

**Aşk ve Evliliğin
Ezoterik Felsefesi
Dion Fortune**

HERMÈS

Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi

Dion Fortune

Türkçesi: Anita Tatlıer

HERMES YAYINLARI - 27

Birinci Basım: Ocak 2011

Giriş ve Dipnotlar: Kemal Menemencioğlu

Çeviri: Anita Tatlıer

Ofset Hazırlık: Hermes Yayınları

© Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında

yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

Hermes Yayınları

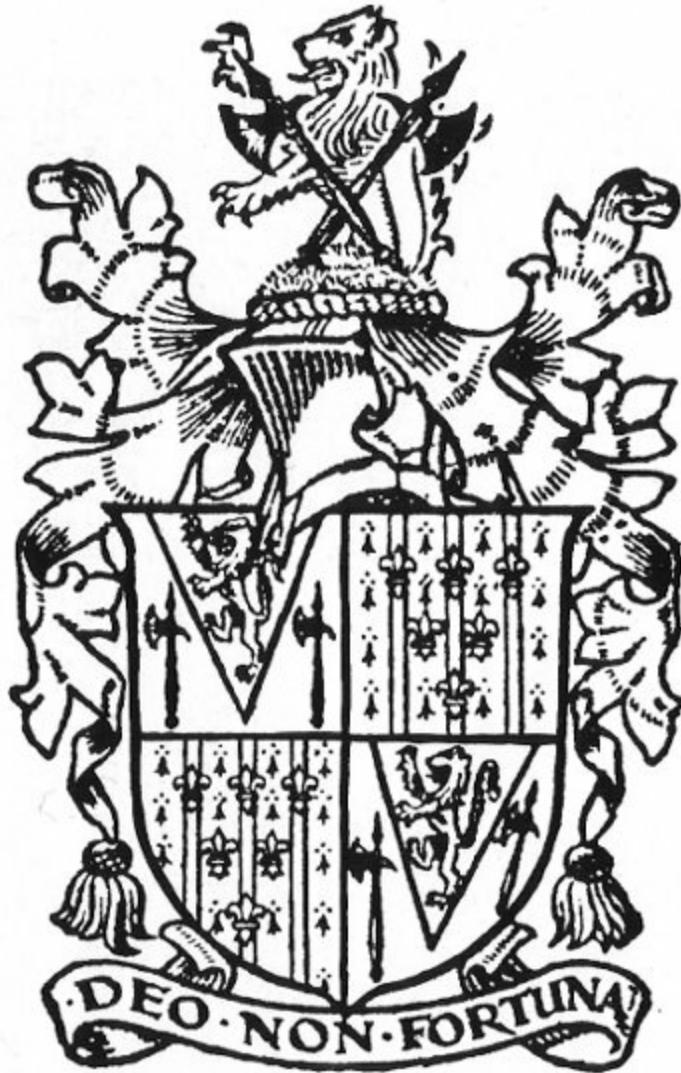
Ticarethane Sok Hakkı Bey İşhanı

No: 11/2

Cağaloğlu - Fatih / İstanbul

e-mail: info@hermeskitap.com

Tel: (212) 519 45 14 / Faks: (212) 519 93 79

Üzerinde "Deo Non Fortune" Yazan Firth Aile Arması

Giriş

Asıl adı Violet Mary Firth olan okültist^[1] ve yazar, Dion Fortune, 6 Aralık 1890'da İngiltere'de doğdu ve 8 Ocak 1946'da vefat etti. Takma adı, aile sloganı olan “Deo, non fortuna” (Latince: “tesâdüf değil, Tanrı tarafından”) sözünden gelmektedir. Soyadından anlaşılacağı gibi, ailesi savaşta İngiliz silah sanayisine çelik sağlayan Firth Steel'in sahipleriydi.

Aralarında okült^[2] romanların da bulunduğu yazdığı çok sayıda eser ve kurmuş olduğu akım farklı birçok modern hareketi etkilemiştir. Batı ezoterik tradisyonunun^[3] modern öncülerinden biri olarak kabul edilir.

Çocukluğunda Atlantis'e ilişkin vizyonlar görmeye başladı. Önceki yaşamlarından birinde Atlantis'te bir rahibe olarak yaşamış olduğunu ileri sürdü. Gençliğinde medyumik yetenekleri olduğu ortaya çıktı. 1906'da ailesi Londra'ya taşındıktan sonra, bir süre Teozofik^[4] Cemiyeti'nde bulundu. Ancak, tam bu sıralarda Anna Kingsford ve Rudolf Steiner gibi bazı üyeler, Madam Blavatsky'nin^[5] giderek doğu öğretilerine kaymasına tepki gösterdiler ve Teosofik Cemiyeti'nden ayrılarak batı ezoterik öğretilerine dayanan kendi hareketlerini başlattılar. Kingsford, Hermetik Cemiyetini kurmuştu ve Steiner, Antroposofik Cemiyeti kurdu. Dion Fortune da aynı şekilde ayrıldı, hatta Blavatsky'nin Gizli Doktrin/Öğreti kitabına paralel *Kozmik Doktrin* adında bir eser çıkardı.

Yirmi yaşında ciddi bir sinir buhranı geçirmişti. Bunun psişik bir saldırıdan kaynaklandığını *Psşik Korunma* kitabında ayrıntılı olarak anlatmıştı. Daha sonra Londra Üniversitesi'nde psikoloji ve psikanaliz eğitimini aldı. Sigmund Freud'un ve Carl Gustav Jung'un yapıtlarını inceledi. Ancak, çağdaş psikolojinin, ruhsal sorunları çözmede yetersiz kaldığını ve okült yaklaşımların tamamlayıcı bir unsur olabileceğini ileri sürdü. Bu temayı çıkardığı bir öykü kitabında işledi. Öykülerin kahramanı Dr. Taverner onun ilk okült öğretmeni idi. Asıl adı Dr. Theodore Moriarty olan bu kişi İrlandalı bir okültist ve masondu. Psikolojik hastalarına farklı yöntemlerle tedavi ettiği kliniğinde Dion Fortune da çalışmıştı.

1919 yılında ikiye bölünmüş olan Altın Şafak Hermetik Cemiyeti'nin^[6] bir kolu olan Alfa et Omega cemiyetine üye oldu. 1922 yılında *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* basıldı ve cemiyetin o zamanki Şefi Moina Mathers, Dion Fortune'in cemiyetin cinsel maji sırlarını açıkladığını ve böylelikle yemini bozduğunu ileri sürmüştü. Cemiyetten kovmak istemiş, ancak diğer üstatlar bu sırların sadece cemiyetin yüksek derecelerinde öğretildiği ve bu derecelere Dion Fortune henüz inisiye olmadığı için yemini bozmuş sayılmayacağını söylediler. Dion Fortune'un Alpha et Omega'dan ayrılması bir süre ertelenmiş olsa da, Moina Mathers^[7] ile arası bir türlü düzelmedi. Daha sonra Dion Fortune ayrılarak Altın Şafak Cemiyeti'nin diğer bölünmüş kolu olan Stella Matutina'ya üye olmuştu. Ancak kısa bir süre sonra Dion Fortune kocası Percy Evans ile birlikte halen devam etmekte olan Society of the Inner Light (İçsel Işık Cemiyeti) adında kendi majikal cemiyetini kurdu. İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra elli dört yaşında lösemiden öldü. Bazı takipçileri Nazilere karşı verdiği psişik savaşın sağlığını bozduğunu ve ölümüne sebep olduğunu inanırlar.

Cinsel konular ve cinselliğin spiritüel yönü hakkında günümüze dek çok şey yazılmıştır. Kitabın yazıldığı 1922 veya öncesine göre cinsellik, aşk ve evlilik konusunda görüşlerin epey değiştiği okur tarafından göz önüne alınması gerekir. Bu kitap Dion Fortune'un ilk eserlerinden biridir. Esas itibarıyla kitap cinsellik değil de ilişki ağırlıklı bir kitaptır. Bir cinsel büyü veya seks maji kitabı da

değildir. Esas konusu çiftler arasında kutuplaşma ve dengedir. Bu açıdan Uzakdoğu'nun Tantrik ve Taoçu görüşlerine yatkındır ve içsel enerji döngüleri konusunda çarpıcı bilgiler içerir. Yedi katmanlı evren görüşü ve diğer ezoterik kavramlar kitabın başında açıklanmaktadır. Bu kavramlar fantastik görülse de, günümüzde fizikçilerin geliştirdikleri ve yaklaşık olarak aynı şeyi açıklayan paralel evren teorileri açısından, yazıldığı tarihe kıyasla daha olası bir duruma gelmiştir.^[8]

Kemal Menemencioğlu

Türkçe Basılan Eserleri:

- *Ölüm Kapısından Geçiş* (Through The Gates of Death, 1932), çev. Demir Özdeş, İnkılâp Kitabevi, İstanbul 1999. Baskısı tükendi.
- *Aşkın ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* (The Esoteric Philosophy of Love and Marriage, 1933), çev. Anita Tatlıer, Dharma Yayınları / Samsara Kitapları, İstanbul 2001, 2. Baskı Hermes yayınları, İstanbul Aralık 2011
- *Mistik Kabala* (The Mystical Qabalah, 1935) çev. Murat Sağlam / Hermes Yayınları, İstanbul, 1. Bsk Ocak 2006, 2. Bsk Nisan 2010
- *Sağlıklı Okültizm*, Hermes Yayınları, İstanbul, Ocak, 2012, baskıya hazırlanmakta.
- *Dr. Tavernor'un Sırları*, Hermes Yayınları, İstanbul, Ocak, 2012, hazırlanmakta.

Sunuş

Bu kitap, cinselliğe ilişkin ezoterik^[9] öğretiyi aktarmaktadır ve özellikle konuya ilişkin okült bilgiye sahip olmayan fakat açık bir zihinle, yaşam sorunlarını çözmelerine katkıda bulunabilecek bilgi arayışında olanlara hitap eder. Bu kişilere, burada açıklananların ışığı altında; her ırkın^[10], hiçbir zaman açığa vurulmamış fakat bunu almaya layık oldukları düşünülen kişilere sözlü ya da el yazmalarıyla aktarılan tradisyonel^[11] gizli bir bilgeliğe sahip olduğu söylenebilir. Söz konusu tradisyon kesintisiz bir çizgi biçiminde çok eski zamanlara değin uzanır. Farklı ırksal tradisyonların genel eğilimi, kaynaklarına ulaştıkça ortak bir noktaya yaklaşmalarıdır.

Kitabın ilk bölümünde, ezoterik öğretilerin genel anlamda kısa bir tanıtımı verilmektedir. Böylece, cinselliğe ilişkin ezoterik öğretilerin daha ayrıntılı açıklamasının okur tarafından anlaşılabilmesi hedeflenmektedir.

Okurun burada ortaya konulan başlıca yaklaşımları kavraması ve yaşamla ilgili kendi deneyim ve gözlemlerini, kullanılan terminoloji kapsamında ifade etmeye çalışması, böylece bunların ne ölçüde aydınlatıcı olduklarını değerlendirmesi önerilir. Okur, söz konusu yaklaşımlar gerçek olduğu takdirde, yaşadığı olaylardan bazı sonuçların çıkacağını düşünmelidir. Dolayısıyla, olayların beklentileri doğrultusunda gelişip gelişmediğini gözlemlemelidir. Bu şekilde, okült bilimlerin sırlarına sahip toplulukların herhangi birinde inisiye olmayan biri için, olabildiğince, ezoterik öğretilerinin pratik uygulamalarına ilişkin bilgi edinmek mümkün olacaktır.

Ezoterik konular hakkında daha önceden bilgi sahibi olanlar için de bazı açıklamaların yapılması gerekir. Çünkü konu hakkında en bildik kitaplar, cinsel-büyünün herhangi bir biçiminin ne denli tehlikeli olduğunu defalarca vurgular ve bunun tüm biçimlerinin tartışma götürmez bir biçimde “sol el yolu”na^[12] dair kara büyü olduğunu açıklar. Bu durum, tıpkı konuyu fiilen deneyimleyenlerin farkında olacağı gibi, bu büyük gücün kimi yönleri ve bunun tutkular yönünde uygulaması söz konusu olduğunda kesinlikle doğrudur. Bu yönlere, bu konuda bilgisiz olanların bunlara karşı uyarılmaları amacıyla kitabın son bölümlerinde değinilmiştir.

Batılı okültist, cinsel güçlerin, yüksek yönleriyle güçlü canlandırıcı unsurlar olduğunu ileri sürerek, Batı’da oldukça yaygın Doğu geleneğinden ayrılır^[13]. Söz konusu yönler tümüyle fiziksel işlevlerden ayrılmıştır ve zihin ile ruhu ilgilendirir. Madam Blavatsky, bir okültizm klasiği *The Secret Doctrine*’de (Gizli Öğreti) buna değinir:

“Yaşam İksiri ve Filozof Taşı^[14] gibi simyasal sonuçların elde edilmesi için... erkek Simyacı, dışının *spiritüel* desteğine gerek duyuyordu. Fakat bunu fiziksel birleşme olarak algılayan Simyacının vay haline! Bu tür bir saygısızlık Kara Maji’ye dönüşür ve birtakım başarısızlıklar bunu izler. Eski zamanların gerçek simyacısı kendisine yardım etmesi için yaşlı kadınları tutar ve dikkatlice gençlerden sakınırdı; ve bunlardan biri evlendiği takdirde, yaptığı işlemlerden hem önce, hem sonra eşlerine birer kız kardeş olarak davranırlardı.” (*Gizli Öğreti*, Cilt 3, s. 449)

Ezoterik bilimlerin Doğu ve Batı ekollerinin öğretileri neredeyse aynı olmasına karşın, farklı Işınlar^[15] üzerinde ve farklı Büyük Üstatlar [Masters]^[16] ile çalıştıkları, inisiyeleri eğitme yöntemleri temelde farklılıklar gösterir. Bu ifadede herhangi bir küçümseme algılanmamalıdır; bütün Işınlar (okült bağlamda) İlahi Güneş’ten kaynaklanır. Doğu geleneği harika bir edebiyata sahiptir ve

büyüyerek muazzam bir ağaç olmuş; bunun altında yaşayan ırklar yaşamlarını bu gölgede sürdürmüş ve herkes tarafından, bunu en az anlayan insanlar tarafından bile onurlandırılmıştır. Batı geleneği, çağlar boyunca süren kıyımlardan ötürü neredeyse tüm eski belgelerini yitirmiştir fakat hâlâ Büyük Kapı'nın Anahtarlarını elinde tutmakta ve arayanlara bunu açmaktadır.

Doğu ve Batı ekolleri, cinsellik terimi çerçevesinde ifade ettiğimiz yaşamın söz konusu güçleri ve olgularına karşı benimsedikleri tutumda büyük ölçüde birbirinden ayrılır. Doğu ekolüne göre, kadın her açıdan aşağı bir düzeyde ve oldukça az gelişmiştir,^[17] buna karşılık pek çok Batılı, kadını erkekten üstün, esin veren, ideallerin koruyucusu olarak görür. Bu farklı tutumlar, her iki geleneğin ezoterik yöntemlerinde yansımalarını bulur. Doğulu okültist, peçeyle örtünen kadınlarda, yüce ve büyük güç gerektiren çalışmalarında kendisine yoldaşlık edecek zihinsel ve ruhsal açıdan uyumlu bir kadını nadiren bulabilir. Bu tür bir çalışmada cinsellik üstün yönleriyle kullanılmadığı takdirde, bundan tümüyle kaçınmak gerekir. Bu nedenle Doğu geleneği, dişi cinsin, yaşama ezoterik bir katkıda bulunması için hiçbir yer bırakmaz. Öte yandan Batı geleneğinde kadın, tıpkı toplumsal ve siyasal yaşamda olduğu gibi önemli bir işlev üstlenir.

İrklar arasında kadınları ayırma götüren hangi koşullar olursa olsun, Anglo-Sakson^[18] ırkların gelişmiş yaşam düzeylerinde hiç kimse cinsellik unsurunu yadsıyamaz. Birçok Doğulu inisiyatör,^[19] Batılı öğrencilerle olan ilişkilerinde, söz konusu unsurun bunların yaşamlarındaki büyük önemini değerlendirmekten aciz kaldığı için başarılı olamamıştır. Bu konuda içten ve yüce bir amaçla gerçek bir bilgelik payı olabilir, ne var ki, Batılı insanın yapısını anlamak her zaman kolay değildir. İnsanda üst düzeyde merkezler uyandığında bunlar, Batı Işını'nın Batılı 'araç'ta^[20] oluşturduğu etkinlik türüne göre işlemeye yatkındırlar ve söz konusu Işın ile araç, her ikisi de anlaşılmadığı takdirde karışıklık ortaya çıkabilir.

Bu tür bir kitapta bu konuyu ayrıntılarıyla ele almak mümkün değildir, fakat kuşkusuz burada verilecek bilgiler deneyimli kişileri aydınlatacak yeterlilikte olacaktır. Okültizm üzerine çalışanlar arasında son derece yaygın olan sinirsel gerilim büyük ölçüde, araçlar arasında yaşam güçlerine^[21] ilişkin uygun bir dağılımın sağlanamamasından kaynaklanır.

Evlilikte Çağdaş Koşullar

Bir istatistik uzmanı bir süre önce [1920'lerde], İngiltere'de evli çiftlerin yüzde 25'inin sürekli ayrı yaşadıklarını; yüzde 50'sinin aralarında aşk olmaksızın birlikte yaşadıklarını ve yüzde 25'inin ise mutlu olduklarını belirtti. Dolayısıyla, İngiltere'de yapılan evliliklerin ancak dördte biri amacına ulaşmakta ve evlenen bir kişinin, mutluluğu yakalama şansı ancak dördte bir oranında olmaktadır. Arkadaşlarının ve yakınlarının evliliklerini gözlemleyen hiç kimse bu rakamların abartılı bir kötümserliği sergilediğini düşünmeyecektir. Aslında, aşkları süren evli çiftlerin yüzde 25 gibi büyük bir kesimi temsil ettiği olgusu sorgulanmak istenecektir.

Çiftlerin kolaylıkla boşandığı bir ülke olan Amerika Birleşik Devletleri'nde, mutlu evliliklerin yüzde 50 gibi yüksek bir rakama ulaştığı açıklanmıştır. Dolayısıyla, sefalet ya da sıkıntının, evliliğin adı konulmamış bir koşulu olmadığı fakat bunun başlıca nedeninin uygun olmayan eş seçiminden kaynaklandığı ortaya çıkıyor. Birbirini mutsuz eden iki insan bu şanssız birlikteliklerini sona erdirebildikleri taktirde, başka kişilerle mutlu bir birliktelik kurmayı (deneyimlerinden ders alarak) pekâlâ başarabilirler.

Günümüzde bilimle ilgisi olmayan bir okur kitlesi için cinsel yaşamın fizyolojisini açıklayan birçok güzel kitap bulunmaktadır ve bunların insanların bilgisizlikten doğan mutsuzluğunu azaltmadaki değerleri yadsınamaz. Ancak bunlar, sorunun bütününe çözmekten uzaktır. Bizlere bilgili, sağlıklı iki insanın niçin aşkı daha yüce yanlarıyla yaşamayı başaramadıkları ve dolayısıyla yaşamın verebileceği en iyiyi yakalayamadıkları duygusuna kapıldıklarını açıklayamaz. Ne de kendi yaşamlarında oldukça saygın iki kişinin, tek bir kaba söz ya da bencilce bir harekette bulunmamalarına karşın birbirleri üzerinde yıkıcı bir etkiye sahip olmalarını açıklayabilir. Öyle ki, bu tür birliktelikler sefaletle eşanlamlıdır.

İnsanlar sezgilerinden yola çıkarak evliliğin yaşamda en büyük iyiliği oluşturabileceğini iddia ederler fakat bu tür sezgilerin nadiren doğrulandığını görürüz. Buna karşın bu gerçekleştiğinde öyle büyük bir mutluluğa ulaşılır ve bu yakın çevrede öyle yüceltici bir etki oluşturur ki, bu tek başarının tüm eksiksizliğiyle mutsuz evlilikleri gölgede bıraktığı görülür.

Öyleyse, uygar toplumda evlilik kurumuna karşı nasıl bir yaklaşımı benimsemek gerekir? Kadınlardan kendilerine sadece evlat talep eden, duygusal ve zihinsel bir dostluğu sürdürecekleri kadını da metres olarak gören, serbest ve eşi olmayan kadınlar arasından bulmaya çalışan Eski Yunanlıları mı taklit etmeliyiz? Amerikalıların uygulamasına benzer biçimde boşanmayı büyük ölçüde kolaylaştırarak evlilik bağına mı zayıflatmalıyız? Ya da olayların varolan düzenini sürdürüp her şeyi geri dönüşümü olmayan bir seçime mi bağlamalıyız?

Bu tasarımların her biri kendi olumsuzluklarını da beraberinde getirir. Eski Yunan sisteminde en yüksek gelişim aşamasına sahip kadınlar, nadiren çocuk doğuruyordu çünkü çokeşli olma alışkanlığına sahip kadınlar genelde kısırdı. Ayrıca, yalnızca doğurganlıklarından ötürü taktir gören bu ülkedeki anneler, kişilik ya da zihinsel gelişimleri açısından çok az eğitim görmüşlerdi. Dolayısıyla, kendileri eğitimsiz oldukları için çocuklarını eğitime niteliğine sahip değillerdi. Günümüzde genelde, erken çocukluk döneminin kişiliğin oluşumunda son derece etkin olduğu kabul edilmektedir, bilgisiz ve deneyimsiz kadınların kendi sınırlı yapılarını aşarak çocuklarına

kendilerinin sahip olmadığı bir şeyi vermesi mümkün görünmemektedir. Türklerde, yönetici sınıflar arasında ulusal çapta yüksek bir karakter standardı gelişiminin başarısızlığa uğramasının haremde yaşayan annelerin cehaletinden kaynaklandığı söylenir. Oysa kadınlarını tecrit etmeye bütçesi yetmeyen köylü çok daha iyi bir karakter geliştirmişti.

Amerikalıların kolay boşanma yönteminin ilk bakışta sorunu çözdüğü düşünülebilir fakat bu, bir yüzyıl boyunca denenmedikçe bu konuda ancak geçici bir fikir yürütülebilir. Anglosakson kanı taşıyan orta sınıf vatandaşların büyük çoğunluğunun bundan özgürce yararlanmadığı, boşanmaların en büyük yüzdesinin zenginler ve zenciler arasında görüldüğü unutulmamalıdır.

Zenginler arasındaki kolay boşanmanın sonuçlarının iki yönlü olduğu görülür; ilk başta, buna eğilimli insanların kişiliğinin çöküntüye uğradığı görülür. Bu kişiler arasında sorumluluktan kaçma ve hiçbir şeyi ciddiye almama eğilimi egemendir; kolaylıkla biten ilişkilerde yaşamın ve aşkın derinlikleri bulunmaz ve şehvet duygusu körüklenir. İkinci olarak, boşanan çiftlerin çocukları ev yaşamından, ya da sistemli bir eğitim ya da disiplinden yoksun kalırlar; üvey anne ya da baba, ne kadar vicdan sahibi olursa olsun, çocuğu kendi kanından olan birinin yerini tutamaz. Yetim ailelerinin yetiştirilmesiyle ilgili sorunlarla uğraşan herkes, çocukluk döneminde annenin etkisinin yerini ya da ergenlik çağında da baba etkisinin yerini hiçbir şeyin dolduramayacağını ve bunlardan herhangi birinden yoksun olan çocuğun yaşama çok ağır bir engel ile başladığını çok iyi bilirler. Evlilikte en iyi koşulları değerlendirirken, evlilik kurumunda ilk başta refahları gözetilmesi gereken kişilerin, yani çocukların haklarını da unutmamalıyız.

Nihayet, çağdaş İngiliz sistemine gelince, istatistiklerin bunu mahkûm ettiği ortada, iyi işlemiyor. Anglosaksonlar evlilikte dünyadaki en yüksek, fakat aynı zamanda da ulaşılmaması en zor standarda sahipler. Öyleyse, ne yapmalıyız? Standartlarımızı düşürmeli miyiz ya da evlilikte mutluluğu getiren kuralları keşfedip, bunun koşullarını düzenlemeye mi çalışmalıyız? Bu ırkın Amerikalı kolu ilk seçeneği izlemeyi tercih etti fakat daha eski olanı umutsuzca ideallerine tutunmayı sürdürüyor.

Çaresizlik içinde süregelen sefaletten ortaya yararsız çözüm arayışları çıkmadan önce, bilginin söz konusu koşulların hafifletilmesine katkıda bulunabileceği umuduyla, izleyen sayfalar okura sunuldu. Bunlar, Batılı ezoterik okulların birinde verilen öğretileri esas alır.

Okur, ilginç bir felsefenin özelliklerini, bilgisizliğin getirdiği önyargıdan uzak, sabırla izlemeye ve kendi yaşamındaki sorunlara ilişkin bunun sağlayacağı aydınlatıcı açılımları kabul etmeye davet ediliyor.

Maddenin Kökeni

Ezoterik bilim, Yüce Tezahür Etmemiş Olan'ın^[22] varlığını ileri sürer, ki bu bütün şeylerin temelini oluşturan ve bütün şeylerin özlerini ve yaşamlarını bundan aldıkları, sınırsız fakat görünmeyen bir güç denizi olarak tasavvur edilebilir. Bu kavram, ezoterik Tanrı kavramına karşılık gelir.

İkinci olarak, bu okyanusun belirli bir yönde fakat sınırlı bir akıntıya döküldüğünü tasavvur eder; bu ezoterik enerji kavramına karşılık gelir.

Üçüncü olarak, şimdi tezahür etmiş bu enerjiyi girdaplar oluşturan kendi güç hatlarının kesişimi ile tasavvur eder, ki güçlerin zıtlaşması dengenin sağlanmasına yol açar; bu kilitli güç girdapları doğruca boşluğa yönlenmek yerine kendi merkezleri çevresinde girdaplar oluşturan, denge birimleridir, ki kendi farklı birleşimler kapsamında, maddenin farklı türlerini oluşturur.

Ezoterik bilimler, fizik ve kimya bilimlerinde bilinen madde biçimlerinden daha fazlasını kabul eder. İlk önce, başlangıçtaki dengeyi oluşturan girdapları, ikinci olarak, bunların yedi basit molekül türüne birleşimlerini tanımlar; üçüncü olarak, söz konusu molekül birleşimlerinin daha yoğun ve daha karmaşık yapılara geçişini ve dördüncü olarak, bu görece karmaşık yapıların birimlerini oluşturduğu daha ileri birleşimleri tasavvur eder. Nihayet, Tezahür Etmemiş Olan'dan doğan ilk tezahür atomunu ve yedi molekül türünü ortaya koyar, maddenin bu büyük bölünmeleri, ezoterik bilgiye göre, Yedi Tezahür Plânı^[23] olarak adlandırılır ki bunun bizim maddi dünyamızı oluşturan ve ezoterik bilim adamının tek tanıdığı maddesi, ruhsal evrim sürecinde en geç oluşan, en yoğun ve en hareketsiz alt bölümü oluşturur. Dolayısıyla ezoterik bilim adamına inceleme konusu olan tezahür eden evrenin, ezoterik bilim adamının tanıdığı söz konusu evrenden yedi misli daha büyük olduğu görülecektir.

Bu yedi plân, ki bunların tümü İlk Neden bağlamında Tezahür Etmemiş Olan'dan meydana gelir, kendi aralarında dolaysız nedensel ilişkilere sahip olarak tasarlanır; dolayısıyla gelişecek ilk plân ikincisine yol açar ve bunun tezahürlerini belirler, ikincisi üçüncüsüne yol açar ve bu şekilde aşağı doğru devam ederek, Tesirler Plânı olarak adlandırabileceğimiz son plân olan fiziksel maddeye ulaşılır. Burada, daha süptil^[24] plânlardaki faaliyetlerin sonuçları gözlemlenebilir ve nihayet bunların hasılatları elde edebiliriz. Dolayısıyla, üst plânlardan birinin yasalarına aşına olan ezoterik bilim adamının, bunun altında olan bütün plânların koşullarını kontrol edebileceği ve kendisinin de aynı şekilde, bundan daha üst bir plâna egemen biri tarafından denetlenebileceği görülüyor. Nihai denetim hakkının, İlk Tezahür'ün doğasında gizli olduğu kabul edilir.

Ezoterik bilimlerin, halk arasında Maji^[25] olarak adlandırılan dalının amacı, bir plân üzerindeki koşulların kontrolünü, bunun hemen üzerinde yer alan ve kendi altında olana karşı nedensel plân işlevi gören bir plânın kuvvetlerini etkilemek suretiyle elde etmektir. Akmajı, evrimsel gelişim sürecinde varlığın uyumlu kılınması ve yüceltilmesini hedefleyen bilginin işlenmesiyle ayırt edilir ve çabalarını özel bir noktaya yoğunlaştırma yetkinliğine karşın, doğası gereği bunları alma gücüne sahip olanın dışında her şeyi, bundan elde edilen kazanımların dışında tutar. Karamaji ise bu üstün nitelikli bilginin; varlığın, ulaşmış olduğu evrimsel aşamanın daha alt bir aşamasına geri döndürülmesi çabasında ya da tezahürün herhangi özel bir kesitinde, geri kalanın yitirilmesi uğruna kazanç sağlanmaya yönelik kullanımı olarak tanımlanabilir.

İnsanın Kökeni

Ezoterik bilimlerin gücünü ilk, ya da Atomik Dışavurumu tasarladıktan sonra, ki bunun tezahür birimi ilksel girdap ya da diğer bir deyimle, gelişimi, tezahürün her bir plânının madde-öz formlarını oluşturan atomdur. Bir ikinci ya da Monadik Dışavurumu tasavvur eder; bunun tezahür birimi ise Monad^[26] ya da evrimi, insan ruhunun gelişimine yol açan ve bunun ötesindeki spiritüel^[27] görkemin doruklarına götüren İlahi bilinç kıvılcımıdır. Söz konusu Monad ya da spiritüel bilinç kıvılcımının kendi çevresinde, tezahür ettiği plânın altındaki plânın atomlarından bir beden oluşturduğu tasavvur edilir. Bu beden, tıpkı bir kristal madde çözeltisindeki parçacıkların, kendilerini ana kristalin güç hatları boyunca yapılandırması gibi, spiritüel Monad'ın doğal olarak içerdiği güç hatlarının üzerinde kurulur; çünkü yaşamsal cevher bedenini biçimlenmesini belirler.

Plânların her biri, karşılaştırmalı bir bakış açısıyla, özel hedeflere yönlendirilmek üzere kendi enerjisini saklayabileceği bir araç oluşturduğu bir alt plânın görece yoğunluğuyla kıyaslandığında, yaşam-gücünün serbestçe aktığı bir plândır. Böylece Monad, koşulsuz bir yaşam kaynağı bağlamında, kendi özünün altındaki plânın maddesinden kendisine bir araç oluşturur; fakat söz konusu araç, kendisine yaşam veren plânın yoğunluğuyla karşılaştırıldığında maddi olmasına karşın, bunun altındaki plânla kıyaslandığında maddi değildir. Bu yeni kurulan iki-maddeli birim bundan sonraki daha alt plânda, kendisine daha fazla koşullanmış başka bir tezahür bedeni daha oluşturabilir; ve böylece araçların oluşturulması sürer. Her biri, bir alt-yaşam bünyesinin (daha içerideki yaşamın) anlamına daha büyük bir kesinlik kazandırır, bunlardan her biri mecazi anlamda, maddi plânda nihai biçim, ya da fiziksel beden gelişene dek, spiritüel Monad'ın çekirdeği çevresinde ortak merkezli katmanlar durumunda aşağıya doğru yayılır.

Dolayısıyla, insan ezoterik bilgiye göre, salt zihin ve beden ikiliğinin ötesinde yedi katlı bir varlık olarak görülür. Her bir tezahür plânının maddesinden kurulan, söz konusu plânın kural ve koşullarına bağlı, yalnızca bu kapsamda işleyebilen ve başka hiçbir yerde işleyemeyen bir araca sahip olduğu düşünülür. Araçların her biri, bir üst plânın aracı tarafından kurulur ve bunun tarafından denetlenir ve tümünün odak noktası, yani Monad, tıpkı sürekli basınçlı sınırsız bir hazne gibi, kendi özünü Tezahür Etmemiş Olan'dan çeker.

İnsanın Evrimi

Monad'ın kendi bedenlerini, ilk Dışavurum süreci içinde, bir alt plânda gelişen maddeden oluşturduğunu gördük. Bundan sonra, söz konusu bedenleri kullanmayı nasıl öğrendiğini göreceğiz. Evrim sürecinin başında, tıpkı mineral âleminde olduğu gibi, son plâna ulaşılan dek bedenleri birbirine eklemek suretiyle, eklemeler yoluyla organik olarak büyür ve yedi katlı bir biçime sahip olur. Bundan sonra artık kendisine yeni bedenler eklemeyi, fakat, en son gelişecek olanın, yani fiziksel beden düzenlenmesinden başlayarak, bir bedenden diğerine daha karmaşık biçime gelerek büyür. Dolayısıyla, bunlardan sonuncusu, kendisinden daha süptil olan araçlar hâlâ gelişmemiş, yalnızca potansiyel güçler durumundayken, mükemmele ulaştırılır.

Monad, gördüğümüz üzere, kendi tezahür plânının koşullarına duyarlı bir İlahi bilinç kıvılcımıdır. Kendi altındaki plânının maddesinden çevresine bir araç oluşturur oluşturmaz, kendi plânındaki bilincini karartarak bu bilincini aracına yayar. Böylece, Monad, fiziksel beden gelişene dek, plânları aşağı doğru kat der. Bu şekilde gömülen Monad, yalnızca tek bir plânın dolaysız bilincine sahiptir. İlk başta evrimin en erken evresinin ilkel organizasyonunda belli belirsizken, insan gözü ve kulağının harikulade yeteneklerine sahip oluncaya dek, duyu organları evrimleştiği ölçüde berraklığı artar.

Bundan sonra, bir başka fakat daha harika bir duyunun seyrek de olsa, giderek artan sayıda kişide geliştiğini görürüz. Bunlar, beş duyunun algısından kaçan süptillikleri fark eden kişilerdir; başkalarının duyuusal hallerine karşı duyarlıdırlar hatta, onların düşüncelerini bile okuyabilirler. Bu, ruhsal evrimin, geliştirilecek bir sonraki beden organizasyonunu oluşturduğu ve bunun duyu organlarının, karşılık geldikleri plânın koşullarını anlamaya başladığı anlamını taşır. Bu şekilde evrim, yedi beden tümü düzenleninceye ve aralarında karşılıklı ilişki sağlanıncaya ve Monad tam bir ifadeye kavuşuncaya dek, bedenleri birbiri ardına çalışır duruma geçirecektir.

Varlığın Yedi Plânı

Tezahür Plânları genellikle sayısal olarak ifade edilir, fakat bunlar yukarıdan aşağıya, tezahür ettikleri sraya göre ve açık olmak adına, okura sunulan sraya göre değil, aşağıdan yukarıya ve durugörüsü^[28] gelişen ezoteristin algısına ulaştıkları sraya göre numaralandırılır. Burada da tradisyonlara uygun olduğu için ve daha önceden konuya aşına olanların karmaşaya düşmemesi için bu sıralama kullanılacaktır.

Yedinci Plân, aynı zamanda Üst Spiritüel, Saf Ruh Plânı ya da Soyut Ruh Plânı olarak da bilinir ve tezahürün ilk aşamasıdır. Cevherini ve enerjisini doğrudan Tezahür Etmemiş Olan'dan çeker ki bunun, (ezoterik bilimlerin öğretilebileceği tek yöntem olan görsel yöntem kullanılarak) Yedinci Plân'ın hemen üzerinde yayıldığı ve sonsuz bir potansiyel güç haznesi olduğu düşünülebilir. Bu potansiyel aktif hale geldiğinde yedinci tezahür plânında olduğu belirtilir. Bu plânda herhangi bir farklılaşma yoktur ve bu plânda “her şey Bir ve Bir Her Şey'dir”. İki özelliğe sahiptir, bunlardan ilki mutlak uyum ve ikincisi kendi parçacıkları arasında birleşmeye yönelik bir eğilim olmasıdır. Bu plânda bir evrimin başlangıcında Monadik ‘Öz’ tezahür eder ki, bunun dahilinde, nihayet gelişip bireyselleştirilmiş beşer yaşamlarına dönüşen, o sonsuz sayıda yaşam çekirdeklerinin, monadların yüzdüğünü tasavvur edebiliriz.

Altıncı Plân, Alt Spiritüel ya da Somut Ruh plânıdır. Kozmik zamanda çağlar boyunca, evrim sayesinde Monadik Öz'ün organizasyonu Altıncı Plân aşamasına ulaşır. Burada, Yedi Işın olarak adlandırılan ve renk adlarıyla belirtilen yedi farklı eğilim, dışa yönelen akışa ayrışır ve spiritüel eğilimli bu akışların her birinde yüzdükleri tasavvur edilen monadların farklı bir faaliyet türü aracılığıyla kendi nihai mükemmelliklerine ulaşacakları kabul edilir. Bu kısmilik tek yanlı bir gelişimi çağrıştırmaktan çok, tüm unsurların varolmasına karşın bunlardan yalnızca birinin öne çıkacağını ve ana temayı oluşturacağını belirtir. Altıncı Plân'ın başlıca özelliği Eğilim'dir.

Beşinci Plân, Üst Mental ya da Soyut Zihin plânıdır. Monadik Öz'de Nitelikler'in gelişimi ve bunların Tür'lere ayrılması ile belirlenir. Bu noktadan itibaren, Monadik Öz'den söz etmek artık doğru olmayacaktır, çünkü bu plân üzerinde yaşam çekirdeği işlev kazanır ve Yaşam, yaşamlara dönüşür.

Dördüncü Plân, Alt Mental ya da Somut Zihin plânıdır. Sonluluk ile belirlenir, bir yandan sınırlarken aynı zamanda daha üst plânlarda olmayan bir kesinlik kazandırır; bu, somut düşüncenin plânıdır ve bellek ile nitelenir.

Üçüncü Plân ya da Üst Astral, duyguların plânıdır ve cazip olana yanıt verme, birleşme arzusu ile nitelenir.

İkinci Plân, Alt Astral ya da Psişik^[29] plânıdır. Sezgilerin ve tutkuların plânıdır ve cezbetmek ya da sahip olmak ile nitelenir.

Birinci ya da Fiziksel Plân. Fiziksel bedene enkarne olmuş insanın bildiği fizik dünyadır.

Yedi Katmanlı İnsan

Şimdiye kadar verilen açıklamalardan da anlaşılacağı gibi insan, varoluşun yedi plânının her birinden aldığı cevherlerden oluşur. Yapısındaki bu unsurların aracılığıyla söz konusu plânlarla temasa girer ve herhangi bir plâna özgü bir unsurdan yoksun olduğu takdirde, bu plâna ait işlevleri yerine getiremez. Böylece bir insan, Üçüncü Plân'dan türeyen cevhere sahip olmadığı takdirde, şefkatli duygulardan yoksun olacak, kendisi bu tür duyguları hissetmekten aciz olduğu gibi başkalarının da bu tür duygularını anlayamayacaktır.

Yedi plâna özgü bu cevherlerden her biri, kendi plânının yasalarına göre düzenlenir ve ezoterik literatürde bu “beden” olarak adlandırılır; fakat “bilinç durumu” ifadesi, söz konusu terimin ezoterik anlamına ilişkin daha doğru bir izlenim verir. Okurun, bu ezoterik öğretinin çağrışımlarını kavrayabilmesi amacıyla kendisini, Birinci Plân'ın maddesinden oluşan ve onun koşullarına yanıt veren fiziksel bedeninin yanı sıra, düzenli bir içgüdü sistemine ve bunların yol açtığı tutkulara sahip olduğunu göz önüne alması uygun olur. Aynı zamanda, kendi içindeki tutkunun, ‘uzaktan tümevarım’ aracılığıyla (oldukça yaygın bir fenomendir), başkalarının tutkularını algılama yetkinliğine sahip olduğunu gözünde canlandırmalı; bundan sonra, doğasının bu yanını psişik ya da tutkusal bedeni olarak adlandırmak ve bunun İkinci Plân ya da Alt Astral Plân'da işlev gördüğünü düşünmelidir.

Daha sonra, duygusal doğasının buna benzer biçimde düzenlendiğini ve varoluşun buna ait plânına bağlı olduğunu düşünmeli; uslamlama yetenekleri ve soyut düşünce gücü için de bu şekilde düşünmelidir. Nihayet, spiritüel doğası ve çevresinde bireysel varlığının yapılandığı çekirdeği oluşturan ilahi yaşamın nihai kıvılcımı için de bu geçerli olmalıdır.

Sonuçta, insan doğasının yedi farklı niteliğe sahip olduğu ve bu niteliklerden her birinin ezoterik bilimler tarafından bir beden olarak anıldığı anlaşılacaktır.

Monad'ın, evrim süreci içinde, kendi çevresine her plânın maddesini topladığı düşünülür, fakat ilgili madde yığınlarının, hem öznel hem nesnel olarak işlev görmeye yetkin belirli bedenler biçiminde düzenlenmesi, uzun çağlar boyu deneyim ve gelişimin sağlanmasını gerektirir. Diğer bir deyişle, oluşan bedenlerin sırasıyla kendilerine ilişkin varoluş düzeylerinin işlevlerini yürütebilmeleri ve kendi tezahür plânlarının üzerindeki dış koşulların farkına varabilmeleri için yeterince gelişmeleri yüzyıllar alır.

Fiziksel beden dolaysız bilinç aracılığıyla hem işlevini sürdürür hem çevresinin farkında olur, fakat ortalama insanda bu, ikili gelişimini ancak elde edebilen tek bedendir. Buna karşın kendisinde, İkinci, Üçüncü ve çoğunlukla uygar ırklarda Dördüncü Plân bedenleri, öznel işlevliğe yetkin olabilecek derecede yeterince gelişmişlerdir; fakat, beraberinde soyut düşünce gücünü taşıyan bir Beşinci Plân bedeninin geliştiğini görmek pek yaygın değildir; ve çoğunlukla gerçek bağlamda ruhanilikle karıştırılan Üçüncü Plân'a ait duygusal ideallerden farklı olarak, spiritüel yapının gerçek anlamda geliştiğini görmek ise çok daha nadirdir.

Buna karşın, gelişmemiş bir insandaki bilinçaltı izlenimlerine karşılık, daha gelişmiş bir insanda, dolaysız bilinç sayesinde kendi çevresini algılamasını sağlayan bir, ya da daha fazla sayıda süptil bedenin geliştiğini görebiliriz. Dolayısıyla, genelde olduğu gibi, arkadaşlarının duygusal durumlarından, “kendisine ne olduğunu bilmeden” yalnızca bilinçaltı düzeyinde etkilenmek yerine,

gelişmiş insan, arkadaşlarının duygularının tam olarak bilincindedir. Psişizm^[30] olarak adlandırılan olgunun daha küçük çaplı tezahürlerle giderek yaygınlaşmasıyla kanıtlandığı gibi, evrim süreci daha süptil bedenlerin giderek gelişimini sağlıyor.

İnsanın doğasıyla ilgili, tüm bilinç durumlarının bir sentezinin, varoluşun en üstün biçimi olmasına karşın, herhangi bir bilinç durumuna yoğunlaşarak dikkati yalnızca söz konusu bilinç durumuyla sınırlamanın ve bu sayede, kendine özgü bir dünya bağlamında, bunun karşılık geldiği söz konusu tezahür plânını algılamanın mümkün olduğu çok az anlaşılan bir olgudur. Kişi bunu gerçekleştirdiğinde, onun “Üçüncü Plân üzerinde astral bedeninde işlev gördüğü” ya da bu işlevin Dördüncü Plân’da kendi somut zihninde gerçekleştiği söylenir; bu şekilde kendini buna adadığında, fiziksel biçim, bilincin sinir sisteminden kopması nedeniyle trans durumunda olur.

Bu konuda gerekli bilgiye sahip olan kişiler, ulaşmış oldukları gelişim aşamasında aksi taktirde temasa geçemeyecekleri plânlar üzerinde bilinç yayılımını elde etmek amacıyla, kendi istekleriyle transa girerler. Ancak, ortalamanın biraz üzerinde gelişmiş insanlar arasında, uykuda istem dışı olarak bu bilinç yayılımının hangi boyutlara vardığı az bilinen bir konudur. Bununla birlikte, ruhsal evrimin gerçek amacı, bilinci ayırmaktan çok, bunu uyumlu duruma getirmektir; fiziksel bilinci aşmaya yönelik trans yöntemi bu konuda yalnızca geçici bir araçtır.

Ezoterik Anlamda Yaşam ve Ölüm

Ezoterik bilim, yaşamın sonsuzluğunu öne sürer. Bu kavramın odak noktası, bir dizi geçici bedende yaşam bulan sürekli bir varoluşu çağrıştıran Reenkarnasyon^[31] sözcüğüyle ifade edilir. Bu kavramı açıklayabilmek için, Bireysellik ve Kişiliğin,^[32] insanın iki ayrı özelliğini oluşturduğu unutulmamalıdır. Bireysellik, en üst üç bedenden oluşur: Yedinci Plân'daki saf ruhun kıvılcımı, Altıncı Plân'ın somutlaşan spiritüel yapısı ve Beşinci Plân'daki soyut zihin. Bunların bir kez geliştiklerinde bir evrim sürecinde^[33] varlıklarını sürdürürler ve bundan sonra düzenli yayılma merkezleri bağlamında sonsuzluğa geri yutuldukları tasarlanır. Alt bedenlerin dördü –somut mental, duygusal yapı, tutkusal yapı ve fiziksel beden– Bireyselliğin bir araç olarak kullandığı ve topluca kişiliği oluşturduğu söylenen, kendi ait oldukları plânların maddesine ilişkin geçici eklemeler olarak kabul edilir.

Kişilik, bir biçime sahip olmayan bireyselliğin, formlar dünyasında deneyim kazanmasına olanak sağlamak amacıyla oluşur. Geçirdiği deneyimler bireysellik tarafından kendi gelişimi için beslenme kaynağı olarak kullanıldıkça, aşındığı ve yararı azaldığı ölçüde çözülüp dağılır. Dolayısıyla, çağlar boyunca evrim sürecinden geçen bireyseliktir. Öte yandan bununla bağlantılı birçok Kişilik yalnızca gelişir, işlev görür, yaşlanır ve ölür; fakat her Kişilik, gelişim göstermiş bir Bireysellik tarafından kurulduğu için, kendisinden öncekine kıyasla daha gelişmiş bir yapıdadır.

Bireysellik, Evrimin Birimi olarak ve Kişilik, Enkarnasyonun^[34] Birimi olarak anılır.

Reenkarnasyon öğretisinden, ezoterik Kader kuramı gelişir. Kader teriminin, Doğu ekollerinde kullanılan karma terimi ile eşanlamlı olduğunu söyleyebiliriz.

Bir insanın kaderinin, bugünün koşullarını belirleyen, geçmiş yaşamlarda gelişimlerini hazırladığı nedenlerin toplamını temsil ettiği kabul edilir. Ne var ki, yeni nedenler, iradenin dönüştürücü eylemi sayesinde sürekli buna dahil edilir. Dolayısıyla, Kader, egzoterik^[35] düşüncenin tasarladığı gibi kaçınılmaz olan değildir, ama belirleyici olmaktan çok koşullandırıcı bir etkidir. Geçmişte oluşturulagelen bazı koşulların, bunların süreçlerinin hiçbir irade çabasıyla değiştirilemeyecek kadar güçlü olabileceği doğrudur ve bunlar, güçleri tükeninceye dek kendilerini sınamak zorundadırlar. Bununla birlikte insan, iradesi sayesinde, ezilmeyi ya da arınmayı, fırsatların iyi kullanılmasıyla yücelmeyi, ya da bunun kötü kullanılmasıyla alçalmayı, bunlara vereceği tepkilere göre belirleyebilir. Sonuçta ezoterik bilimler, insanın sorunlarını, yaşamda içinde bulunduğu koşullar çerçevesinde ve kendisine biçilen kısa zaman diliminin sınırlılığında çözmek zorunda olmasına karşın, özgür iradeye sahip olmadığını, ama kendi istediği gibi biçimlendirebileceği geleceğini etkileyecek nedenleri, böylelikle belirleyebileceğini öğretir.

Ruhsal Evrim ve İnisiyasyon

Ezoterik bilimlerin, varlığın ruhsal evriminin, insanın alt aşamalarından başlayarak esin kaynağı ve aydınlanmış psişik bilinç durumlarına doğru geliştiğini kabul ettiği görülecektir. Evrimin büyük dalgası en alt düzeydekini bile, zaman içinde ruhun doruklarına taşıyacaktı fakat bu sürecin tamamlanması için, insanı zaten şimdiki gelişim aşamasına getiren büyük bir zaman süresinin geçmesi gerekiyor. Buna karşın, İnisiyasyon olarak bilinen ve bu ruhsal evrim sürecini hızlandıran bir yol vardır. Burada insan, mantık ve iradesini kasıtlı bir biçimde kullanarak evrimin, tüm varoluş için ağır bir biçimde gerçekleştirdiğini, kendisi için daha hızlı olarak yapabilir.

Yaşamın, Tezahür Etmemiş Olan'dan aynı anda ortaya çıkmadığı fakat bunun bir akış ya da birbiri ardı sıra bir oluşum süreci içinde gerçekleştiği kabul edilir. Bu nedenle tümü aynı yoldan ilerlemesine karşın kimileri diğerlerinin önünde gider ve kardeşleri, daha tezahür aşamasında ya da evrimin alt derecelerindeyken, gelişimin oldukça yüksek aşamalarına ulaşırlar. Bu Yaşlı Kardeşler, ister hâlâ bir bedeni kullanıyor olsunlar, ister fiziksel bedenin taşındığı aşamanın ötesine ilerlemiş olsunlar; bizleri fiziksel bağlamda zayıf ve bilgisizleri korumaya iten aynı yardımseverlikle davrandıklarında, söz konusu desteğe layık ve bundan yarar sağlayabilecek olanları eğitebilir ve onlara yardım edebilir.

Şimdiye kadar bu tür kişilerden çoğu Yaşlı Kardeşler tarafından eğitildi. Bu öğrenciler ruhsal evrimin öncü kolunu oluşturur. Bunlar sırası geldiğinde kendilerini izleyen diğerlerini eğitecektir böylece ruhsal evrim süreci; aralarındaki en güçlünün, sürünün başında büyük hava basıncını yüklediği, daha zayıf olanın ise arkadan geldiği bir yabani ördek sürüsünün uçuşuyla kıyaslanabilir.

Bir insanın ahlaki, zihinsel ve spiritüel doğası iyi bir biçimde geliştiğinde ya da ezoterik terminolojiyi kullanmak gerekirse; daha süptil bedenleri düzenlendiğinde Yaşlı Kardeşler tarafından özel olarak eğitilmek üzere seçilebilirler. Söz konusu eğitim ilk önce telepatik olarak kişinin bilinçaltı zihnine iletilir ve kişi bu şekilde yeterince yol alıp ilerlediğinde fiziksel plânda, kendisini bu plânın olağan araçları, sözlü ve yazılı sözcükler sayesinde bilinçli bir biçimde eğitecek olan Yaşlı Kardeşlerin, öğrencileriyle temasa geçmesi sağlanır. Daha sonra, ileriye dönük gelişme kaydettiğinde, Yaşlı ve Genç kardeşler birlikte inisiyasyon süreci aracılığıyla, bilinçaltı ile bilinç arasında uyumu sağlarlar.

Okur, bu noktada, Üstatlarla bu temasın nasıl gerçekleştirilebileceğini sorabilir? Bu konuda pek az şey söylenebilir çünkü burada bir içsel deneyim söz konusudur. Yeterince güçlü olduğu ve yeterince uzun süre korunduğu taktirde duyulan isteğin, bunu örten peçeyi kaldırıp, teması gerçekleştireceğini söylemek yeterli olacaktır. Bundan sonra, öğrenci ilerlediği ölçüde yol açılacaktır.

Ezoterik Cinsellik Kavramı

Ezoterik filozofun inandığı cinsellik kavramını anlayabilmek için onun tanıdığı dünyanın, ezoterik filozofun kabul ettiği dünyaya kıyasla yedi kat daha karmaşık olduğunu göz önünde tutmalıyız. Çünkü bunlardan ilki için fiziksel dünya, tezahürün yedi plânından ancak biridir; bizlerin cinsellik olarak bildiği fiziksel fenomen, tüm bu yedi plân üzerinde işleyen bir gücün yalnızca bir yönünü oluşturur.

Egzoterik bilimler bile cinselliğin, fiziksel bir yönü olduğu kadar duygusal bir yönü olduğunu artık kabul etmeye başlıyor. Ezoterik bilimler bunun, genelde tanımlandığı çerçeveye ek olarak, mental ve spiritüel yönleri de barındırdığını vurgular. Her bir plân üzerinde kendini farklı bir biçimde ifade eder, söz konusu plânın yasalarına göre işlev görür, çünkü yedi plân üzerinde bulunan cinselliğin tüm unsurları, doğru oranlardaki bir karışımla, en yüce türde bir cinsel yaşamına temel oluşturur. Ayrıca, cinsel güçlerin ortaya çıktığı ve denetlendiği plânlar daha süptil plânlardır. Ancak cinselliğin tezahürleri ve söz konusu plânlar üzerinde bunları yöneten kuralları anladığımız taktirde, bunların kendi içimizde ve toplumda yarattığı etkileri denetleyebiliriz.

Ezoterisyen, “cinsellik” terimini bizim algıladığımız anlamda kullanmaz. Ezoterist, “yaşam-gücü”nden söz eder. Öyle ki, bunu, enerji yayan ve çekim gücü olan elektro-hidrolik bir enerji türü olarak tanımlar. Bu da su enerjisini sıkıştıran ve basınç uygulayan bir devinim olan elektrik enerjisine çok benzer.

Bu gücün, İlk Neden’den hareketle yayıldığını ve dolayısıyla doğası gereği ilahi olduğunu; kendini monadların çeşitli plânlarda oluşturdukları araçlar ile ifade ettiğini ve bu nedenle işlev gördüğü plânın yapısı ile koşullandırıldığını ve bunun da ayrıca her bireysel aracın türü ve kusurları ile sınırlandırıldığını tasarlar. Bu nedenle yaşam gücü çeşitli dönüşümlere uğramasına ve başlangıçtaki güdülerinden çok uzak kullanım alanlarına yönlendirilmesine karşın, doğası ve başlangıcı itibarıyla ilahidir. Kutsal bir olgu olarak saygı gösterilmesi gerekir. Kendi aracılığıyla akan bu gücü, kişi, tüm insanlarla birlikte katılımcı bir üyesi olduğu İlahi Yaşamın yönetimi altında düzenlenmesi gereken, kutsal bir emanet olarak görmelidir.

Bu yaşam gücü varolan her şeyin sürmesini sağlar ve yaşayan formları, özellik kazanmış bütün maddeleri sürekli olarak bunun ortak kökenine indirgemeye çalışan parçalayıcı güçlerden korumaya çalışır. Bu, yaşam gücünün ilk işlevidir: Bir biçime sahip olanın tezahürünü korumak ve bunu geliştiği düzeyde tutmak. Bu işlevi, Koruyucu Yaşam olarak bilinir ve bir birlik bağlamında tasarlanır. Fakat, yeni formların yaratılmasında ikinci bir görevi daha vardır ve bunun için de, pozitif ve negatif görünümlü bir ikilem olarak, kutupsallık çerçevesinde işlemelidir. Bu, ezoterik cinsellik kavramının, yaşam-etkinliğinin işte bu aşamasıyla bağlantılıdır.

Yaşamın sürdürülmesi için tek bir güç yeterlidir, fakat herhangi bir formun yaratılması için iki gücün varlığı zorunludur. Bunlardan biri gerçek, ve diğeri gizil bir güce sahip olmalıdır. Diğer bir deyişle bu güçlerden ilki, hızı yansıtacak ve ikincisi bu hızın uyarısıyla serbest bırakılacak, form içerisinde kapalı tutulan bir güç olmalıdır.

Böylece, söz konusu iki güçten biri, yayılmaya ve dolayısıyla bir denge durumuna ulaşmaya çalışırken diğeri hareketsiz, gizil ve bir uyarıyı bekleyen güçtür. Bunlardan sonuncusu ya da dışı-güç, parçacıkları içinde, hareketsiz kimyasal enerjinin biriktirildiği bir dinamit yüküne benzetilebilir.

Bunlardan ilki ya da erkek-güç ise, söz konusu hareketsiz enerjiyi serbest bırakan bir elektrik şokuna ya da bir çekiç vuruşuna benzetilebilir.

Söz konusu iki güç, ezoterist tarafından pozitif ve negatif, erkek ve dişi güç olarak kabul edilir. Pozitif ya da erkek güç uyarıcı işlevini görür, negatif ya da dişi güç ise, görünmeyen hareketsiz enerji aracılığıyla, erkek ya da uyarıcı etki sayesinde, asıl yaratılış eylemini gerçekleştirir ve uyarıcısının tepkisi çekildiğinde de hemen gücünü yitirir. Ezoterist bu tür bir etki ya da tepkinin gerçekleştiği her yerde; bu, ister mineral dünyasında, ister zihinsel dünyada olsun, bir cinsellik ilişkisinin varlığını kabul eder.

Ezoterik Erkek ve Kadın Kavramları

Göklerin Krallığı'nda ne evliliğin ne de evliliğe düşkün olmanın yeri olmadığı, bunu bilen Biri tarafından söylenmişti. Bundan hatalı bir biçimde spiritüel insanın cinsiyetsiz olduğu sonucuna varılır. Oysa ezoterik bilimler insanın cinsiyetsiz olduğunu değil, bunun tam tersine çift cinsiyetli ve dolayısıyla kendi içinde bir bütün olduğunu tasavvur eder. Bireysellik iki yönlüdür; pozitif ve negatif, kinetik [devinimsel] ve statik [durağan] bir yöne sahiptir. Dolayısıyla yapısındaki "gücün", "biçim" ile olan ilişkisine göre, erkek-dişi ya da dişi-erkek'tir. Fakat, kişilik tek yönlüdür ve dolayısıyla belirlenmiş bir cinsiyete sahiptir. Bireysellik, bir pozitif ve bir negatif kutba sahip bir mıknatıs olarak düşünülebilir, ki her seferinde bunlardan biri yoğun maddeye dahil olur ve dahil olan sözkonusu kutbun yapısı, bunun çevresinde oluşan bedenin cinsiyetini belirler.

Yaşamı bir evrim sürecinden ibaret olan birey, doğasında söz konusu her iki yönü de içerir; fakat yaşamı bir enkarnasyon olan kişilikte bu yönlerden yalnızca biri işlev görür, diğeri ise hareketsiz ya da gelişmemiştir. Buna, cinsiyetinin gelişip gelişmeyeceği beslenme yöntemi tarafından belirlenen arı iyi bir örnek oluşturur. Aynı şekilde insan bedeninde de, diğer cinsiyetin özelliklerini belirleyen organların her zaman temelde

varolduğu unutulmamalıdır ve hatta, bazı anormalliklerde, bunlar gerçek bir iŖleve kavuŖmasa bile önemli ölçüde geliŖmiŖ olabilirler.

Cinsiyet, fiziksel plânda *yapısal biçim* sayesinde kesin olarak belirlenirken daha süptil plânlarda bu, sürekli deđiŖen *iliŖkili güce* bağlıdır. Böylece fiziksel plânda erkek ve diŖi olan iki insan, içsel plânlarda üzerindeki ilişkilerinde kutuplarını sürekli deđiŖtirebilirler. Böylece, erkeğin daha üstün olduğu bir konuda erkek baŖı çekecek ve kadın onu izleyecektir fakat, koŖullar deđiŖtiđinde ve çift, kadının üstün olduğu bir alanda bir araya geldiğinde kutuplar deđiŖecek ve kadın yönetimi ele alacaktır. Sözelimi, kucağına bir bebek verildiğinde bir erkeğin olağanüstü uysallığını gözleyin. En derin duygulara sahip olan kiŖi, duygular plânında erkek ve en fazla bilgiye sahip kiŖi zihin plânında erkek olacaktır. Her birinin yaŖam bulduğu bedeninin cinsiyeti ise bunda hiçbir belirleyici unsur oluŖturmaz. Buna karŖın, erkek bedeni, pozitif türde bir gücün anlam bulmasında daha uygun olduğu için, söz konusu kiŖi genelde yoğun plânlarda olduğu gibi süptil plânlarda da erkek özelliklerine sahip olacaktır. Bununla birlikte herhangi bir biçimde önemli bir güc eŖitsizliđi söz konusu olduğunda, kadın içsel plânlarda eŖine karŖı görece erkek özelliğine sahip olabilir. İçsel plânlarda erkeklik ve diŖilik özelliklerinin her zaman göreliliği olduğu unutulmamalıdır ve bir çiftte tıpkı bireylerin fiziksel gücünün deđiŖmesi gibi, göreliliği de bununla birlikte deđiŖecektir. Böylelikle bir erkek, bir kadınla iliŖkisinde, bütünüyle erkek kutbunu öne çıkarmasına karŖın bir diğerisiyle olan iliŖkisinde, tümüyle diŖi ya da negatif olabilir. Beden, fiziksel plânda bireyin cinsiyetini belirler fakat *iliŖkili* güc bunu içsel plânlarda belirler; ve bu pek çok Ŗeye ipucu oluŖturur.

Fiziksel Olmayan Plânlar Üzerinde Pozitif ve Negatif Arasındaki Etkileşim

Spiritüel Plânlar

Yedinci Plân üzerinde Her Şey Bir'dir ve Bir Her Şey'dir. Bu, ezoterik felsefenin sıklıkla tekrarlanan bir önermesidir [axiom]. Bu plân üzerinde iki tür varlık bulunur: Başlangıç noktasının çok az üstünde gelişebilenler, bunlar ruhsal evrim eğrisinin alt bölümlerinde ya da dışında gezinirler; ve evrimlerini tamamlayıp, kaynaklarının düzeyine yükselirler. Bu plânın tümüyle biçimden yoksun olduğunu öğrendik. Söz konusu türlerden ilki, henüz biçim kazanmamıştır; ikincisi ise biçimin kendisine öğretebileceği her şeyi öğrenip, sınırlamalarıyla birlikte bunu bir kenara atmış ve ait olduğu evrenin sınırları dahilinde mükemmel özgürlüğe ulaşmıştır.

Bu plân üzerinde, gördüğümüz gibi her şey birdir; birimlerin her biri ile plânın geri kalanı arasında varolan ilişki içtenlik ve mükemmellik bağlamında, yeryüzünde hiçbir sevgilinin ulaşamayacağı denli doruk noktasında bir birlikteliği yansıtır. Bu durum, Yedinci Plân'ın sürekli, normal bir koşuludur, ki bu da pekâlâ Göklerin Krallığı olarak adlandırılabilir. Çünkü bu, mükemmel aşk ve mükemmel uyum durumudur. İnsanlar sevgililerini, Nirvana olarak tasavvur ettikleri formsuz bir boşlukta yitirmekten korkarlar. Oysa tam tersine, mükemmel bir birliktelik –ki bu aslında yalnızca nadir anlarda nadir kişiler arasında gerçekleşebilir– burada tüm yaratılışın normal bir durumuna dönüşür.

Yedinci Plân üzerinde ve yalnızca Yedinci Plân'da, pozitif ve negatif güçlerde herhangi bir farklılık yoktur. Bu plân bazen, saf baskı plânı olarak da adlandırılır.

Altıncı Plân üzerinde ilk farklılık ya da ayrılığın başlangıcı ortaya çıkar. Yedinci Plân'ın evrensel baskısı, gücün ileriye doğru her yöne akmasına neden olur ve akışlar geliştikçe birbirinden ayrışır. Bu akışlar ezoterik terminolojide, "Işıklar" olarak adlandırılır ve bu ışıklardan her birinin, İlahi Doğa'nın özel bir yönünü oluşturduğu tasavvur edilir. Monadlardan her birinin, Altıncı Plân üzerinde varlık kazanırken, ışıklardan biri ya da diğeri aracılığıyla "tezahür ettiği" görülür ve bu ilk ortam, monadın türünü bundan sonra sonsuza kadar belirler. Diğer ışıkların güçleriyle birlikte çalışacaktır fakat kendine özgü ışığın renk tonu kendi doğasının anahtarını oluşturacaktır ve ruhsal evriminin döngüsü tamamlandığında, ortaya çıktığı kapıdan geri dönecektir.

Elektriğin aktif olabilmesi için bir devre içinde akması gerektiğini herkes bilir. Tüm dünyasal ilişkilerden tümüyle soyutlanmış biçimde yaşayan insan, ancak tamamen yalıtılmış bir yaşam hattına dokunabilir, çünkü sahip olduğu gücü yönlendireceği hiçbir kanala sahip değildir. İşte, yaşam-gücüyle de aynı durum söz konusudur. Bu, İlahi kaynaktan monadların her birine akar ve söz konusu monadı aşip onu enerji ile doldurduktan sonra, çevredeki boşluğa (uzay) taşar. Bundan sonra, ancak tezahür eden evrenin sınırlarıyla çevrili bir devreyi tamamlar ve bu devrenin akışı içinde kendi en alt tezahür biçimine indirgenip, nihayet İlahi kaynak tarafından düzensiz kozmik güç bağlamında yeniden geri emilir. Fakat, söz konusu güçle herhangi bir eylemin gerçekleştirilmesi arzu edildiğinde, bunun boşluğa yayılıp yararsız duruma gelmesine izin verilmemelidir. Bu durumda belirli bir kanala yoğunlaştırılması gerekir ve böylece bunun sınırlanması ve belirlenmesi ile, basınca dönüştürülmesi ve böylece bundan bir enerji kaynağı oluşturulması gerekir. Bu durum ancak, bunun bireysel form kanalında akması ve buna geri dönmesi sağlanarak gerçekleştirilebilir. Çıkış yolunda, varolan bireysel monadların her biri ve tümü arasında kendine ait kanalı oluşturur fakat bu yayılımın ziyan edilmesinin önlenmesi amacıyla, bunun için bir geri dönüş yolunun da oluşturulması gerekir. Bu geri dönüş yolunun oluşturulması yöntemlerine ilişkin bilgiler, uygulamalı okültizmin kapsamına giren sıklardan biridir.

Söz konusu akışın ve geri dönüşün gerçekleştirilmesi yöntemleri, ilkesel olarak, tüm plânlarda üzerinde aynıdır. Ancak, uygulanan doğru yöntem bunun içinde taşındığı maddeye göre değişir. Şöyle özetleyebiliriz: Tezahüre ya da bireyselleşmeye doğru harekete eğilimli bir monad türü, İlahi kaynak ile birleşmeye, evrenselleşmeye doğru harekete eğilimli bir monad türü ile işbirliğine girer. Eğer söz konusu bu iki tür bir araya gelebilir ve maddenin sürekliliğini oluşturabilirlerse, İlahi kaynaktan dışarıya pozitif ya da erkek birey aracılığıyla akan yaşam-gücü, kendi organizma düzenindeki işlemi bittikten sonra boşluğa (uzay) yayılma yerine, negatif ya da dişi birey aracılığıyla İlahi kaynağa geri dönecektir. İki birim arasındaki birleşim noktasında söz konusu güç sabitlenerek, birleşmenin meydana geldiği plân üzerindeki madde dahilinde yaratılış için elverişli kılınabilir. Bu, cinselleşmeyle ilgili ezoterik öğretinin özünü oluşturur.

Kozmik cinsellik ya da bunun meydana getireceği çağrışımlardan ötürü buna kutupsallaşma da diyebiliriz. İlk olarak, Yedinci Plândan bir Altıncı Plân formuna kuvvetli bir güç akışını sağlamak amacıyla kullanılır. İkinci olarak, söz konusu güç yüksek bir düzeyde korumak ve normal akışını izlemesine izin verildiği takdirde, çeşitli plânlardan aşağı yayılarak İlahi kaynağa dönmeye önce kozmik boşluğa dağılmasıyla oluşacak çöküntü ve dağılmanın engellenmesi amacıyla Altıncı Plân üzerinde kullanılır. Bu noktayı, vereceğimiz bir örnekle aydınlatmaya çalışalım. İnsanlığın ıslah edilmesiyle ilgili ruhsal bir misyonu olduğuna inanan ve spiritüel kişiliğe sahip bir insanı ele alalım. Ezoterik bilimlerde, söz konusu insanın yüksek spiritüel güçlere bir kanal oluşturabilmesi için Altıncı Plân'daki bedeninin oldukça gelişmiş olması gerektiği söylenir. Çünkü bu kişi söz konusu plânın güçleriyle çalışmaktadır ve bunlar, ancak oldukça yüksek bir düzeye sahip bir araç ile yeterli bir anlama kavuşabilirler. Söz konusu kişi, bu yolda yalnız bir izdeş olmaktan hoşnutsa, İlahi Yaşam'ı paylaşım sayesinde son derece yüksek bir ruhsal evrim düzeyine ulaşmış bir yaşam sürdürebilir fakat ırkına ya da çağına kesinlikle damgasını vuramaz; dışarıdaki dünyayı etkileyemeyecektir. Oysa, insanların ruhsal yaşamını etkilemek amacıyla dış dünyada çalışmayı seçtiği takdirde kısa bir sürede çevresinde, kendisini izleyenlerle olan ilişkisine kıyasla daha farklı bir konuma sahip küçük bir izdeş grubunun toplandığını görecektir. Kendisini izleyenlere onlardan herhangi bir karşılık beklemez ya da almaksızın yalnızca vermektedir. Ne var ki izdeşlerine, dış dünya tarafından pek az anlaşılır özel ve içten bir biçimde bağlıdır. Bunlar kendisine göre daha alt bir spiritüel düzeyde olmalarına karşın onlara güvenir ve onların uğradığı herhangi bir çöküntü kendisini derinden etkiler.

Bu izdeşler erkek ya da kadın olabilir, bunun önemi yoktur. Kendilerinden tek istenen şey, üstatlarıyla içten, duygudaş bir birlik içinde olmaları ve spiritüel gelişim düzeylerinin onunkine yakın olmasıdır. Böylece söz konusu küçük grubun, spiritüel hareketin merkezinde tek bir birim olarak işlediği görülecektir. Bundan başka, bu misyonerler Üstad'ın öğretisini yaymak için dışarıya gönderildiğinde, bunların birbirleriyle yardımlaşabilmeleri için çiftler şeklinde gönderildikleri gözlenecektir.

Şimdi, kuvvetli spiritüelliği aşılardan bir güç için bir kanal işlevi gören kuvvetli pozitif bir yapı ile söz konusu güç alan görece daha az kuvvetli ve negatif yapılar arasındaki bu etkileşimde, ezoterist, ilahi yaşam-gücünün kutupsallaşma biçiminde işlediğini görecektir.

Bu ifadenin ilginç bir onaması, ruhsal güçlere dua edilmesiyle bağlantılı olarak hiç de azımsanmayacak biçimde meydana gelen bir olguda ortaya çıkar. Dinsel öğretiyi verenlerin birçoğu tensel duyguların tuzağına düşmüş ve doğruluğun dar yolundan giderek kendilerini bundan kurtarabilenler ise kendi yaşam öykülerinde, zafere ulaşmadan önce vermek zorunda oldukları çetin mücadelelerden söz etmişlerdir. Bunlar, sıradan bir ölümlüden esirgenen boyutlarda “şeytanın

çekiciliğiyle” karşılaşmışlardı. Şehvani doğaları, bunları ortadan kaldırmak istercesine kayıt düşükleri kurgu ve düşüncelerinden anlaşıldığı üzere, en az spiritüel doğaları kadar güçlü olmalıydı ve bu ancak katı bir zahitlik koşulunda denetim altında tutulabiliyordu. Dolayısıyla, nefsi köreltme ve tensel arzuların her türlü olası uyarılarından kaçınma, en üst düzeylerde dinsel adanma biçimlerinin olmazsa olmaz bir koşuludur.

Bazı psikologlar bu bildik olguyu, cinselliğin her şeyin kökeninde olduğunu gösteren bir kanıt olarak görürler ve dinsel duyguları cinsel duyguların yüceltilmesi olarak kabul ederler. Böylece, spiritüel yaşamın cinsel yaşama bağlantısını kanıtlayarak, bir kerede tümüyle bunu açıkladıklarını düşünürler. Fakat, ezoterist bu olguyu farklı bir bakış açısıyla değerlendirir. Bu her iki sürecin de, en yüce kutsallığın tek ve aynı gücün tezahürü olduğuna ve söz konusu gücün aldığı biçimin bunun işlev gördüğü mekanizma sayesinde belirlendiğine inanır. Dolayısıyla, söz konusu güç, Altıncı Plân bedeninin aracından aktığı taktirde kendisini spiritüel bir şevk ve dinamik bir kuvvet olarak ortaya koyar ve iletişime girdiği kişilerin spiritüel doğalarını etkiler. Ancak, bu mental bedenden aktığı taktirde, yaratıcı bir zihinsel güç olarak ortaya çıkacaktır; fiziksel bedenden aktığında ise, sıradan anlamıyla cinsellik gücünü ortaya koyar. Buna karşın, ezoterist, söz konusu güç nerede akarsa aksın, bunun tek ve aynı güç olduğunu ve yaratmak bağlamında, nihai tezahürünün bunun değerini hiçbir şekilde azaltmadığını fakat, asli olarak spiritüel bir gücün yaratma sürecinde kullanılmasının, yaratmanın kendisini ilahi ve kutsal bir sanata dönüştürdüğünü öne sürer.

Buna karşın halk arasındaki yaygın düşüncede ve özellikle din biliminde, mistiğin tensel duyguları bağlamında bildik olguları çağrıştırdığı için, fiziksel plânda tezahür ettiğinde yaşam-gücü, herhangi bir biçimde kutsal bir olgu olarak kabul edilmez. Bu, doğamızın alt düzeyinin spiritüel benliğimizle çatışmasının bir tezahürü olarak algılanır. Ne var ki bunun, tek ve aynı şeyin farklı yönleri olduğunu görebilecek kavrayışa sahip, bazı bilge kişiler bunu açıkça söyleyebilme bilgeliğini göstermişlerdir. Dinsel öğretilerde bulunan bir kişi tensel duyguları nedeniyle saygınlığını yitirdiğinde genelde, bu kişinin bir spiritüel güç bağlamında yaşamının zorunlu olarak sona erdiği düşünülür. Bu gerçekten de doğru olabilir çünkü bu tür bir kişi, fiziksel düzeye incek kadar kullandığı büyük güçlerin denetimini elinden kaçırdığında, bu denli bir dağılmadan sonra bunları yeniden kendilerine özgü belirli kanallara geri toplamakta oldukça zorlanacaktır. Kendisine çizdiği güvenli alanlar yıkılmış olabilir ve çalıştığı alanda enerjiyi yeniden yoğunlaştırmaya yetkin olmayabilir. Fakat, her şeye karşın, sınırları yıkıp geçen yasak bir güç değil, spiritüel bir güç olduğunu da belirtmeliyiz. Söz konusu kişinin, bireysel benliğinin kanalından akmasına neden olduğu muazzam kozmik enerji, kendi taşıyabileceğinden, –mecazi bir anlamda söylemek gerekirse– çok daha büyük bir gerilimi içeriyordu ve dolayısıyla spiritüel doğası bu gerilim altında erimiş ve “kısa devre” yapmıştı. Söz konusu akım, sözcüğün tam anlamıyla topraklanmıştı. Bu akımı kendi belirlenmiş kanalında tutacak sağlam bir düzene sahip spiritüel doğa, bunu başkalarının spiritüel yönüne ileterek, bunun bir kez bile Altıncı Plân’dan ayrılmadan ilahi kaynağına geri dönüşünü sağlayacak yerde, söz konusu kişinin spiritüel bedeni üstündeki baskı öyle büyük boyutlara ulaşmıştı ki, bu güç denetimden kurtulmuş ve en az dirençle karşılaşacağı hattı izlemişti. Bu da, Yedinci Plân’dan aşağıya Birinci Plân’a doğru ve dünya-canı sayesinde tekrar geri dönebildiği doğal evrimsel akış hattıydı. Bunda da en fazla, su seti yıkılıp köyün sular altında kalmasına yol açan bir adam kadar suçluydu. Suyun, kurduğu setlerin dayanamayacağı ölçüde kuvvetli olduğunu bilmesi gerektiği doğrudu fakat, köyünü kasten sular altında bırakmış sayılmazdı.

Bu, ezoterik bilim adamının oldukça iyi bildiği bir olgudur: Organizmanın karşılayabileceğinden

çok daha büyük baskılar altında, spiritüel bir su setinin patlaması ve ilahi güçlerin varoluşun en alt plânlarına indirgenmesi... Okur, bunun çaresinin ne olduğunu sorabilir. İlk başta, korunmanın ilaçtan daha iyi bir yöntem olduğunu söylemeliyiz ve tüm hassas güçler, bunları kullanan kişinin ruhsal dayanıklılığına göre dikkatlice düzenlenmelidir. İkinci olarak, bu konuda tek başına çalışmaktan kaçınılmalıdır. Böylece, başkaları su setinde ilk yarığı görebilirler ki, asıl sahibi bunun en son farkına varan kişi olacaktır. Ayrıca, bu tür bir yıkım uyarısı ortaya çıktığında, tehdit altındaki kişi tüm içsel çalışmaları durdurmalı ve kuvvetli beden egzersizleri yaparak maddi plâna dönmelidir. Her şeyin ötesinde, geçiş kanalları onarılınca dek spiritüel kuvveti davet etmekten kendini alıkoymalıdır. Bir mistik için bu tür koşullar altında vecd durumuna ulaşmaya çalışmak demek, ya tensel duyguların hükmetmesine ya da histeri krizine zemin hazırlamak demektir. Çoğu spiritüel can, bu tür koşullarda Tann'ya yaklaşmaya layık olmadığını fakat kendisini O'nun lütuflarını almaya layık kılana ve O kendisine yakınlaşmaya lütfedene dek, tarlalarda mütevazı bir biçimde çalışmak zorunda olduğunu ya da yoksullara yardım etmesi gerektiğini hissettiğinde, sezgilerinde yanılmamıştır. Bu tür spiritüel bir alçakgönüllülük birçok sözde kutsal kişiyi utanç duymaktan kurtarabilir. Yaşam-güçleri alt plânlarda olduğu zaman, kendimizi daha üst plânlara açtığımızda yaşamımızla oynarız.

Mental Plânlar

Kutupsallaşma etkisi, zihnin, soyut ve somut düşünce bağlamında işleyen iki niteliğinde açıkça görülebilir. Beşinci Plân üzerinde ya da soyut düşünce plânında, Altıncı Plân'ın etkinliklerini temsil eden büyük ışınlar giderek gelişerek nitelik kazanır ve soyut ilkelere dönüşür. Tümüyle soyut olduğu için bu plân yalnızca benzetmeler aracılığıyla tasarlanabilir ve bunun doğası da ancak, bu tür bir kitapta açıklanabilir. Buna karşın, ilgili bir örnekleme, söz konusu plânda gerçekleşen etkinliklerin doğasını anlatmakta yararlı olabilir.

Mantıksal düşünce iki türde gelişir: İlkinde ya da tümdengelimli olanda, genel bir ilkeden hareketle bunun çağrıştırdığı özel örneklere ulaşılır. İkincisinde ya da tümevarımsal bir uslamlamada, özel örneklerden hareketle genel bir kurala varılır. Herkes zihinsel işlemlerinde bu her iki yöntemi de kullanırken, bu mental plânı kullanmak için yeterince gelişmiş her bireyin mantıksal düşünce sürecinde söz konusu türlerden ancak birinin üstün olduğu görülecektir. İnsanlığın büyük bir bölümü, kolayca gözleneceği gibi henüz bu ruhsal evrim aşamasına ulaşmamıştır, fakat belleğinin kılavuzluğuna güvenerek, göz kararınca iş görür, yaşadığı deneyimlerden en belirgin sonuçlardan fazlasını çıkarma becerisine sahip değildir.

Böylece, üst mental plânda bireyler iki türe ayrılabilir: Bu plânın büyük soyut ilkelerinin farkında olan ve bunları daha geniş varoluş formlarına uygulamayı amaçlayanlar. Bunlar, kendi kaynaklarını İlahi Olan'dan aldıklarının bilincinde olup, beraberlerinde taşıdıkları bu ilahi ışığı evrimin alt basamaklarına iletme kaygısını taşırlar. Öteki tür ise İlahi kaynaktaki amacının bilincinde olup, tüm deneyimlerini spiritüel anlamda sentezleme kaygısını taşır. Bunlardan biri dağıtıcı, diğeri ise birleştiricidir; biri erkek eylemiyle işlerken diğeri, dişi eylemiyle işler.

Söz konusu iki ayrı tarzdaki insan gerçek yaşamda kendini nasıl ifade edecektir? Bunlardan biri filozof olacaktır, genel ilkeleri ifade edecek ve bunlardan sonuçlar çıkaracaktır. Diğeri ise, bir bilim adamı olacak çeşitli verileri toplayıp, yaptığı gözlemlerden genel kurallara ulaşacaktır. Kuşkusuz, günlük uygulamada, kişi, düşünme sürecinde her iki yöntemi de kullanmalıdır. İnsan yalnızca çeşitli olguları topladığı takdirde ya da yalnızca kanıtlanmamış ilkeleri ifade ettiğinde, (modern eğitim sistemi bunları her ne kadar öğütmeye çalışsa da bu tür kişilere de rastlanabilir) düşünce dünyasında pek az etkili olabilirdi. Yeryüzünde, insanlığın bilgi dağarcığına en büyük katkı, filozof bilim adamı ya da bilim adamı filozoflarca getirilmiştir.

Fakat genel uygulamada, bu zihinsel türlerden biri verileri toplar ve diğeri söz konusu veriler üzerinde felsefi görüşler belirtir. Ancak en seçkin olanlarında söz konusu iki etkinlik birlikte yürütülür. İşte bu işbirliğinde ezoterik filozof iki kutup türünün hareketini görür; erkek tümevarım ve dişi tümdengelim aynı zamanda, bu iki hareket yönteminin yaratılış bağlamında, en az soyut düşünce plânında gerekli olduğu kadar yoğun madde plânında da gerekli olduğunu ifade eder. Çünkü biri olmaksızın diğeri verimsizdir ve ikisi birlikte işlev gördüğünde ise yeni bilginin meyvesini taşır.

Dördüncü Plân üzerinde, somut zihin plânında bir kez daha kutupsallaşma ilkesinin uygulandığını görürüz. Entelektüel çalışma yalnız başına, buna yönelik herhangi bir taktir ya da ilgi olmaksızın sürdürüldüğünde ne denli sıkıcı ve zor olur, fakat karşılıklı bir bilgi alışverişi olduğunda zihin yenilenmiş bir uyarım ve hareket ile karşısındaki zihne yanıt verir. Tüm beyin emekçileri, ilgilendikleri konu üzerinde yaptıkları bir konuşma ya da mektuplaşmadan sonra ve hatta ilgili bir kitabı okuduktan sonra, içlerinden aniden taşan esinle çalışmalarını sürdürdüklerini çok iyi bilirler.

Birinin diğeri üzerindeki uyarıcı tepkisi çok açık bir biçimde bu plân üzerinde gözlenebilir ve bunun sonuçlarının farkında olsunlar ya da olmasınlar, yaşam öykülerinde belirtildiği gibi söz konusu insanlar (beyin-emekçileri), deneyimleri sayesinde bu durumu çok iyi bilirler ve bundan önemli ölçüde yararlanırlar. Ezoterist de aynı şekilde bu ilkeyi tanır ve bundan yararlanmaya çalışır. Gerçekten de, belirli tür çalışmalarda tek başına ilerleyemez, tamamlayıcı karşı tarafı beklemesi gerekir.

Astral Plânlar

Duyguların ve tutkuların plânları, ezoterik bilimde, birbiri ardı sıra üst ve alt astral olarak bilinir ve burada, sıradan anlamıyla cinselliğin başlangıcını bulabiliriz.

Üçüncü Plân ya da üst astralda, şefkatli sevgi duygularının plânında duygularını ifade etmeye ya da gereksinimlerini tatmin etmeye yönelik bir nesneyi arzulayan bir yapının duygusal yönünü görürüz ve ezoterist iki yönlü bu duyguları, duygunun kutupsallaşması olarak görür. Üçüncü plân üzerinde hâlâ cinsiyet belirlenmesi yoktur; işleyiş biçimi, söz konusu gücün erkek ya da dişi türde, pozitif mi yoksa negatif mi olduğunu belirler. Duygusal ifade gereksinimi olan erkek, duygusal tatmin gereksinimi olan ise dişi olarak görülür. Fakat, söz konusu işleyiş biçimleri hızlı bir biçimde birbirini izleyebilir ve hatta farklı yönlere göre aynı anda ortaya çıkabilir. Dolayısıyla kutupsallaşma sürekli akış durumundadır. Üst astralda kutupsallaşma akışı, söz konusu ilkelerin günlük insan ilişkilerine uygulanmasında son derece önemli bir etmendir.

Alt astral üzerinde ya da sezgiler plânında, kutupsallaşma daha istikrarlı olmaya eğilimlidir. Çünkü bu plân fiziksel olana yakından bağlıdır ve bunun koşulları bedenün fizyolojik devreleri tarafından etkilenir. Ancak, ilk bakışta her ne kadar tuhaf görünse de, İkinci Plân bedeninin cinsiyeti, fiziksel bedeninkinin tam tersidir. Buna karşın okura, bu ifadenin doğruluğunu kanıtlamak pek de zor olmayacaktır. Kadının sevgisinin istikrarlı, dayanıklı fakat bir erkeğinkine kıyasla daha az güçlü olduğunda herkes birleşecektir. Öte yandan erkek, bir uyarıcıya şiddetle tepki verir ve uyarıcı çekildiğinde ise pasif konuma geri döner. Ezoterist bunda, kadının pozitif erkek aracından, gücün istikrarlı akışını ve kinetik bir gücün uyarısı altında bir erkeğin dişi istek aracında hareketsiz enerjinin aniden patlamasını görecektir.

Bu plân üzerinde, cinsel gücün kullanıldığı bazı büyü türlerinden söz edilebilir. Dolayısıyla, nicel anlamda bilmeden hareket eden, konuya ilişkin yeterince bilgi sahibi olmayanlar için bu tehlikeli olabilir ve bu tür okült çalışmalara girişen kişilerin, büyük bir kendini denetleme gücüne sahip olmaları gerektiği unutulmamalıdır. Uygulamalı okültizmin incelendiği çevrelerle tanışan herkes, yüksek ahlaki bir standarta sadık kalınmadıkça bu noktada sürekli sorunlarla karşılaşılacağını bilir.

Fiziksel Plân Üzerinde Kutupsallaşma

Fiziksel bedenlerimizde üreme organlarının oluşumu, yaşamın kutuplarında oynayacağımız rolü belirler. Erkek ya da dişi olarak doğarız ve bu yönde yaşamımızı sürdürürüz, çift cinsiyetli olma ve eşcinsellik, egzoterik bilim adamında olduğu gibi ezoterik bilim adamı tarafından da patolojik vaka olarak görülür.

Fiziksel plânda cinsel etkinliğin denetimi, içsalgı organlarının kimyasınca belirlenir. Bunlar, kan dolaşımına karışarak salgı organlarını faaliyete yönelten ve hormon olarak bilinen salgıları doğrudan kana veren içsalgı bezleridir. Dolayısıyla, bireyde cinselliğin yarattığı baskı, belirli sınırlar dahilinde sürekli devinen kanın kimyasal bileşimine göre yükselir ve azalır. Bu konuda yapılan çalışmalar bunu kanıtlamıştır. Bir kadının cinsel yaşamının aylık periyodunun, kanındaki kireç-tuzlarının yüzdesiyle kesiştiği saptanmıştır ve erkekte de aynı şekilde cinsel isteğin düzenli bir biçimde yükseldiği ve azaldığı görülür. Ancak bu, kadının daha belirgin devrelerine göre daha az inceleme konusu oluşturur.

Bazı tanınmış yazarlar, yaşamın duygusal, entelektüel ve spiritüel yönleriyle bir bütün olarak anahtarının söz konusu keşifte gizli olduğunu öne sürüyor. Hatta insanın yalnızca içsalgıların bir sentezi olduğu ve her spiritüel güdünün, her duygusal idealin, söz konusu kireç-tuzları bağlamında açıklanabileceği bile öne sürülmüştü. Fakat, bu fizyolog-filozofların gözden kaçırdığı bir nokta, duygusal hallerin belirleyicisi içsalgı organlarının önemli bir etki altında kalmalarıdır. Fizyoloji ekollerinden biri, böbreklerin üzerinde yer alan böbreküstü bezlerinin, cinsel işlevlerin denetleyicisi olduklarını açıklıyor. Başka bir ekol ise, böbreküstü bezlerini savaş organları olarak adlandırıyor, çünkü tüm dokuları şiddetli bir harekât için hazırlığa sevk eden ve yaralanmalara karşı kanın serbestçe pıhtılaşmasına neden olan bunların salgılarıdır ve söz konusu organların kişi, öfke ya da korku duygularına kapıldığı zaman uyarıldıkları da bilinmektedir. Bu nedenle, ezoterik bilimlerin uzun süredir öğrettiğini, fiziksel organizmanın işlevinin sezgiler ve tutkular plânından denetlendiğini, egzoterik bilimler deneysel olarak kanıtlamaktadır. İçsalgılar kimyasal bağlamda fiziksel dokuların işlevini her ne kadar denetlese de, içsalgıların kendisi duygular tarafından denetlenir.

Bu tür bir kitapta, cinsel fizyolojinin bildik ayrıntılarına girmeye gerek yoktur; yalnızca, egzoterik ve ezoterik bilimlerin nerede kesiştiği yeterli ayrıntılarla açıklanmaya çalışılmıştır, bu kesişme noktası ise içsalgı sistemidir.

Organizma Dâhilinde Kutupsallaşma

Bundan önceki bölümlerde, farklı plânlarda işleyen birbirine zıt türde birimler arasındaki kutupsallaşma olguları kısaca açıklandı. Ancak, ezoterik bilimler tarafından bilinen ve bireyin kendi içinde meydana gelen ikincil tür bir kutupsallaşmadan da söz edebiliriz. İnsanın çeşitli bedenleri ya da ilkeleri görece olarak pozitif ve negatiftir ve aynı şekilde bunların birbiriyle olan ilişkisinde, daha süptil olan daha yoğun olanla ilişkisinde pozitifdir. Böylece, psişik beden, sezgiler ve tutkular bedeni, negatif olan fiziksel bedene karşı pozitifdir. Bunu harekete yöneltir ve kuşkusuz bunun, fiziksel plâni denetleyen fizik ve kimya yasalarına tâbi olan koşullarını belirler.

Böylece, birbiri ardı sıra dizilen bedenlerden her biri, kendi üstündeki bir beden tarafından denetlenir ve işlevini görebilmek için, söz konusu bu daha süptil beden tarafından uyarılmayı beklemek zorundadır. Aynı şekilde, tezahür sırasına göre kendi altında yer alan beden denetleyicisi ve bunun uyarıcısı bağlamında hareket eder. Dolayısıyla, kendisinden daha yoğun araçla ilişkisinde erkek ve kendisine yaşam veren daha süptil maddeyle ilişkisinde de dışıdır.

Monadın Yedinci Plânı ya da spiritüel yaşam kıvılcımı, yedi katın tümünün asıl belirleyicisidir, yaşamı ve bireyselleşmeyi sağlar ki, bunlar olmaksızın herhangi bir birim kesinlikle olamazdı. Altıncı Plân ışınının koşulları, söz konusu türü belirler; ve Beşinci Plân'ın soyut nitelikleri, ışın-türü ile birlikte, bireyselleşmiş doğanın esas özelliklerini belirler.

Dördüncü Plân'dan aşağıya doğru deneyimler aracılığıyla kişilik oluşur çünkü bellek, somut zihnin Dördüncü Plânı üzerinde başlar. Buna karşın, en üstteki üç plânın bireyselliği, evrim sürecinde izlenen yolun asıl yönünü belirler; çevresel koşullar nedeniyle her ne türden değişiklik oluşursa oluşsun, birey, söz konusu karşıtlıklar ortadan kalkar kalkmaz, kendi asıl yoluna dönme eğilimi gösterecektir.

Somut zihinde biriktirilen anılar, Üçüncü Plân üzerinde bireyin çevresine yönlendirdiği duygusal tepkilerini belirler ve duyguları aynı şekilde, İkinci Plân üzerinde içgüdüsel etkinliklerinin amaçlarını belirleyecektir. Böylece, hoş olanın ardından gidecek ve hoş olmayandan kaçınacaktır.

Birinci Plân, daha önce de gördüğümüz gibi, içsalguları etkileyen duygular ve sinir sistemine iletilen tepiler aracılığıyla düzenlenir.

Özetle, her bir bedenin kendi plânının yasaları tarafından yönetildiğini ve bunun işlevinin, hemen kendi üstünde yer alan plânın bedeni tarafından düzenlendiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla fiziksel beden psişik beden tarafından denetlendiği için, fiziksel mekanizmanın denetimi zarar gördüğü takdirde söz konusu bedeni etkileme yollarını aramalıyız. Bunu, imgeleme-bilinci plânı olan üçüncü plândan hareketle ve bunun, sağlık ve bedenin mükemmel işlemesi imgelerini kullanmasını sağlayarak gerçekleştirebiliriz. Bu imgeler Üçüncü Plân'ın imgeleme-bilincinde yeterince açık ve istikrarlı bir biçimde ortaya çıktığında, İkinci Plân bedenini kendi yanına çekecek ve bunun ilgili tepileri yoğun araca göndermesini sağlayacaktır ki bu da, hatalı işlemlerden kaynaklanan zehirli kimyasal bileşimler sistemden atılır atılmaz ve hiçbir organik değişiklik meydana gelmediği takdirde, sağlıklı koşullara geri dönecektir.

Söz konusu iyileşme süreci kendi kendine telkin olarak bilinen sistem sayesinde kitlelere ulaşmıştır.

Bunun daha gelişmiş, çok daha geniş kapsamlı bir uygulaması Christian Science tarafından gerçekleştirilmiştir ki burada, zihnin Beşinci Plân niteliği soyut uyum ilkelerinin işlenmesi amacıyla çağrıştırılmakta ve denetim söz konusu plândan hareketle sağlanmaktadır. Dinsel inançtaki kendi kendine telkiden kaynaklanan sözde spiritüel iyileşmeye karşılık gerçek spiritüel iyileşme meydana geldiğinde, bu Yedinci Plân sayesinde ortaya çıkar, monad altındaki tüm bedenlerin denetimini ele alır ve bunların koşullarını belirler ki bu da, son derece nadir bir durumdur.

Olağan doğal süreci içinde, birbirini izleyen araçların karşılıklı denetimleri düzenli bir biçimde sürer gider fakat, özellikle belirli bir bedenin güçlerini yüksek bir verimliliğe kavuşturmayı isteyen kişinin, bunu bilerek gerçekleştirmesi mümkündür. Söz konusu kişinin yaratıcı bir sanatçı olduğunu varsayalım, astral bedeninin gücünü (çünkü yaratıcılık gerektiren sanatsal etkinlikler Üçüncü Plân'da sürdürülür), buna yaratıcılığının yanısıra entelektüel gücünü de katması sayesinde yükseltebilir. Bu kişi, gözünde yan yarıya canlandırdığı bir işe somut zihni uygulamanın, duygularının sanatsal bir biçimde somutluk kazandırdığını görecektir. Kendisini, Üçüncü Plân'ın duygusal güçleri ötesinde hiçbir şey yönlendirmesiydi, bu tür bir somutlaşma kesinlikle ortaya çıkamazdı.

Aynı nokta, Dördüncü Plân'da ya da somut düşünce plânında da geçerlidir; düşündüğü olguların çağrışımlarını görmeyi istiyorsa, soyut mental gücünü işleme geçirmelidir. Soyut düşünce uyarı güdüsünü ruhun kendisinden almalıdır.

Bir insanın iki aracı arasındaki bu etki ve tepki, yaratıcı çalışma için gereklidir. Çünkü, bireyin sahip olduğu gücün, bunun için plânlardan herhangi birinin maddesinde sağlanan bir araç sayesinde söz konusu araç ister mental plânda yazılı sözcük biçiminde olsun, ister astral plânda ses ya da renk biçiminde olsun dışa yönlendirilmesi, ezoterisyen tarafından, bütün yaratıcı işlemlerin temelindeki ebedi kutupsallaşma ilkesi olarak kabul edilir.

Fakat bazen, bunun tersi bir akış gözlenir. Bir insan özel bir aracı bunun üzerindeki kullanmak yerine altındaki araç sayesinde uyardırmaya çalışabilir; böylece, somut zihninin soyut zihnini harekete geçirmesine neden olabilir. Bu durumda kişinin soyut ilkeleri özel durumların hizmetine koştuğunu görürüz. Bu şekilde, evrenin yasalarının kendi doğru ve yanlış standardına uygun olmasını talep eder. Zihinsel açıdan kendisinden üstün insanların söylediklerini kendine göre yorumlar ve bunları kendi görüşlerinin birer kanıtı olarak sunar. Bakış açısı tek yanlıdır, tutucu, öne sürülen kanıtlara saygısız ve olayı kendi inandığından farklı bir açıdan görmeyi başaramayan biridir. Dolayısıyla yönlendiği alt plânın yapısı, bir üst plânla teması sayesinde yararlanabileceği esin akışını sınırlar.

Yine aynı şekilde, duyguları kendisini entelektüel bir işe yönelten bir insan, gerçeği keşfetmekten çok, bir durumu kanıtlamaya çalışma eğilimindedir ve duygular mantıktan çok arzular aracılığıyla denetlendiğinde karşımıza istikrarsız, dengesiz, şiddet dolu insan çıkar. “Her şey değişir ve hiçbir şey uzun sürmez” duygusallığında, hayallerini gerçekleştirmek için gerekli itici güç ve zekâdan yoksun kalır.

İçgüdüler, bunları sevgiyle yumuşatacak şefkatli duygular yerine fiziksel heyecanlar aracılığıyla denetlendiğinde kişi, tutkularının akışkanlığı, içsalgılara bağlı olduğu ölçüde şehvete düşkün, zalim ya da tensel zevkleri tercih eden biri olacaktır.

Alkol, bedenlerin kutuplarını tersine çevirmede en kuvvetli nedenlerden birini oluşturur. Fiziksel beden tarafından emildiğinde, yoğun aracın enerjisi süptil bedenlere kıyasla daha etkin bir duruma gelene dek yaşamsal işlemleri hızlandırır ve dolayısıyla bunlara olan ilişkisinde pozitif dönüşerek,

bunları yaratan güdüleri edinme gücüne erişir. Fakat, alkolün sağladığı yönlendirme azaldığında, kendi devinimini ters döndürüp doğal akışına başlamadan önce yaşamsal akış durduğu için, bir “durulma” dönemi söz konusudur. Bu, alkol kullanımından sonra ortaya çıkan bildik reaksiyonun bir yönünü oluşturur.

Bir Grup Dahilinde Kutupsallaşma

Çağdaş bilim, bir topluluğun psikolojisinin, yalnızca bunu oluşturan insanların yapılarının birleşik-toplamından oluşmadığını anlamaya başlıyor. Ezoterik bilimler bu gerçeğin uzun süredir farkındaydı ve çalışmalarında bundan büyük ölçüde yararlanmıştı. Ritüel gücünün büyük bir bölümü, bir grubu odak alması ve grup-zihninin gücünden yararlanması olgusuna dayanır. Grup-zihni kuramı, her ne kadar okültiste yabancı olmasa da, bu düşünce açısını incelemeyen psikologlara bile oldukça uzak bir kavramdır. Dolayısıyla, bunun, bu kitapta tuttuğu özel yerin aydınlatılması amacıyla, burada kısa bir özet verilmesi yararlı olacaktır.

(Bu arada, egzoterik formlarında ezoterik kavramlara zaten aşina olan kişilere, bir grup-zihninin bir grup-ruhıyla aynı şey olmadığını anımsatmalıyım).

Bilinçaltı zihnin belirli bir bölümü, kişilik dâhilinde duvarlarla çevrili değildir. Belirli sayıda insanlar aynı konuya yoğunlaştıklarında ve söz konusu konuya karşı aynı duyguları taşıdıklarında, tıpkı bir topluluğun dikkatinin ya sevgi ve hayranlıkla ya da öfke ve nefretle bir konuşmacı üzerinde toplanması gibi, bilinçaltının serbest-akan bölümü, tüm gruba hükmeden tek bir bulut içinde birleşme ve birlikte akma eğilimindedir (burada açıkça mecazi bir dilin kullanıldığı görülmelidir). Böylece oluşan birleşik zihin yalnızca, dikkatin yoğunlaştırıldığı ortak konuya yönlendirilen fikir ve duyguları kapsayacaktır; bu fikirler kendi özlere aracılığıyla yayılacak ve böylece grubu oluşturan bütün insanların bilinçaltı zihnine ulaşacaktır ve buradan da bunların bilinçli zihnini etkileyecektir. Bu nedenle, sıkı bir biçimde örgütlenmiş tüm gruplarda üye seçiminin dikkatlice yapılması önem kazanır çünkü, tek bir baskın kişiliğin varlığı, bütüne damgasını vurabilir.

Bir grup-zihni iyice yerleştiğinde, kendine özgü ayrı bir kişiliğe sahip olur. Bu, ayrı bir varlıktır, yaşam gücünü kendisini var eden gruptan alır. Grup ruhunda oluşacak herhangi bir değişiklik sayesinde değişime uğrayabilir fakat ancak grubun dağılmasıyla ortadan kaldırılabilir. Dolayısıyla, bir toplulukta istenmeyen bir ses kendisini hissettirdiğinde en iyi çare grubun dağıtılması ve bir süre sonra bunun yeniden toplanmasıdır.

Bu grup-zihni, yeterince gelişir gelişmez kendisine en fazla benzeyen doğal güçlere katılır. Örneğin yardımsever bir grup-zihni, buna esin veren spiritüel inanç güçlerine ve vatansever bir grup-zihni ise söz konusu ırkın grup-ruhuna yönelir. Bu nedenle, bireyler bir grup-zihni oluşturma aşamasında enerjilerinin çekildiğini hissetmelerine karşın bu bir kez oluştuğunda, karşılığında kendilerinin de yararlanabileceği bir enerji kaynağı durumuna gelir.

Vereceğimiz somut bir örnek, bu, biraz zor ve bilinmeyen kavramın aydınlatılmasını sağlayacaktır. Ruhsal bir mesaj vermek isteyen bir insanı düşünelim. Büyük çabalar sonunda çevresine küçük bir inananlar grubu toplamayı başarır.

Bunu gerçekleştirir gerçekleştirmez, işinin çok daha kolaylaştığını görür, verdiği söylev çok daha büyük bir güç ve etkiye sahiptir ve bunun için daha az çaba harcar. Verdiği esin daha da güçlenir ve daha istikrarlı olur. Grubu içindeki uyumsuzluk ya da ilgisizlik onu yakından etkiler. Bütün dinsel vaizler, sessiz bir cemaat karşısında çöken ağırlığı fakat hevesli bir cemaatin getirdiği esini deneyimleriyle onaylayacaklardır. Kilise çalışmalarında en etkin görevi üstlenenler, ortak bir çıkar ve heyecan sayesinde oluşan grup-zihninin sağladığı destek ve etkileşiminin kesinlikle farkında

olurlar. Bu, onların kendi kişisel kusurlarının üzerinde yükselmelerini sağlayan bir tür psişik çark olarak işlev görür. Bu insanlar için grup-ruhu erkek bir güç bağlamında işler onları yaratıcı etkinliklere karşı ve onları dış etkilerle karşıtıklardan korur.

Fakat yönetilen bir grup söz konusu olduğunda, bu durum tersine işler, grup-ruhu bu kez onlara dayanır; fakat yaşam-güçlerini onlardan alırken sanki spiritüel bir emme havzası oluşturur ve yeni yaşam-güçleri evrensel yaşamdan buraya akar. Eşi olmayan kadınların yaşadığı başlıca sorunlardan biri kullanılmayan yaşam-güçlerinin durgunlaşması ve yıpranmasıdır. Grup-zihni bunları çağırarak bu durgunluğu önler ve bunları devreye sokar. Dinsel ya da yardımsever bir hareketin, gücünün büyük bir bölümünü kaçınılmaz bir biçimde, buna katılan evlenmemiş kadınlardan aldığı gözlemlenebilir. Çünkü bu onların enerjilerine bir çıkış yolu sağlar. Söz konusu kadınlar grup-zihnine, evlendikleri taktirde kocalarına ve çocuklarına ilgi ve şefkat göstermek için harcayacakları enerjiyi akıtırlar.

Böylece uygarlığın gereksinimi karşılanır, ırkın grup-ruhu kadınların büyük bir kesiminin enerjilerini kendi içine emer. Gelişim düzeyi oldukça yüksek olan tüm uygarlıklarda kadın nüfusunun, üreme görevinde özüksenebileceğinden çok daha büyük sayılara ulaşmasının tercih edildiği görülecektir. Bu kadınların varlığı, önceden tasarlanmış hedeflere hizmet eder. Çünkü bunların sayesinde ruhsal evrimin daha yüksek aşamalarının tezahür ettirildiği grup çalışmasında bulunmaları istenir.

Bu olgunun farkında olarak ve bunun sağladığı olanakları kendi isteği doğrultusunda kullanarak yalnız yaşayan bir kadın dünyada yerini alabilir. Boşa giden enerjisinin kullanıldığını ve kendisinin psişik ırk-yaşamının büyük akıntısına kapıldığını hisseder ki bunun akışında pay sahibi olanlar için bu, güçlü bir esin kaynağı oluşturur.

Böylece grup-zihni iki niteliğe dayanır: Grup liderlerinin yaratıcılık gerektiren çalışmalarında yararlandıkları bir güç deposu oluşturur ve yönetilenlerin kullanılmayan ve boşa harcanan enerjilerine bir çıkış yolu sağlar. Bu olgunun bilinmesi, kadınların sayıca fazla olması sorununun çözümüne değerli bir katkı sunar.

İdeal Evlilik

İdeal evliliğe nadiren rastlanır buna karşın, bu konuma gelen herkes, bunun kendisine yeryüzündeki en büyük mutluluğu getireceği umuduyla bunu gerçekleştirir. İçgüdüsel olarak, ancak kendisine zıt kutuptaki bir kişiyle yaşayacağı bir birliktelikte insan, evriminin tüm olanaklarına ulaşabileceğini bilir ve yetkin olduğu en yüksek ruhsal evrim aşamasına ulaşmak umuduyla, karşı cinsten biriyle etkileşimde bulunacağı bir yaşam başlar. Her şeyini, giriştiği bu tek maceraya bağlar ve nadiren ruhunun arzu ettiğini elde edebilir. Evliliklerin birçoğu, karşılıklı hoşgörüden başka bir temele dayanmaz. Çoğu çift yalnızca toplumun baskısı nedeniyle bir arada olmayı sürdürür. Bazıları birbirine karşılıklı uygunluk ilkesinden öte yüce bir bağla bağlanmamıştır. Buna karşın bunlardan her biri evliliğe, yalnızca bir başkasıyla birleşmenin tatmin edebileceği bir gereksinim duygusu ile sürüklenmiştir.

Öyleyse bu, birliktelik kurma arzusunun temelini oluşturur –ister yaşamın giderek artan baskısını ifade etme, ister doğası gereği yoksun olduğu bir gücü elde etmeye yönelik bir gereksinim olsun– ancak söz konusu gereksinimlerin karşılandığı, çiftlerden her birinin diğerinde kendisinden vermeye can attığı bir şeyin talep edildiğini gördüğü ve kendi arzularının da tatmin edildiği bir birliktelik amacını gerçekleştirir. Karşılıklı bir alış veriş olmalıdır ki her birinden acı verici fazlalıkları alsın ve bunu diğerine yoksunluğunu çektiği şeyi sağlamada kullansın.

Tüm bu noktalarda çiftlerin birbirini tamamlaması gerçekleşmediği takdirde, birliktelik arzusu tatmin edilmemiş ve eziyet verici bir açlık bağlamında sürüp gidecektir ya da bunun tatmini amacıyla sefalet ve toplumsal düzensizlik kapsamında başka yerlere yönlenecektir. Bu yabancılaşma kısmi ya da tam olabilir. Birey bütünüyle eşinden uzaklaşarak, bunun her türlü vahim sonuçlarıyla birlikte yasal olmayan bir beraberlikte bir başkasını arayabilir ya da eşine sırt çevirirken kişiliğinin bir yanı yalnızca entelektüel dostluk ve duygusal ilgiyi arar ve sadece halk arasında cinsel ilişki olarak kabul edilen, fiziksel birleşmeden kaçınır. Ne var ki, bir erkeğin bir kadınla olan ilişkisinde, ona karşı olan duygularını bastırıp onunla yalnızca entelektüel bağlamda bir dostlukla yetindiği için onun erkekliğini kuşkuya düşürdüğünü söylemek fazla acelecilik olurdu. İsa, bir kadına şehvet duygularıyla bakan herhangi birinin, zaten kalbinde onunla zina yapmış olduğunu söyler; ve insan doğası hakkında içgörü sahibi olanlar, bedenden çok zihnin sadakatini kıskanmak için çok daha fazla neden bulunduğunu bilirler. Bir kadın, yüksek bir gelişim düzeyine sahip evlendiği eşi, özlemleri başka yönlere kayarsa, çekici herhangi bir kadına da kolaylıkla yönlendirilebileceği fiziksel güdülerini kendisiyle tatmin etmesinden pek az gurur duymalıdır. Erkeği gerçek anlamda elinde tutan, onun adını ve yatağını paylaşan kadından çok yasadışı bir aşkın kahramanıdır.

Fakat yasalar ve din bilim dar açılı bir görüşle, fiziksel sadakatten başka hiçbir şeyi dikkate almazlar ve böylece, göz temasındaki şehveti umursamayarak bizler için allı pullu fakat içi kirlilik dolu dünyalar yaratırlar.

Ezoterik felsefe tarafından tanınan eşleşme yasaları, yalnızca fiziksel bir birliktelikten çok daha fazlasını kapsar. Yedi plânın her birinde, bunların çeşitli koşulları uyarınca insanın ve cinselliğin ya da kutupların yedi bedeni olduğu kabul edilir. Bu nedenle ezoterik felsefe, bir insanın işlev görebilecek bir aşamaya ulaşan tüm bedenlerini eşlemediği sürece birlikteliğinin eksik olacağını ve hâlâ cinselliğe aç biçimde eşini aramayı sürdüreceğini öğretir.

Buna karşın tüm insanlar eşit şekilde gelişmez. Günümüzde ortalama bir insanın ancak ilk üç bedeni; fiziksel bedeni, sezgisel bedeni ve duygusal bedeni eşlemeye yetkindir. Diğer bir deyişle, fiziksel birleşme, içgüdüsel arzular ve eşine karşı şefkat duyguları beslemeye yetkindir fakat, entelektüel dostluğu pek az tanır. Fakat, daha gelişmiş bir insan, mental bedeni işlediği taktirde söz konusu sonuncu ideale ulaşmaya çalışacaktır ve kendisine eş olarak, yaşamdaki ilgi alanları kendininkine benzer olan bir kadın arayacaktır. Öte yandan daha ilkel olan biri, eşinden duyularının tatmin edilmesinden başka bir şeyi talep etmeyecektir ve tutkuları bittiğinde ise eşine karşı oldukça ilgisiz kalacaktır.

Böylece, üç bedeni işlev gören ve şefkat duygusunu tanıyan bir erkek yalnızca iki bedeni işleyen, tutkusal ve fiziksel tatminin ötesinde evlilik yaşamına ilişkin hiçbir kavrama sahip olmayan bir kadınla evlendiğinde, felakete yol açacaktır; ya da dört bedeni işlediğinde yalnızca sevme gücüne sahip olan fakat kendisiyle arkadaş olamayan bir kadınla evlendiğinde, yine aynı şekilde bu mutsuzlukla sonuçlanacaktır. Kadın, üç plânda işlev gördüğü için, erkekten talep ettiği her şeyi alacaktır fakat erkeğin eşleşemeyen mental bedeni kuşkusuz kendisine bir eş arayacaktır ve olasılıkla bunu, Dördüncü Plân'da işleyebilen entelektüel bir kadında bulacaktır. Böylece, herkesin içgüdüsel olarak kuşkuyla baktığı, ancak hiç kimsenin bir ahlaksızlık olarak kabul edemeyeceği, platonik arkadaşlıklardan biri oluşacaktır.

Bir erkek, eşine karşı arzular ve davranışlar açısından her ne kadar sadık olursa olsun, daha üst plânda yaşadığı bir birliktelik, yaşam akışının olağan yönünü döndürme eğiliminde olacaktır. Dolayısıyla, Dördüncü Plân'da bir "kısa devre" oluşacaktır. Bu, kişinin, araçlarını aşağı doğru kat ederek, üreme organları aracılığıyla, eşiyile fiziksel birleşme bağlamında devrenin tamamlanmasıyla İlahi kaynağa geri dönmek yerine, entelektüel güç formunda, entelektüel birlikteliğine akacaktır. Eşine yönelik duyguları, bir akarsuyun, başka bir kanala akıtılmasıyla boşalan yatağı gibi bir anda boşalacaktır.

Platonik arkadaşlıkların dayandığı ahlaki temelin, söz konusu akışı belirlenen kanalında tutmada yararlı olup olamayacağı ya da evrende anlam arayışındaki yaşamın baskısı altında platonik sınırların dışına taşıp taşmayacağını ancak zaman gösterebilir. Dayandıkları ahlaki temel sarsıldığında, yaşam güçleri sınırları zorlayacak ve kendi doğal akış çizgisini izleyerek, duygusal ve tutkusal araçlardan aşağı, fiziksel olana ulaşana dek taşmaya devam edecektir. İşte ancak o zaman, kurallar çerçevesinde yanlış davranış olarak yorumlanan, nihayet gerçekleşecektir.

Şimdi, evlenmeye hazırlanan oldukça yüksek bir gelişim derecesine ulaşmış bir erkeği ele alalım ve bu tür bir birliktelik için ideal koşulları araştıralım. İlk önce, çeşitli bedenlerinin farklı yaşlarda olgunluğa eriştiğini unutmamalıdır.

Fiziksel bedeni, daha doğuştan tüm yönleriyle tamamlanmıştır; arzular bedeni ancak bunun gelişiminin tamamlandığına işaret eden ergenlik çağında işlev görmeye başlar; şefkat duyguları onlu yaşlarda ve somut mental beden yirmili yaşlarda gelişir. Ezoterik bilimlerde bazı ekoller, bunu, yedinin katlarına dayandırmak gibi katı bir yöntem izlerler fakat kişilerin gelişiminin birbirinden çok farklı olduğu göz önüne alınarak, yukarıda kabaca bir ayırım getirilmiştir. Soyut düşünce otuzlu yaşlarda gelişir ve spiritüel yapı, kırklı yaşların sonuna kadar tüm yönleriyle olgunluğa ulaşamayacaktır. Dolayısıyla gelişim derecesi oldukça yüksek olan kişi, gelişiminin aldığı yön belli olana dek evlenmeyi geciktirmelidir.

Çoğu insan ne yazık ki, arzu-bedeninin davranışına göre sürekli bir birliktelik kurmak için acele etmekte ve eziyet verici arzulardan kurtulmanın tek yolu olarak karşı cinsten ilk uygun kişi ile evliliğe sığınmayı tercih etmektedir. Diğer aceleci insanlar ise, evlilikten sonra da pekâlâ gelişmeye devam edebilecek kendi doğalarının olanaklarını henüz kavrayamadıkları için, duygu taşmasını gerçek bir birliktelik ilişkisi ile karıştırır. Evli bir çiftin, aynı anda ve paralel gelişmeleri çok önemlidir. Bunlar, bedenleri birbiri ardına işlev kazanmaya başladıkça ve karşılıklı eşleştikçe cennete uzanarak evlilik yaşamında, sevgilerinin derinleştiğini ve zenginleştiğini görecektir. Fakat tam tersine, çiftlerden biri tam olgunluğa ulaştığında diğeri hâlâ gelişmeye açıksa, mutlu bir şekilde başlayan evlilik, çatışmalarla ya da başarısızlıkla sona erecektir. Çünkü, ikisinden daha gelişmiş olanı, diğerrinin anlayamayacağı ya da tatmin edemeyeceği gereksinimlerin farkına varacaktır.

Oysa mükemmel evlilikte, söz konusu çift, işleve giren üst bedenlerin her biriyle karşılıklı eşleşir ve her eşleşmeyle de sevginin yeni boyutlarını keşfeder. Karşılıklı arzulama anlamında fiziksel birliktelik, uyumu sağlayacak ve sinir sistemlerini dengeleyecektir. Sevgi, arzuları ve amaçları tek bir bütün içinde birleştirecek ve iki kişiliği birbirine bağlayacaktır. Ortak bir bilgi haznesinin elde edilmesi arkadaşlığın daha da yakınlaşmasını sağlayacaktır. Benzer kavram ve ilkelere duydukları inanç, yaşamlarını aynı kanala yönlendirir; aynı düzeydeki ruhsal amaçlar ve idealler birlikteliklerini tamamlar; bilinç saf ruh düzeyine yükselene dek, iki ruh arasında doğan bu büyük aşk tüm sınırlamaları aşacak ve tüm evreni, kurdukları birliğin sınırlan içine çekecektir. Bu gerçekleştiğinde, ezoterik filozoflar, fiziksel plândan verilmesi olası uyarımlardan en büyüğünün evrim sürecine uygulandığını öne sürerler. Böylece çiftimiz, tüm plânlar üzerinde eşleşerek “ışığa adım atarlar” ve bir daha ayrı bireyler olarak “yola devam etmezler”. Kendi içinde bir bütün oluşturan ve kendini gerçekleştiren, iki yönlü bir doğaya sahip bir birey olurlar. Buna karşın bu tür insanlar yaşamın daha yüksek bir düzeyine geçmişlerdir ve duyularımız tarafından algılanamazlar.

Plânlar Üzerinde Eşleşme Yasaları

Plânların her birinde eşleşme yasası, söz konusu plânın özünün hakiki sürekliliğine bağlıdır. Dolayısıyla, fiziksel plânda birleşme, üreme organlarının karşılıklı etkileşimine ve erkek salgısının dışının içine boşaltılmasına bağlıdır.

İkinci Plân'da eşleşme, arzular karşılıklı tutuştuğunda ve bir erkek "kadına şehvetle baktığında" ve kadın ona karşı benzer bir tutku duyduğunda gerçekleşir.

Üçüncü Plân'da birleşme, heyecanların duygudaşlığına bağlıdır ve Dördüncü Plân'da ortak bir bilinç ve ilgi kapsamına dayanır.

Beşinci Plân'da entelektüel duygudaşlık ve Altıncı Plân'da karşılıklı spiritüel idealler eşleşmeyi belirler.

Yedinci Plân'da Herkes Bir'dir ve Bir Herkes'tir, tezahürün başlangıcından beri varolandan daha yakın hiçbir birleşme yoktur.

Bu bileşik eşleşmede ilginç olan, bazı plânlarda eşleşmeler benzerlikler sayesinde kurulurken bazılarında da zıt olanlar birbirine çekilir. Bunlardan ilkinde eşler birbirine eklenirken diğerinde birbirini tamamlarlar.

Birinci Plân üzerinde zıtlıklar birbirini çeker, eşlerden her birini diğerinin bedenindeki farklılık çeker. İkinci Plân üzerinde çekim, benzer bir tutkunun karşılıklı uyandırılmasına bağlıdır ve burada benzerlikler birbirini çeker. Üçüncü Plân'da yine farklılık çekim gücünü oluşturur; sevme gücü fazla olanlar şefkate gereksinimi olanlara çekilirler. Burada koruyucu içgüdü, sevgi talep eden ve kendisine dayanan bir eş ister. Oysa sevginin getirdiği rahatlığı arayanlar, eşlerinin şefkatine, koruyuculuğuna gereksinim duyarlar.

Somut zihin plânında benzer bir bilinç kapsamı duygudaşlığı sağlar, dolayısıyla aynı konularla ilgilenenler ortak birçok şey bulabilirler. Öte yandan soyut zihin plânında zihinsel sorunlara farklı yollarla yaklaşanlar en mükemmel eşi oluşturur; olaya çözümsel yaklaşan, kurgusal düşünen tarafı dengelerken tümevarımsal düşünen tümdengelimli olanı aydınlatır.

Altıncı Plân üzerinde eşleşme ışın-rengine dayanır, benzer spiritüel türde olanlar kendilerine benzeyen ruhlarla eşleşir ve ışın türleri farklı olanlar arasında ise birleşme mümkün değildir.

Ezoterik bilimlerde her bir plân üzerinde eşleşmenin bunun hakiki işlevine dayandığı söylenir ve bireylerin ancak kutuplar şeklinde işledikleri sürece eşleşebildikleri belirtilir; bağlantı sona erdiğinde eşleşme de sona erer. Dolayısıyla, eşleşme, yasal bir sözleşme olan ve geçerliliği hakiki işleve değil, eşitlik yasalarına dayanan evlilikle karıştırılmamalıdır. Evlilik, bir yanda erkek ve kadın, diğer yanda çocuk arasında yapılan bir sözleşmedir ve bu ayrı bir bölümde ele alınacaktır. Söz konusu evlilik kavramına burada yalnızca, ezoteristin kabul ettiği şekilde evlilik ve eşleşme arasındaki ayrımın açıkça belirtilmesi amacıyla değinilmiştir.

Fiziksel plânda eşleşme, yalnızca kısa bir çiftleşme anından öteye gitmez; türünün sınırları çerçevesinde karşı cinsten herhangi biriyle gerçekleşebilir.

İkinci plân üzerinde eşleşme, arzunun devam etmesi ölçüsünde sürecektir – diğer bir deyişle yalnızca doğurganlık dönemleri ya da insan yaşamında arzuların etkin olduğu yıllar.

Üçüncü Plân bedenleri sevgi bağlamında eşleşirler.

Dördüncü Plân bedeni, bir enkarnasyon süreci içinde oluşan bilinç kapsamında eşleştiği takdirde, bu eşleşme kişinin tüm yaşamı boyunca sürer ancak ölüm bunu ortadan kaldırabilir.

Fakat eşleşme, benzer ilke ve ideallere sahip insanlar arasında Beşinci Plân'a uzandığında bu, evrim sürecinden geçen bireysellik alanına girer ve evrimin geri kalan bölümünde de bu bağ devam eder, ruhlar birbirini bekler ve birbirini izleyen yaşamlarda buluşarak, bir kez kurulduğunda dünyanın bir ucundan diğerine onları bir araya getirecek ve diğer tüm sınırları yıkacak o harika bağı oluşturur.

Birliktelik spiritüel plânda onaylandığında çift asıl gerçek ve cevherde bir olur ve “Işığa girerek, bir daha geri dönmezler”.

Böylece, eşleşme kavramının genel olarak halk arasında bilinenden çok farklı olduğu ortaya çıkar. Ezoterist, eşleşmenin, hakiki işlevin bir konusu olduğunu ve söz konusu işlev sona erdiğinde bittiğini öne sürer. Öte yandan, eşleşme fiziksel plâna uzandığında söz konusu birliktelikten her zaman bir çocuğun doğması olasılığı vardır ve bir çocuğu evsiz dünyaya getirmek o çocuğa karşı korkunç bir hata yapmak demektir.

Başlangıçta, derin bir aydınlanmaya sahip insanların rehberlik ettiği Kilise, gerçek spiritüel bir birliktelik oluştuğunda bu bağı yıkılmaz olduğunu ve kutsal bir nitelik taşıdığını kabul ediyordu ve bu ideal Hıristiyan evliliklerinde standart olarak benimsenmişti. Kilise'nin öğretileri, bireysellik eşleşmelerine gerçek anlamda uygulanabilir ve doğru bir biçimde bunun koşullarını tanımlar fakat kişiliğin ancak alt düzeylerini ilgilendiren bir birlikteliğe ne demeli? Bu hiçbir surette kutsal bir birliktelik değil, yalnızca fiziksel bir gereksinimin ve içgüdüsel arzuların tatminidir ve din bilim açısından çok sağlıksal koşulların elverişliliği bağlamında ele alınmalıdır.

Günümüzde, ilk Kilise Babaları'na göre, esin kaynağından oldukça uzaklaşmış kişilerce yönlendirilen Kilise, bu iki birliktelik türü arasında herhangi bir ayırım getirmez, hayvanların çiftleşmesinden daha yüce bir nitelik taşımayan bir birlikteliğe de kutsal bir anlam yükleyip, en yüce idealleri hiçbir ayırım gözetmeksizin uygular ve ölümlü fiziksel bedenden yalnızca ruhsal bağlamda sağlanabilecek olanı isterler.

Kutsal bir birlikteliğin çözülemez doğasını ezoteristten daha iyi kimse bilemez. Ezoterist, bu tür bir birlikteliğin ancak bir evrim sürecinde olan bireyler arasında yaşanabileceğini kabul eder. Bu açıdan, bu tür bir birlikteliğin ölümle bile yıkılmadığını öne sürerek, kilise yöneticilerinden bile daha radikal davranır. Bu konuda kilise üyesi mantığa aykırı bir tutum sergiler çünkü, iki kişi kutsal bir biçimde birleştiğinde ve bu kişilerin ölümsüz oldukları kabul edildiğinde, birliktelikleri ölümsüzlük bağlamında sürmelidir ve taraflardan birinin bedensel ölümü aradaki bağı etkilememelidir.

Burada, ezoterist tarafından kabul edilen gerçek, bireysellik düzeyinde kurulan birlikteliklerin kutsal ve çözülemez olduğu, oysa kişilikler ya da bunların herhangi bir düzeyindeki birlikteliklerin ancak yaşamsal işlevler ölçüsünde devam edeceğidir. Fakat, bu tür birlikteliğin ruhların reenkarnasyonu için gerekli araçları oluşturduğu olgusu, konuyu daha karmaşık bir duruma getirir, ki tersi durumda oldukça basit niteliktedir; anne-baba haklarından ayrı ve söz konusu ırk açısından

çocukların hakları büyük önem taşır.

Eşruhlarla İlgili Ezoterik Öğreti

Kimi insanların, “birbirinin en iyi yönünü ortaya çıkardığı”, birlikte olduklarında her birinin kişiliğinin çiçek açtığı ve tek başına ulaşabileceklerinden çok daha yüksek gelişim düzeylerini yakalamaya yetkin oldukları ve aynı zamanda harikulade bir neşe ve aydınlığın kendilerini sardığı, insan doğasını gözlemleyen herkes tarafından iyi bilinir. Birbirinden ayrıldıklarında sönükleşir ve kururlar. Zaman ayrılığın acısını her ne kadar hafifletse de, her iki ruh da yalnız kaldığında olgun haline erişemez. Geçmişe ilişkin pişmanlık dolu ve kendine acıma duyguları beslemez, ilgilerini yeni alanlara yöneltmeyi hastalıklı bir biçimde reddetmezler fakat, normal düzeyinin altında sürdürülen bir yaşama tahammül ettikleri görülür.

Söz konusu insanlar hatta, iki ayrı varlık olmadıklarını, tek bir bütünün iki yarısı olduğunu düşünür. Bu tür iki beyin arasındaki yakın duygudaşlık ve mükemmel bağlantı, birindeki duyguların diğerinde yansımaları sağlar. Dolayısıyla birinin üzüntüsü her ikisini de acıya boğarken, birinin neşeli olmasından da aynı şekilde her ikisi de haz duyar.

Genelde bu koşullar herkes tarafından iyi bilinir ve her yürekte buna ulaşma umudu saklıdır. Buna karşın deneyimler bunun gerçekleşmesinin olası olmadığını gösterebilir fakat bu umut her zaman yeniden doğar, öylesine kökleri derin bir güdüdür. Ne var ki, bu umut, evrensel olmasına karşın, bunun gerçekleştiği durumlar oldukça nadirdir. çünkü bir başkasıyla tam bir birleşmenin olması, tam anlamıyla benlikten vazgeçilmesini gerektirir ve bu şekilde benliklerinden vazgeçebilen insanlar çok azdır. Bu tür bir birliktelik için, aynı derecede benliğini gözardı eden iki ruh bir araya gelmelidir. Birinin tümüyle vermesi ve diğerinin yalnızca alması yeterli değildir. Hatta, her birinin bütünüyle vermesi bile yeterli değildir yalnızca her biri diğerinin gereksindiğini vermelidir, tersi durumda bu özveri yararsız olur. İşte bu, çoğu karşılıksız sevgi sorununun çözümünde anahtar oluşturur.

Tutkunun ateşinin, fiziksel güzelliğin çekiciliğinin azalması ve yitilmesiyle birlikte sönmesinden sonra çoğu erkek ve kadının bekleyebileceği en iyi şey geriye iyi bir arkadaşlığın kalmasıdır. Bu, böylesi bir arkadaşlığın, dünyadaki en soylu ve güzel şeylerden biri olmasına karşın, burada bizim atıfta bulunduğumuz bir yakınlıktaki eşleşme değildir. Genelde insanlar bunun pekâlâ farkında oldukları için söz konusu eşleşmeyi “eşruhlar” olarak adlandırır; bunun, derin ve güzel bir bağ olan evlilikteki sevgiden çok daha büyük boyutlara ulaştığını bilir. Evlilikteki sevginin yakın ve yaşam boyu süren bağı –ki bunu tutuşturan sevgililerin tutkusudur– karşılıklı binlerce gereksinim, şefkat duyguları, anılar ve arkadaşlıktan doğan duygudaşlık temeline dayanır. Oysa öteki aşk, herhangi bir oluşuma bağlı değildir. Tam olgun olarak doğar ve diğer tüm bağları aşar ya da bu bağlar korunmaya çalışıldığı takdirde, ruhun yıkımına neden olur.

Bu denli kuvvetli bir bağ, ki ortaya çıktığında zaten olgundur, yeni bir oluşum olarak kabul edilemez. Bu daha çok, geçmiş yaşamlarda gelişen bir tutkunun reenkarnasyonudur. Bilinçli zihin her ne kadar bunun farkında olmasa da bilinçaltı bunu anımsar ve eşini talep eder.

Fiziksel varoluşta bu sevgi olgusu son derece nadirdir, fakat sıradan tutku ya da ani duygusal çekicilik açgözlü ruhlar tarafından kolaylıkla abartılarak gerçekte olduğundan daha yüksek bir düzeye çıkarılabilir. Ruhsal evrimin alt süreçlerinde olan bireyler –ani ve denetlenemez tutkulara en fazla bunlar eğilimlidir– herhangi biriyle sürekli ve uyumlu bir beraberlik sürdüremeyecek kadar çok fazla

benmerkezci, kendi sınırlamaları ve tensel zevkleri çok fazla bağımlıdırlar. Bunların, tıpkı insanın kendi benliği gibi olması gereken bir başkası kavramının çağrıştırdığı tam bir özgecilik ve hizmet idealini gerçekleştirmeleri olasılığı ise çok daha az olacaktır. Açgözlü arzuların karşılığında verebilecekleri pek az şeyleri vardır ve bunları yönlendirmeyi üstlenen biri çok geçmeden karşılığını alamadığı bu işten bıacaktır.

İnsanların çoğu, herhangi düzeydeki biriyle ya da ezoterik bilimlerin kullandığı bir ifadeyle, kendileri ile aynı ışın düzeyinde olan herkesle mükemmel uyumlukta ve tatmin edici bir birliktelik yaşama gücüne sahiptir. Daha önceki bir bölümde açıklandığı gibi spiritüel bağlamda eşleşme yalnızca aynı ışın-renginde olanlar arasında gerçekleşebilir. fakat kendi ışın düzeyimizde biriyle her karşılaştığımızda temel bir uyum duygusu ortaya çıkar. Çünkü ruhsal evrim sürecinin aldığı yol ve spiritüel nitelikler –söz konusu nitelikler, ister oldukça gelişmiş ya da ilkel düzeyde olsun– aynıdır. Sürekli ve tatmin edici bir birliktelik ancak temel bir uyum duygusuna dayanır. Gelişim sürecinin, bu gelişme farklı yönlerde oluştuğunda, bir bağı güçlendirmesini beklemek yararsızdır. Bir insan, yaşamını askerlik mesleğine adayıp gelişimini burada sürdüreceyse, onun, yaşamını ülkeler arası barışın sağlanmasına adayan eşiyle yan yana yürümeleri mümkün olmayacaktır.

Bir ideal oluşturup bunun için çabalayacak derecede gelişmiş herkes eş seçmede, ışın-rengini (idealizm türü ile belirlenir) göz önüne almalıdır buna karşın öz-çıkarcılığın ötesinde herhangi bir fikre sahip olmayan evrimsel sürecin alt basamaklarında gezinen kişiler, karşılıklı tutku ve fiziksel çekicilik temelinde eşlerini seçerken, bundan bir birliktelikten alabilecekleri en büyük tatmini elde edebilirler.

Ezoterik bilimler her ne kadar “eşruhlar”ın varlığını kabul etse de, bireyler arasında gelişen her ani ve şiddetli tutku ilişkisinin çözülemez bir birliktelik olduğunu kabul etmez. Bu, tıpkı sözcüğün de çağrıştırdığı gibi, en azından tuttuğu hızla sönen ve yeni bir nesnenin uyarımı ile yeniden canlanacak güce sahip tutkudan başka bir şey olmayabilir. Ezoterik bilimler, “eşruhlar”ın karşılaşmasının –iki kişi arasında gerçekten de bu ilişki olsa bile– varolan yükümlülüklerinin yerine getirilmemesine gerekçe olarak gösterilebileceğini öğretir. Her ne kadar, insan yaşamının olgularıyla ya da kozmik yasalarla pek bağlantılı olmasa da, boşanmaya ilişkin yasalarımızı çiğnemek toplumsal yaptırımlara yol açar ve masum birini güç durumlara sokmak kesinlikle Aydınlanma Yolu’nun bir parçası olamaz. Ezoterist, tek bir yaşamın ruhsal evrim süreci içerisinde, ruhun yolculuğunda ancak bir aşamadan ibaret olduğu göz önüne alındığında, varlığımızın kısa bir gününden, bir işin onurlu bir biçimde tamamlanması için özveride bulunmak en iyi yoldur. Böylece, gelecek yaşamlar geçmiş borçlardan kurtulabilir ve büyük aşka uyumlu bir biçimde ulaşılabilir.

Ruhlar Arasındaki Bağın İçeriği

Ezoterik bilimler, ruhları birbirine çekebilen ve onları ortak bir kaderde birleştiren iki tür bağın varlığını kabul eder. Görünmeyen nedenlerin işlediği içsel plânlar üzerinde ortaya çıkan bu birleştirici bağlar, fiziksel duyular tarafından algılanan ve tesirsel plânda ortaya çıkan karşılıklı çekimden ayırt edilmesine dikkat edilmelidir.

Bu bağlardan en yaygın olanı ‘‘Karmik Bağ’’ olarak bilinir. Karma sözcüğünün sıfatı olan ‘‘karmik’’ terimi, Doğu ezoterik ekolünden alınmıştır ve kişinin önceki yaşamlarında ortaya çıkan hem iyi hem kötü güçleri belirtmek amacıyla uygun olduğu için kullanılır. Bunu karşılayan İngilizce bir terim yoktur; kader sözcüğü buna en yakın eşdeğer sözcüktür ki özellikle sıfatsal biçimiyle, özellikle kötü bir gücü temsil eder.

Ruhlar arasındaki karmik bağların kökeni, geçmiş yaşamlarda deneyimlenen cazibeye [ekim gücü] dayanır. Bu cazibe, bireyselleşmiş varoluşun altı plânından herhangi biri üzerinden ortaya çıkabilir ve söz konusu plâna uygun bir yapıda olabilir. Birinci Plân’da ya da fiziksel plânda uygulanan çekimler yalnızca fiziksel bir konudur. ekim kuvveti kılcal çekim, ie çekme ve benzeri süreçler yoğun maddenin alt plânlarında meydana gelir; ve manyetik çekim, kimyasal benzerlikler, vb dünyamızın eterik [esr] alt plânlarında ortaya çıkar. Duygusal ekim, kendini güdüsel tepkiler bağlamında hissettirdiği İkinci Plân’ın altında var olmaz, dolayısıyla yalnızca fiziksel yakınlıkla hiçbir bağ oluşmaz; ve herhangi bir bağın kurulmasından önce duygusal etki ve tepkinin oluşması gerekir.

Bağın temelini oluşturan tepkidir. Bir kişinin bir başkasına karşı bir heyecan hissetmesi, onları bir araya bağlamaz. Yalnızca, söz konusu heyecanın yönlendiği nesne buna tepki gösterdiğinde bir bağ kurulabilir çünkü ancak o zaman, diğerinden hareket eden gücü kendi doğasına kabul eder ve böylece, ne denli hassas olursa olsun, cevherde bir süreklilik oluşturur ve hem kara hem ak uygulamalı okültizm, bu algılaması mümkün olmayan ilişki aracılığıyla yürütülür.

Bir kişi, bir başkasını sevdiğinde ve bu sevgi karşılık gördüğünde bir bağ oluşur. Bir kişi, bir başkasını sevdiğinde ve bu sevgi nefret, hor görme, tiksinti ya da herhangi bir biçimde kızgınlık ya da kabalıkla karşılık gördüğünde, aynı şekilde yine bir bağ oluşacaktır. Dahası, enkarnasyonlarının geri kalan bölümünde bu *yakın ilişkiler*, deneyimlenen duyguların yoğunluğuyla doğru orantılı derecelerde birleştirdiği insanların yaşamını etkileyecektir. Ancak, tam anlamıyla bir kayıtsızlık, bir bağın oluşmasını engelleyebilir, her türden duygusal tepkiler bir ilişki oluşturacaktır.

Herhangi bir plân üzerinde bir etki ve buna verilen tepki bir ilişki oluşturur. İster İkinci Plân üzerinde içgüdüler, ister nc Plân’da duygular uyansın, bir ğretmen ve ğrenci ilişkisi ya da zihinsel plânlarda izdeş-ğrenci ya da Altıncı Plân üzerinde rahip, ruhsal rehber ya da izdeş-tapınan ilişkisi oluşacaktır. Bir etki ve tepki, hangi plân üzerinde meydana gelirse gelsin, iki etkileşen birim arasında bir bağ oluşur.

Bu bağlar, *en yakın ilişkiye* temel oluşturabilir ya da ilgili tarafların hemen unuttuğu anlık bir temas olabilir fakat, söz konusu anıya değin, herhangi bir duygu var olduğu sürece *yakın ilişki* sürecektir. Ölüm anında özellikle bir kişiye karşı hâlâ bir duygu taşınıyorsa, bu duygunun ölümden önce tatmin edilmesi öznel bağlamda mümkün olmadığı için, yeniden doğuşla nesnel varoluşa geçilip, bunun

ifadesine yönelik koşullar yeniden elverişli olana dek saklanır. *Karmik bağı oluşturan bu tüketilmemiş duygulardır*; ve yeryüzündeki gelişim süreci zamana dayandığı için yüzlerce yıl beklemesine karşın, gücünden hiçbir şey yitirmez fakat daha önce kendisini uyaran aynı nesnelere, söz konusu nesnelere her ne zaman varolursa, tepki verir. Böylece, “ilk görüşte aşk”ın birdenbire ortaya çıkması ve “eşruhların” deneyimlediği anlayış ve samimiyet duygusu açıklığa kavuşur.

Bir Karmik Bağ her yenilendiğinde bunun gücü de artar ve ırkın çocukluk döneminde bu basit fiziksel bir çekim olarak başlamasına karşın, evrim sürecinde bedenler birbiri ardına işleve girdikçe bu ilişki, büyük spiritüel bir eşleşmeye ulaşıncaya dek, birinden ötekine yayılacaktır. Fakat, çiftin farklı bedenleri aynı anda gelişmeyi başaramazsa alt plânlar üzerinde kuvvetli bir bağ olmasına karşın daha fazla gelişmiş bireyin üst benliği eşleşmeden yoksun ve tatminsiz kalacaktır. Olasılıkla kendi doğasının alt düzeylerinin çekiciliğe yanıtını aşağılayıcı bularak hor görece fakat kendini bundan kurtarmayı da başaramayacaktır. Bu tür bir tutum tehlikeli ve acı vericidir ve çoğunlukla tarihin her döneminde uygarlığın denetlemeye çalıştığı ilkel güçleri ortaya çıkaran tutkusallara trajedilere ve suçlara yol açar.

Oysa Karmik Bağ, doğanın tüm güçleri büyük bir duygu yoğunluğuyla tek bir nesne üzerinde odaklaştığında, yalnızca büyük bir kuvvetin gelişmesine yol açar. Bu görelilik olarak, arzular trajik koşullar altında engellenmediği sürece nadiren ortaya çıkar. Tüketilmiş bir tutku sona erdiğinde zaten genelde doygunluğa ulaşmıştır. Ancak birbirini sevenler, ya koşullar gereği ya da ölüm nedeniyle ayrı düştüğünde, doygunluğa ulaşmamış sevgi Üçüncü Plân üzerinde bir bağ olmayı sürdürür ki uzun süre beden ölümü bunu etkilemez. Eğer bu ayrılık ölüm nedeniyle oluşursa ve hayatta olan taraf, ya çoğunlukla olduğu gibi uykuda ya da psişik gelişim sayesinde varlığın Üçüncü Plânı'nın anlık da olsa bilincine vardığı taktirde buradaki varolan bağ iki ruhun yeniden temasa girmesini sağlayacaktır. Ölen bir kişiyle iletişime girmek gerçek anlamda, bir medyum aracılığıyla onu dünyasal koşullarımızın farkındalığına çağırmakla değil, bilincin yüceltilmesi ve böylece onun varoluş düzeyinin farkında olmamız sayesinde gerçekleşebilir... Bir medyuma ancak, ruhun yeryüzüne bağlanıp kendi alanına geçmemesi durumunda ve onu serbest bırakmak amacıyla başvurulabilir.

Üçüncü Plân, spiritüel literatürde, gökler âlemi olarak adlandırılan varoluş alanıdır; fakat bedeninden ayrılarak dışa açılan ruh bu aşamaya ulaşabilmek için “araf” olarak bilinen, varoluşun İkinci Plân aşamasından geçmelidir ki burada öznel kavrayış aracılığıyla çekilen acılar bağlamında kötülüğün bedeli ödenir böylece kaderin dengelenmesi sağlanır. Ruh bir kez, fiziksel beden tüm öldürücü etkilerinden kurtulduğunda, tüm hassas güçler giderek daha kavranabilir duruma gelir ve yeni gelenin ruhu, borçları işlenmeden önce kendi varoluş plânını her ne kadar aşmasa da, kendisinden önce oraya varan ruh, eğer yeterince gelişmişse, kısa aralıklarla onunla telepatik temasa geçebilir. Böylece ölüm yolculuğunun en zor bölümünde kendisine destek ve rahatlık sağlayabilir. Yeni gelenin ruhu araf deneyimini aşar aşmaz “gökler âlemi”ne girer ve dolayısıyla eşiyile yaklaşık aynı plân üzerinde bulunur. Artık önlerinde onları ayıracak farklı varoluş aşamaları bulunmamaktadır, doğal çekim gücünü işleten sevgi bağı onları bir araya getirir. Böylece yeni yaşamlar arasında geri kalan zamanlarını birlikte geçirebilirler. Aralarındaki bağ, aynı zamanda ve benzer koşullarda onları yeni enkarnasyonlara çekme eğilimindedir ve böylece yaşamda karşılaştıklarında bilinçaltı anılarının tuhaf bir biçimde hücumuna uğrayacaklardır ki bu, inandıkları felsefe tek bir plânda tek bir yaşamın ötesine geçmeyen insanlara son derece anlaşılmaz gelmesine karşın ezoterik öğretinin bağlamında kolaylıkla açıklanabilir.

Bu şekilde iki ruh birbiri ardına yaşamlar boyunca birbirlerine çekildiklerinde ve her yaşamda

birbirlerini sevdiklerinde, dostluk kurduklarında ve diğer tüm çekicilikleri kararlı biçimde önemsemediklerinde böylelikle oluşan bağ son derece güçlü olacaktır.

Buna karşın bu nadiren gerçekleşir. Beşerî uygarlığın bebeklik çağını yaşadığı, kurulan birlikteliklerin İkinci Plân'dan öteye geçemediği çağlara geri dönmek için, birbirini izleyen ve fiziksel tezahürün olmadığı dönemlerle aralanan sayısız yaşamlardan geçmek gerekmez. Bilindiği gibi, alt-düzey birliktelikler büyük bir kolaylıkla oluşur ve kısa ömürlüdür. Dolayısıyla bir ruh, özellikle çokeşliliğin yaygın olduğu uygarlıklarda, tek bir yaşam süresi içinde bile bu yapıda birçok ilişki kurmuş olabilir. Bu tür birlikteliklerden her biri, yer aldığı plân üzerinde, yoğunluğuyla orantılı olarak bir çekim gücü uygulayabilir. Böylece, bu tür birlikteliklere giren ruh –ki pek azı bunu yaşamamıştır– kurduğu bağlar sayesinde birçok yöne çekilecektir.

Bir ruhun, bazen erkek bazen de dişi bir bedende, ruhsal evrim sürecinde gelişimini ele alalım. İnsan evriminin en erken aşamalarında birleşme yalnızca, günümüzde hayvanlar arasında olduğu gibi güdülerin harekete geçmesine bir yanıt olarak gerçekleşti. Dolayısıyla sayesinde birleşmenin gerçekleştirildiği fiziksel beden ve birleşmeyi teşvik eden İkinci Plân'daki arzular-bedeni olmak üzere ancak iki bedeni işlev görüyordu. Birinci Plân'da yürütülen bir birliktelik aynı türün yeterli yaşa ulaşmış karşı cinsten herhangi bir mensubuyla gerçekleştirilebilir ve bu duyguları kapsamayan bu tür bir birleşme geride bir iz bırakmaz. İkinci Plân birliktelikleri karşılıklı tutkunun uyanmasına bağlıdır ve bu tür bir deneyim ruhu, bir zamanlar heyecanını paylaştığı bir kişiyle yeniden karşılaştığında tutkusunun kolaylıkla yeniden alevlenmesi ölçüsünde etkiler. Bu, bazen erkek ve kadınları sonradan pişmanlık duyacakları deneyimlere çeken, duyuların şaşırtıcı bir biçimde mest olup kendinden geçmesine örnek oluşturur.

Fakat bu İkinci Plân'daki çekicilik, her ne kadar egemen olmak için güçlü bir kişiliğin gerektiği vahşi bir tutku patlamasına yol açabilse de, bunlar genelde kısa ömürlüdür. Ancak, bir ruh Üçüncü Plân'da bir birliktelik yaşayabilecek denli yeterince geliştiğinde, duyuların ötesine uzanan ve kişiliği etkileyebilecek bir bağ oluşabilir. Hatta burada, tek bir enkarnasyon içinde birçok birliktelik kurulabilir. Ezoterik bilimler, ruhların eş olarak yaratıldıklarını öğretmez; bu tür birleşmelerin sayısız enkarnasyonlar içinde oluştuğunu belirtir. Yukarıda açıklananlar itibarıyla, ruh hâlâ evrimin ilkel ve gelişmemiş bir aşamasındayken birçok değişik deneyim yaşayabilir ve güdülerin yönlendirmesiyle girilen bu geçici birleşmeler, birbiriyle rekabet ederek herhangi sürekli bir birlikteliğin kurulmasını engeller. Çünkü “eşruhlara” olarak bilinen birliktelikler ancak, birçok yaşamın bağlılığıyla gerçekleşebilir.

Bununla birlikte iki ruh, her biri diğer tüm rakiplere karşı diğerini savunacak denli birbirine büyük bir kuvvetle çekildikleri taktirde (tür olarak birbirinden fazla ayrı düşmedikleri ölçüde), evrim sürecinde bedenler birbiri ardına işleve girdikçe, daha üst plânlarda da eşleşecekler ve son derece güzel olmasına karşın son derece nadiren rastlanan, mükemmel bir duygudaşlık ve anlayışı içeren o harika birleşme gerçekleşecektir. Buna karşın, söz konusu çift farklı bir ruhsal türde olduklarında, daha üst yapılar işleve girince onları farklı bir idealizm uğruna ayrı yönere çekecek ve bu acıklı sonuçlara yol açacaktır. Geçmişin ezoterik bilgisine dayalı kökleriyle Katoliklerde ve Musevilerde olduğu gibi eski inanç sistemleri bunu bildikleri için, başka bir topluluktan karma evliliğe izin vermezler.

Bundan önce açıklanan konularda, halk arasında gençlikte çılgınlık yapmak olarak anılan, rasgele ve geçici ilişkilerin neden tehlikeli olduğu ifade edildi. Bu tür birlikteliklerin kurulması,

yıkılmasından daha kolay olan bir ilişki oluşturur ve gelecek yaşamlarda ruh için tuzaklar oluşturur. Okültizm uygulamaları hakkında oldukça bilgi sahibi olan ilkel insanlar arasında, en güçlü büyü biçimlerinden biri olan cinsel-büyü özellikle dikkati çeken bir konudur ve dünyanın birçok yöresinde, afrodisyak ilaçlarla birlikte gerçek okült yöntemlere ilişkin önemli ölçüde geleneksel bilgiler mevcuttur ve ilkel kabile kadınlarına yönelik güçlerini kötüye kullanan daha yüksek bir uygarlıkta yaşayan erkekler bazen kolay yıkılmayan bir bağın içinde yer aldıklarını ve hoş olmayan hassas güçlerle temas ettiklerini görürler.

Kozmik Bağ

Cinsellik ilişkisinin önceki bölümde açıklanana göre çok daha az anlaşılır bir yönünden söz edilebilir. Ezoteristlerin Kozmik Bağ olarak adlandırdıkları ruhlar arasındaki ilişki, Batı ezoterik tradisyonunun en derin ve güçlü olduğu kadar en güzel gizemlerinden biridir. Avrupa uygarlığı kadınlara her zaman büyük değer vermiştir. Bir ülke vatandaşlarının yarısı gerilediği taktirde tüm ırkın gelişim standardının da düşeceği savunulmuştur. Beyaz ırkların benimsediği genel tutum, ezoterik tradisyonlarına yansır, ruhların negatif ya da dişi bedenlerde dünyaya geldiklerinde öğrenmeleri gereken bazı derslerin yanı sıra özel güçlere de sahip olduklarına inanılır ve okültizm uygulamasında erkek ve dişi güçlerin işbirliğine büyük önem verilir. Bazı bünyeler geleneksel açıdan grup-üyeliğinde cinsiyetler arasında dengeyi sağlamaya çalışırlar ve bunlardan herhangi birinin belirli bir oranın ötesinde üstün olmasına izin vermezler.

Görünen dünyanın temelini oluşturan ve bunun koşullarını belirleyen görünmez kuvvetlere yalandan benzeyen bir güç türü olarak elektrik örneği verildiğinde okültist, her gücün İlahi kaynaktan bir dış akışın yanı sıra bir Geri Dönüş Yolu'na da sahip olması gerektiğini çok iyi bilir. Aynı zamanda, bu tür bir gücün ileticisi olarak işlev gören herhangi bir form, pozitif ve negatif bir yöne sahip olmalıdır. Erkek araç pozitif ve dişi araç negatiftir. Dolayısıyla uygulamalı okültizm kimi işlemlerde eşler ya da kutupsallaşma bağlamında çalışmanın gerekli olduğunu öne sürer. Çünkü ancak o zaman, bir devre kurularak bir kozmik güç akışı sağlanabilir.

Önceki bir bölümde açıklandığı gibi, farklı plânlara karşılık gelen araçlar birbiriyle olan ilişkilerinde pozitif ve negatiftir. Bireysellik kişiliğe göre pozitifdir, ki bu da, kendi yüksek benliğinin daha yüksek gücü karşısında negatiftir. Bir kişi, bireyselliğinin herhangi bir düzeyinin işlev görmesi ve bilinci ile tümüyle bağlantılı olması için yeterince gelişmiş olduğu taktirde, kozmik güç akışı ve bunun geri dönüşünün kendi organizması içinde oluşmasını sağlayabilir ve böylece önemli ölçüde güce ve aydınlanmaya ulaşabilir. Örneğin beşinci ve altıncı araçlara özgü spiritüel idealler ve amaçlar ve ilkelerin soyut algılamaları, kişilik etkinliklerini aydınlatma ve bunlara esin kaynağı oluşturmada kullanılabilir.

Öte yandan, daha büyük kuvvetlerin kullanımı ve daha yüksek okültizm uygulamaları için, kutuplar bağlamında işlev gören bir çiftin olması gerekir. Ancak bu sayede, büyük kozmik voltajlar, tüm okültizm uygulayıcılarının çok iyi bildiği “topraklama” tehlikesi olmadan taşınabilir. Bu şekilde çalışan çift, şaşırtıcı bir kuvvetle kendilerinden akan İlahi kuvvetler için bir kanal açarlar ve yalnızca kendilerini değil yakın çevrelerini de çekim gücüne dâhil ederler. Böylelikle, her birinin gücü muazzam ölçülerde artar ve tüm doğa canlanarak, becerilerinin en yüksek mükemmelliğine ulaşır. Büyük kozmik güçler, uygun bir geri dönüş kanalı olan bir başka kişiyle birlikte çalışmayan biri tarafından çağırıldığında, yeterince yakınlaşan herhangi bir iletken araçla, mesafeyi tıpkı bir elektrik kıvılcımı gibi kat ederek, kendileri için bir geri dönüş yolu yaratmaya son derece hazır olacaklardır. Söz konusu gücü alan kişi, voltajı taşıyamayacak denli yetersiz bir kapasiteye sahip olduğunda, duygusal yapısı, mecazi bir anlatımla “eriyecek” ve kozmik güçlerle ilgili açık bir kanal oluşacaktır. Bu da aynı şekilde pozitif ya da erkek aracı eritecek, yakın çevredeki her şeyi yakacak ve İlahi güçlerle teması yıkacaktır. Bu döngülere yabancı olmayan ve okült öğretilerle ilgili herkes bunun nasıl oluştuğunu görmüş olmalıdır. Çünkü, bu konuda yalnızca kısmen bilgili olmasına karşın görünmeyen güçleri yönetmeye çalışan kişiler arasında bu oldukça yaygın bir durumdur. Bir öğretmen ve inisiyatör olarak oldukça başarılı çalışmalar yapan bir erkeğin aniden, kendisine kesinlikle layık

olmayan, kendisini ulaştığı doruklardan aşağı çeken bir kadın uğruna her şeyi bir yana atmasına ne kadar sıklıkla rastlanır! Bu öylesine yaygın bir durumdur ki, bu konuda bilgi sahibi olanlar, önemli kişilerden eğitim alma konusunda, bundan elde edecekleri kazanç her ne kadar büyük olsa da, haklı olarak son derece tedbirli davranırlar. Çünkü fiziksel plânda ortaya çıkan bir güç erimesi, okült çalışmalarda buna benzer bir kazanın oluşmasıyla karşılaştırıldığında bir “hiçlik” olarak kalır.

Söz konusu güçler doğru bir biçimde anlaşılıp kullanıldığında, en yüksek boyuttaki bir okült çalışma bile güvenlik içinde yapılabilir. Mükemmel kanal her zaman elverişli olmadığı için bazı kuvvetlerin ele alınması tehlikeli bir iş durumuna gelir. Ateşleyici-iletken yapıda araçlar kullanılmalıdır ve bunlar da her zaman mükemmel bir biçimde tatmin edici değildir. Okültistlerin cinsellik konusuna aşırı odaklandıkları ya da ilgilerini başka inceleme alanlarına yönelten diğer insanlara göre daha fazla tensel duylara düşkün oldukları düşünülmemelidir. Bununla birlikte insan doğasının temellerini araştırdıkları için, cinsel güçleri göz önüne almalıdırlar. Tersisi durumda, görmezden geldikleri farklı akışların tuzağına hazırlıksız yakalanma tehlikesiyle karşı karşıya kalırlar. Okültistler, yaşamın kendisinin güçlerini araştırırlar ve yaşam-gücünün bir yönü de kuşkusuz cinsel güçtür. Önceki bir bölümde anlatıldığı gibi, yaşam-güçleri, saf güç bağlamında, insanın tüm yedi bedeninden aşağı akar ve duruma göre, sayesinde form kazandığı mental, duygusal ya da fiziksel bedenin doğasına göre koşullanır. Yaşam böylece, spermden fazlasını yansıtmaz; fakat bu, mental bedenin mekanizmasını yönetmek amacıyla kullanıldığında düşünce oluşacak ve üreme organlarının mekanizmasına yönlendirildiğinde ise, sperm oluşacaktır. Aslında bu güç, doğamızın, dikkatimizi yönlendirdiğimiz herhangi bir bölümüne akacaktır. Belirli bir dönem için zihnimizi herhangi özel bir konudan uzak tutmak için düşünce-kontrolü noktasında kendimizi yeterince eğitmediğimiz takdirde, doğamızın kanallarını, normalde yapısal olarak taşıyabileceğinden daha fazla güce açtığımızda büyük risklerle karşı karşıya kalırız. Bu alıcı eğilimin riskli bir biçimde genişletilmesi, bazı nefes egzersizleri, meditasyon ya da ritüel-maji aracılığıyla gerçekleşir. Söz konusu risk, kanalların açık olup güç akışının sağlandığı bir sırada duyusal anlamda bir düşünce, bilince girdiğinde, söz konusu güçler hemen dikkatin yöneldiği odak noktayı izleyecek ve sonuçta tutku ve şehvet duyguları patlaması yaşanacaktır. Bu güçlerin kendi görevlerini yürütmeleri, tıpkı bir otomobili yönlendirenin sürücü olması gibi ancak düşünce konsantrasyonu sayesinde gerçekleşir. Dikkat dağıldığında, söz konusu gücün yönü de bununla birlikte dağılacaktır. Büyük okült bir kuvvetin kullanılması tıpkı yüksek güçte bir otomobilin yüksek bir hızda kullanılmasına benzer. Her şey kontrole bağlıdır; bunun için yeterli kuvvete sahip olduğunuz sürece, ayağınız üzerinde sağlam basarsınız. Sayısız insan güçlerin davet edilmesini deneyimleyebilir fakat pek azı kendi sınırlarının ötesine geçmeden bunların gerçek doğasını fark edebilir.

Doğru bir eğitim alan okültist, bu olguları bildiği için, kozmik gücün akacağı tam bir kanal elde etmekte zorlanıyorsa, bazı tür işlere girişmekten kaçınacaktır. Bu kitabın yazarına, “Sadece doğru bir evlilik yapanlar daha yüksek düzeylere ulaşabilirler” denilmiştir. En önemli işleri az çok istikrarsız olabilecek tek başına çalışan biri değil, eşler gerçekleştirebilir, okültizmde istikrarsızlık en çok arzu edilmeyen şeydir. Bu tür bir çalışma için, yüksek düzeyde en yakın bir duygudaşlık ilişkisi gereklidir ve bu tür bir samimiyet ve yakınlık toplumumuz tarafından ancak evlilik bağlamında onay görür. Fiziksel plânda bir birleşmenin gerçekleşmesi koşul değildir ve yaşam-güçleri öteki düzeylerde kullanıldığında da aslında bu gerçekleşmeyecektir. Ancak, bu tür bir çalışma sürdürülemediğinde – çok az kişi bunu kesintisiz ve ara vermeden sürdürme gücüne sahiptir– söz konusu güçler doğal kanallarını izlemeye eğilimli olacaklardır ve bu kanal açık olmadığında sıkıntılar başgösterebilir. Ayrıca, uygulamalı büyü işlemlerinin kimilerinde tam bir başarı sağlanamadığında, fiziksel plân

üzerinde sıradan doğal kanallar aracılığıyla kullanılmayan güçleri dışa atabilmek son derece yararlı olacaktır. Bir erkek ve bir kadın için tüm bir yaşam boyunca fiziksel plâna başvurmadan birlikte çalışmak mümkün olabilir. Ne var ki, böylesi kısıtlamalara yetkin olanlar ancak oldukça gelişmiş ve disiplinli bir yapıya sahip kişilerdir ve gerektiğinde, yasal bir evlilik temeline oturtulması mümkün olmayan bir ilişkiye girişen insanlar bunun kolay bir iş olmadığını anlamalıdır.

Bir insanın, koşulları gereği kendisine uygun bir eş bulamadığı için spiritüel gelişiminde gecikmesi haksızlık gibi görünebilir. Ancak, bir okültistin bakış açısıyla bu hiç de doğru değildir. Öğrenci, önceki sayfalarda açıklanan işlemleri ele alacak ölçüde yeterince geliştiği takdirde, büyük gizemlere kapıyı aralayarak, yaşamının odak noktasını kişilikten bireyselliğe dönüştürecektir. Önceki enkarnasyonlarına ilişkin bazı anıları olacak ve bunların varoluşunun aşamaları olduğunu anlayacaktır ve “Ben” duygusu hem doğum, hem ölümün ötesine uzanacaktır. Şimdiki yaşamının koşullarının, tıpkı yaşlılığımızın koşullarının gençliğimizdeki edimlere ve insanlığa bağlı olması gibi, önceki enkarnasyonların koşullarına bağlı olduğunu bilecektir. Önünde uzanan sayısız yaşamın geleceğini görür ve bu geleceğin kendi kontrolü altında olduğunu bilir. Dolayısıyla ölmeden önce, özellikle bazı deneyimleri yaşamayı ya da bunlardan vazgeçmesi gerektiği duygusuna kapılmaz. Bazı işleri, şimdiki yaşamının koşullarının bunları gerçekleştirmeye elverişli olmadığını görerek, sonraki yaşamlarına bırakmaya karar verebilir. Eşleşme güdüsü taşıması, bizim burada ele aldığımız büyük kozmik eşleşme için hazır olduğu anlamını taşıması koşul değildir. Bu tür bir birleşme kendi kararından çok daha fazlasını gerektirir. Ancak yoğunlaşmış kozmik güçleri kullanması gereken bir noktaya ulaştığında, bu amaçla kozmik eşleşmeyi gerçekleştirmelidir ki bu kişisel bir sevgiye değil, aynı güç hatları boyunca hizmet yetkinliğine dayalı bir eşleşmedir. Başlangıçta bu birlikteliğe sevgi duygusu kesinlikle dahil olamaz. Tam tersine, bu birbirine tümüyle yabancı iki kişinin bir birlikteliği olabilir, ancak bir kanal oluşumu için gerekli derin uyum, sevgi duygusunun gelişimine yol açabilir. Kozmik bağ, yalnızca kutuplar şeklinde işleyen iki birim aracılığıyla yürütülebilen bazı okült çalışmaları gerçekleştirmek amacıyla iki kişi arasında varılan bir birleşmedir. Bu, olağan anlamıyla sevgi ya da cazibeyle kesinlikle ilgili değildir. Bunun itici gücü yalnızca hizmet vermektir. Bu, gerçekleştirilecek iş uğruna girilen bir ortaklıktır. Bu birleşmeye giren taraflar kendi eşlerini seçmezler, içsel plânlarda öğrencisi oldukları Üstat’a hizmet etmek için kendilerini sunarlar; nitelikleri ve ışın-rengine göre hizmet yetkinlikleri açısından, daha üst bir plânın Bilgeliği sayesinde eşleşirler.

Karmik ve kozmik bağ arasındaki temel farklılık, karmik bağın en alt plânda başlaması ve bedenlerin birbiri ardına işleve girmesi ölçüsünde yukarı doğru işlemesi olgusunda yatar. Karmik bağ, normal ruhsal evrim düzeninin bir parçasıdır. Kozmik bağ, insanlığın genel düzenini yöneten yasalara göre tümüyle farklı bir kurallar ardışıklığına ait olması açısından normal ötesi bir nitelik taşır. Bu, Büyük Sırlardan biridir ve bu özelliğiyle ancak inisiyelere özgüdür. Burada yalnızca pek çok insanın söz konusu sırlara, eğitimini almadan temas etmeye çalıştıkları için değinildi. Bu tür kişilerin büyük doğal güçleri, bunların yapısı ve kuvvetlerine ilişkin tam bir cehalet içinde deneyimlemeye çabaladıklarını görüyoruz ki, asıl tehlike de burada yatmaktadır.

Ruhlar Eşlerini Nasıl Bulur

Birinci Bölüm

Ruhlar üç farklı yolla eşleşme gerçekleştirebilir. İlki, olağan cinsel çekim aracılığıyla; ikincisi, karmik bağların yenilenmesiyle; ve üçüncüsü, yüksek Kozmik Yasalara göre. Yaşamlarımızı doğru ve uyumlu bir biçimde düzenlemek istiyorsak bu çekim biçimlerinden her birini anlamalıyız. Çünkü hepimiz bir başkasına her üç yolla da çekilebilir ve bir insan olarak her zaman cinselliğin cazibesine yanıt verme gücüne sahip olacağımızı unutmamalıyız. Bu güç, mantığın denetiminde yönlendirilmelidir. Ters durumda, tehlikeli ve dar görüşlü bir kılavuz niteliği alır.

Cinsel cazibeye yanıt vermeye hazır olmamız organizma dahilindeki bazı fizyolojik akışların yükselmesine ve azalmasına bağlıdır ve bir kişinin duygularımıza hitap etmesinin yalnızca duygusal bir durum içinde bulunduğumuz olgusundan kaynaklanabileceğini her zaman kendimize anımsatmalıyız. Daha geniş anlamıyla, ergenlik çağına ulaşıldıktan sonra, karşı cinsten biri, söz konusu kişi, çekiciliğine üstün gelecek yeterince itici niteliklere sahip olmadığı sürece bizi cezbetme gücüne sahip olacaktır. Yaş, toplumsal konum ya da fiziksel kusurlar, bu çekim olağanüstü güçlü olmadıkça içgüdüsel çekimin etkisini ortadan kaldıracaktır.

Fakat önemli bir engel olmadığı ve eşleşme duygusallık olarak ortaya çıkan fiziksel bir güdüye yanıt olarak oluştuğunda, bu eşleşmenin başarısı iki kişi arasında yaşanan deneyimlerin açığa çıkardığı uyum ya da uyumsuzluğa bağlı olacaktır. Düşünmeden girilen bir birliktelikte mutluluk, en azından bir zar oyununda çift altı gelmesi kadar şansa bağlıdır –ve en azından bu kadar da nadirdir.

Bu tür birliktelikler, eğitilmiş ve aydın sayılabilecek insanlar arasında bile şaşırtıcı bir biçimde yaygındır. Gençler, cinsellik gücünün alışılmadık baskısının kendi içlerinde sürekli yükseldiğini hissederek bütçeleri izin verdiğinde ve hatta bundan da önce, tâbi oldukları duygusal gerginlikten kaçmak ve tensel zevklerini ideallerine uydurmak amacıyla hemen evlenmeyi tercih etmektedir. Duygularını hatalı bir biçimde “mantık çerçevesine oturtur” ve bunlara konu olan nesneyi şaşırtıcı bir biçimde idealleştirir, sonuçta fiziksel gereksinimler tatmin edildiğinde ve sakinleştirildiğinde uyanırlar ve zihinlerinde, yüreklerinde ya da ruhlarında taşıdıkları diğer herhangi bir gereksinimlerini tatmin etmekten aciz bir insana bir yaşam boyu bağlandıklarını görürler. Bunun ardından sefalet gelir; deneyimlerinden aldıkları dersle, uyumlu eşleşmenin taleplerini çok geç öğrenirler. Yalnızca çevremizi gözlediğimizde, ne kadar sık biçimde ikinci bir evliliğin mutlu bir beraberlik olduğunu görürüz. Ancak, ne yazık ki yasalar ilki, ölümle ya da boşanmayla bitmedikçe ikinci bir evlilik olanağı tanımadığı için erkekler ve kadınlar, amacını gerçekleştirememiş bir birlikteliği sürdürürler ya da girdikleri birliktelik toplumun ağır baskısı karşısında yine nadiren amacına ulaşabilir.

Fakat büyük çoğunluğumuzun doğanın en basit yasalarına uyarak evlenmesine karşın –ki aslında bu kuralların hükmüne tarla çiçekleri ve yok olup giden hayvanlar bağlıdır– bu yasalar ilahi yasalardır ve önemsenmelidir. Daha yüksek türde eşleşmelerin daha yüksek yasalarca yönetildiğini ve bunlara itaat etmenin uyumu sağlayacağını da anlamalıyız.

Ezoterik bilgilere sahip ve ruhlar arasında cinsel çekimden başka bağlar da olduğunu anlayan kişiler, bu basit fakat en kuvvetli güçleri önemsememe ve geçmiş yaşamlarda bağlı oldukları ve şimdi de gelmesini bekledikleri bir karmik eş uğruna sıradan olmasından korktukları bir birlikteliği reddetme eğilimi gösterebilirler. İşte burada, okült öğretilerin sınırlarını ifşa etmenin tehlikelerinden biri yatar. Söz konusu kişi okültizme ilişkin hiçbir şey bilmediği takdirde, doğa yasaları uyarınca mutlu bir beraberlik kurabilirdi. İçgüdülerinin yönlendirmesini yadsıyacak denli yeterli olmasına

karşın, bilinçaltı isteklerinden kaynaklanan fantezilerle bireyselliğin güdülerini arasındaki farkı ayırt edemeyecek kadar yetersiz bir bilgiye sahip olduğu için, daha yüksek olanı kazanmadan daha düşük olanı da yitirebilir. Eğitimli bir okültist bunları nasıl denetleyeceğini bilir fakat söz konusu kişi bunu bilemez. Psişik kontrol yöntemleri burada açıklanamaz. Okurun, kendi ve bir başkasının mutluluğunu mantıksız olabilecek kanıtlanmayan bir tepeye dayanarak tehlikeye atmadan önce, dürüstçe kendini incelemesi önerilir.

Söz konusu koşullarda elinden geldiğince dikkatlice güdülerini sınamalı ve denetlemelidir. İlk önce, belirli bir kişiye ruhsal açıdan karmik bağlarla bağlı olduğuna ilişkin içgüdüsel duygularının aylar ve hatta yıllar geçtikçe güçlenip güçlenmediğini ya da zayıflayıp zayıflamadığını keşfetmek için kendisine yeterince geniş zaman tanınmalıdır. İkinci olarak, kendisini bekleyen bir eş olduğu takdirde, herhangi güvenilir bir medyum bu olguyu teşhis edip izlenimlerini onaylamalıdır. Fakat medyumlar da, özellikle kutsal bir gücü ticarete dönüştürenler söz konusu olduğunda, en az hekimler kadar yanılabilir ve bunlara başvuran herkes en azından üç kişiye birden danışmak ve anlattıklarının birbirini tutup tutmadığını görmelidir. Ayrıca gerçek bir astrolog kendisine ilgili bilgiler verildiğinde, bu kader karşılaşmasının ne zaman olacağına ilişkin tarihi neredeyse tam olarak belirtebilir. Ancak medyumların söylediklerinin birbirini onayladığı ve bağımsız olarak astrolojik haritaları çıkaran astrologlar söz konusu tarihte birleştikleri takdirde, görünmeyeni keşfe çıkan söz konusu kişi, içgüdülerinin kışkırtmalarını bilinçaltı fantezileri sayesinde ortaya çıkan kendi öz doğasının gereksinimlerinin belirtileri olarak bakması uygun olacaktır. Ayrıca kılavuzsuz şekilde görünmeyeni keşfetmeye başlamadan ve olası tehlikelerle karşılaşmadan önce inisiyasyon davetini alıncaya dek beklemesi de son derece akıllıca olacaktır.

Sevgi ve evlilik konularını işleyen, erkek ve kadınlar arasında içgüdüsel çekimin ötesinde herhangi bir bağ olabileceği fikrini alaya alan tanınmış bir yazar, eşruhların aynı çevrede doğmaları ya da uçsuz bucaksız dünyada eşleşme zamanı geldiğinde birbiriyle karşılaşmalarının ilginç bir rastlantı olduğunu söylüyor. Fakat ezoterik bilimler, tıpkı bazı yasaların kuşların göç etmesini ve kuyruklu yıldızların dönüşünü yönetmesi gibi, belirli yasaların bu tür karşılaşmaları oluşturmaya çalıştıklarını öne sürer. Kuşkusuz, bir kuyruklu yıldızın geri dönüş zamanının astronomide matematik ölçümlerle güvenilir biçimde öngörülebileceği bilinmektedir. Eşruhların karşılaşması, halk arasında karma ya da kader olarak bilinen güçlerin işleyişi sayesinde düzenlenir. Geçmişte oluşturulan nedenlerin toplamı bugünün koşullarını belirler. Bu sayfalarda bu yasaların ayrıntılarına girmemiz mümkün değildir. Öldükten sonra ruhların henüz biten yaşamındaki deneyimlerin meyvelerini kendi içlerinde topladıklarını ve yeniden dünyaya gelme zamanları geldiğinde, gezegensel etkiler, belirlenen kaderin işleyebilmesine yönelik gerekli koşullara izin verdiği anda bunların bazı kuvvetlerin aracılığıyla dünyaya gönderildiğini belirtmek yeterli olacaktır. Dolayısıyla doğum anını tam olarak bilen bir üst düzeyde bir astrolog, astrolojik haritayı inceleyerek kişinin yaşamı boyunca hangi karmaların tamamlanacağını ve ortaya çıkacak krizlerin kesin tarihini söyleyebilir. Gizli yasalar okült bilimlerin sürdürdüğü incelemelerde önemli bir yer tutar ve bunların işleyişine ilişkin elde edilen veriler sayesinde yapılan kehanetlerin doğruluk payları oldukça yüksek olur. Bunların işleyişinin ayrıntıları bu sayfalarda ele alınamayacak denli karmaşıktır ve ruhlar arasındaki karmik bağların yapısı göz önüne alındığında, bunun denizin dalgaları gibi hareket edeceğini söylemek yeterli olacaktır. Ancak en büyük ustalar bunun sonuçlarını etkileyebilir. Geçmiş yaşamlarda oluşturduğumuz nedenlerin sonuçlarını denetleyemeyiz fakat bunların bize sunduğu koşullara olan tepkimizi denetleyebiliriz. Ancak, gelecek, bize irademizi tam olarak gerçekleştirebileceğimiz bir alan sağlayabilir. Çünkü, sürekli-devingen bugünde, devreleri tamamlandığında yüz yüze

karşılaşacağımız nedenleri harekete geçiriyoruz.

İkinci Bölüm

Kozmik eşleşme yasalarıyla ilgili elde ettiğimiz bilgiler, “evlilik sorununda” cehalet ve yanlış öğretilerden kaynaklanan güçlüklerden kurtulmamızda en büyük umudu oluşturur. Evrimin daha erken bir aşamasında insan, doğaya yakın yaşarken, özgür irade, bellek ve mantık hakkında daha az şey biliyordu ve tümüyle içgüdüleriyle hareket ediyordu Fakat zaman içinde zihnin daha yüksek bir aşamaya ulaşması, sorunu oldukça karmaşık bir duruma getirdi. Yalnızca kişiliğin alt plânlarının eşleşmesi söz konusu olduğunda, içgüdülerin yönlendirmesi kişiye yeterli gelebiliyordu. Ancak evrim ve kozmosla olan ilişkisiyle birlikte, bireysellik bütünüyle devreye girdiğinde ve sağladığı bu tam gelişme ve ifadeye yönelik bir eşleşme talep ettiğinde, yalnızca içgüdülerin kılavuzluğu artık kişiye yeterli gelmemeye başladı. Çünkü alt plânların kapsamını aşan nedenlerin göz önüne alınması gerekiyordu. Yüksek benliğin yönetimi için mantık ve spiritüel sezgiler kullanılmalıydı. Doğum ve ölümün ötesinde uzanan büyük yaşamın amacı gerçekleştirilecekse, yaşadığımız anın ve hatta sürdürdüğümüz bu enkarnasyonun acı ve sevinçlerinin üzerine çıkmalı ve yaşamlarımızı evrensel ve ebedi olana dayandırmamız gerekmektedir.

Cinsel çekiciliğe normal bir yanıt verme gücüne sahip ve hepimizin olduğu gibi geçmişle bağları olan fakat hiçbir şekilde bunlarla bağlanmayı istemeyen fakat ırkımızın gelişmesi için evrim sürecinde açılan en yüksek plânda eşleşmeyi arzulayan bir erkeğin durumunu ele alalım. Nasıl bir yol izleyecek? Fiziksel plânda tamamen pasif kalacak, kendisine eşini getirebilecek olan temasların ne peşine düşecek ne de bunlardan kaçınacaktır. Alt astral plânda tutkuların uzak duracak, alçakgönüllü bir yaşam sayesinde bunları yüceltmeye çalışacak ve düşünce denetimiyle bunların etkin olmasını önleyecektir. Çünkü, üstün yasalara göre bir eş tutkuların ışığında seçilemez. Sevgi duygularına ilişkin Üçüncü Plân'da, sevginin her şeye akmasına izin vermeli ve böylece eşi kendisine hangi yolla gelirse gelsin, sevgiyle karşılanması ve ağırlanması mümkün olabilsin. Bundan sonra bilincini, düşünebildiği en yüce idealler üzerinde meditasyon yaparak işlev görebileceği en üst plâna yükseltmelidir ve bu aşamaya yükselmiş bilinciyle, kendi gereksinimlerini tatmin edebilecek eşin niteliklerini ele almalıdır. Zihninde iyi tanımlanmış bir imge oluşuncaya dek bu nitelikler üzerinde düşündükten sonra, bunu arayıp çağırdığını, ısrarlı çabaları sayesinde kendisini duyurabildiğini ve nihayet, meditasyon yoluyla yükseldiği plânda, doğası gereği yer alan bir ruhun çağrısını duyup bunu yanıtladığını gözünde canlandırabilir.

Bu tür bir birleşme içsel plânlarda gerçekleştiğinde, tezahür plânında herhangi bir karşılaşma oluşmadan çok önce kişinin iç yaşamında bunun sonuçları görülür. Duyular dünyasında henüz herhangi bir eşleşme olmamasına karşın gerçek eşleşmenin huzuru ruha yansır. Bazen bu karşılaşma fiziksel plânda hiçbir zaman gerçekleşmez, karmik koşullar bunu yasaklar fakat ilişki kalır ve geliştirilebilir, üst plânın talep ettiği her şeyi ortaya koyabilir. Gerçekten de, enkarnasyon süresinin yer aldığı ruhsal evrim aşamasını geçmiş bir eş bulunabilir ve görünmeyenle görünen arasındaki o tuhaf ortaklık kurulur. Üstatların işlerinin çoğu bu tür ortaklıklar sayesinde yürütülür. Bu yaklaşımlar, ancak dolaylı olarak dile getirilebilir. Bunları deneyimleyecek kadar yeterince gelişmiş olanlar gereksindikleri rehberliği elde edecek kadar da gelişmişlerdir. Bir kez daha öznel fantezilerin nesnel olgularla karıştırılmaması konusunda uyarıda bulunmalıyız. Bu tür konularda en güvenilir rehberimiz alçakgönüllülük olacaktır ki büyük şeyleri hayal etmeksizin eldeki olanaklar çerçevesinde her şekilde hizmet amaçlanmak ve her günün getirdiklerini şükranla kabul etmek gerekmektedir. Büyük deneyimler, merakla ve tatminsiz bir kibirlilikle davranandan çok, alçakgönüllü ve iyi huylu olanı bulur. Varoluşun tek bir plânında yaşamla başarılı bir biçimde yüzleşemeyenlerin, bilinçlerini

genişletip zorluklarını çoğaltarak tedbirsizce davranırlar.

Evliliğe İlişkin Ezoterik Öğreti

Çağdaş yaşamda evliliği çevreleyen sorunların başlıca nedenlerinden biri, karşılaşacağımız olgularla dürüstçe yüzleşmemizi engelleyen geleneklerdir. Görünüşlerin gerisindeki nedenleri anlamayı ve bunları denetlemeyi hedefleyen ezoteristin, bu amacının doğası gereği, olgularla doğrudan doğruya yüzleşmesi zorunludur.

Bundan önceki sayfalarda, ruhların eşleşmesiyle ilgili birçok açıklamaya yer verilmesine karşın “evlilik” sözcüğünün nadiren kullanıldığı fark edilecektir. Çünkü, aslında eşleşme ile evlenme iki ayrı olgudur. “Eşleşme” iki organizmanın, kutuplar biçiminde işlev görmesi ve dolayısıyla bu süre içinde, tek bir bütünü iki yarısını oluşturmalarıdır. Evlilik ise yasal bir sözleşmedir. Eşleşme güncel bir olgudur; tıpkı bir elektrik düğmesinin ya kapalı ya da açık olması gibi, kişi ya eşleşir ya da eşleşmez. Kadınlara sunduğu özgür ve onurlu bir konum kapsamında, bir İngiliz evliliğinin bir Türk evliliğiyle aynı şey olduğunu kim iddia edebilir? Fakat, her ikisi de ilgili ülke yasalarına uygun olarak gerçekleştirilir. Ayrıca, günümüzde bir İngiliz evliliği bundan [1922] yüz ve hatta elli yıl öncekine göre aynı mıdır?

Evlilik, eşleşmeye kıyasla çok daha büyük boyutları kapsar. Bu bir yaşam ortaklığıdır ve evlilik kuralları toplumun, bir ailenin çeşitli bireylerinin birbirine karşı nasıl davranacaklarını bir standarda bağlama girişimidir. Öncelikle karı ve kocanın birbirine karşı görevleri vardır. İkinci olarak, çocukları aracılığıyla topluma karşı üstlendikleri zorunluluklardan söz edilebilir ve bu görevlerle zorunluluklar, evlilik kuralları çerçevesinde ele alınmalıdır. Bu evlilik kuralları, yasalar çerçevesinde toplanan doğal yasalara en yakın olanlar arasında en iyisidir. Ne yazık ki, İngiltere’deki evlilik yasaları, bu tür araçlarla olası mükemmelliğe ulaşmaktan çok uzaktır fakat, bu yasalar altında yaşamak zorundayız ve insan doğasının gereksinimleriyle devletin talepleri arasında bir uzlaşmanın sağlanması gerekiyor.

Ezoterist, evlilik yasalarını ve bunları korumayı ya da çiğnemeyi karma yasası açısından değerlendirir. İlahi yasalarla uyum içinde olanlar dışında hiçbir gücü harekete geçirmeme amacını taşır. Ülkesindeki evlilik yasaları doğal yasalarla farklılık gösterdiğinde ve bunlara tahammül ettiğinde, doğal yasaları gözetmediği için acı çekecek, fakat kendisi için gelecekte kötüye dönüşebilecek hiçbir nedenin oluşmasına da izin vermeyecektir. Öte yandan, toplumsal kurallara saygı göstermediğinde, her ne kadar kendi rahatını öne çıkarmayı başarabilse de, başkalarının üzülmeye neden olacaktır ve verdiği bu üzüntü, karma yasasına göre, kendisine geri dönecek ve gelişimini geciktirecektir. Bir ülkenin evlilik yasaları sağlıklı olsun ya da olmasın, evlilik sözleşmesinin bir pazarlık olduğu ve bunun ilkelerine saygı göstermeyen tarafın onurunu zedeleyeceği olgusunu göz ardı edemeyiz.

Fakat, bu pazarlıkta taraflardan biri yükümlülüklerini karşılamaktan aciz kaldığı takdirde, söz konusu sözleşmenin kurallarına göre, diğer taraf serbest kalır. Yasalar ancak evlilik sözleşmesi bağlamında, din bilimcilerin önerileri uyarınca, zarar gören tarafı sözleşme dâhilinde tutarlar ve bu eşitlik ilkesine aykırıdır. Ezoterist, evlilikte bir tarafın yükümlülüklerini yerine getirmemesinin, diğer tarafın yasal olmasa da ahlaki açıdan özgür bıraktığına inanır. Diğer bir deyişle, “suçlu” eşine karşı kendisini yükümlülüklerinden serbest bırakır, fakat ikinci bir kişiyle yasadışı bir ilişkiye girmesine izin vermez. Çünkü böylelikle söz konusu kişiyi toplum kurallarının baskısıyla karşı karşıya bırakarak

büyük acılara neden olur ve bir ruha, uygun bir aileye sahip olamayacağı koşullarda dünyaya gelmesine zemin hazırlayarak korkunç bir haksızlık yapabilirsiniz. İnsanlar kendi yaşamlarını feda etme hakkına sahiptirler. Ancak başkaları söz konusu olduğunda buna hakları yoktur. Okültist, bir ruhun o anda fiziksel bir bedene bağlı olmamasının onun canlı olmasına ve kişilik kazanmasına engel olmadığını düşündüğü için, namussuzluk kavramına karşı genelde toplumun buna olan bakış açısından daha katı bir görüş benimser. Ne var ki bunu söz konusu kişiye karşı bir suç olarak görmekten çok, doğmamış olana karşı bir günah olarak kabul eder. Doğumu önleyecek herhangi kesin bir yöntemin olması konuyu farklı bir zemine taşıyabilirdi çünkü söz konusu iki yetişkin bu durumda yalnızca kendi yaşamlarını etkileyeceklerdi; fakat doğumu engelleyici tek güvenli yol ilişkiden kaçınmaktır. Böylelikle ilişkiden kaçınmayı yaşamın yüksek plânlarda –ki kuralları, beraberliklerini ve bunun sonuçlarını yasallaştıramayan kişilere zorunlu kılar.

Çocuğa Yönelik Ezoterik Bakış Açısı

Ezoterik bilimler dünyaya doğan her yeni varlığı yeni yaratılan bir ruh olarak görmez. Bebeğin küçük bedeni yeni oluştuğu halde, buna can veren yaşamı binlerce yıl önce bireysellik kazanmıştır ve bu yaşamın geçirdiği deneyimler, tıpkı geçmiş enkarnasyonlarda oluşturulan nedenlerin doğduğu koşulları belirlemesi gibi, bu yeni kişiliğin karakter özelliklerini oluşturur. Anne-babalar, sahip olmayı umdukları çocuk için iyi bir çevre hazırlayabildikleri takdirde, yüksek gelişme düzeyine ulaşmış bir ruh onların aracılığıyla yeniden dünyaya gelebilir. Dolayısıyla bu, ezoteristin, anne-baba ve çocuk arasındaki ilişkiye yönelik benimsediği kavramın temelini oluşturur. Anne-babalar bir ruhun reenkarne olabileceği ve ruhsal evrim sürecinde gelişebileceği bir kanal açarlar ve tür bir davranış, büyük kader değerlendirmesinde anne-babanın adına olumlu katkıda bulunur.

Burada, ezoterik cinsellik konusuyla sıkı bir bağıntısı olmasa da, söz konusu kavramın aydınlatılması için ele alınması gerekli bir noktadan söz etmeliyiz. Tümümüz, ilişkide olduğumuz insanların yaşamını, kendilerine iyiliği ya da kötülüğü getirerek etkilediğimiz için, her birimiz kaderin, geçmiş deneyimlerde üstlenilen “borçları” ödeyen birer aracıyız. Başkalarına iyilik getirdiğimizde neden-sonuç yasası uyarınca kendimiz için, bu yaşamda olmasa bile bir sonrakinde meyvelerini toplayacağımız iyiliğin temellerini atarız. Kötülük yaptığımızda da yine aynı şekilde, kendi yaşamımızda bunun bedelini öderiz. Her insana iyiliği ya da kötülüğü getirenin kendi kaderi olduğu ve dolayısıyla, kaderin aracı olan kişinin söz konusu insanlara yönelik davranışından sorumlu olmadığı iddia edilebilir. Bu sorunun yanıtı ise, her insanın gerçekten de kazandığı koşulları kendisine çekmesine karşın, layık olduğu değer, kötünün değil kazandığı iyiliğin aracı olmasını sağlayabileceğidir. Bir kişi, kötülüğe yol açacak nedenleri biriktirdiğinde, acının ulaştığı bir kanal olmak ve böylece yanlış davranışın bir bütün halinde bedelini ödemek, kişinin çekeceği bir ceza olabilir. “Kötülüğün olması gerekebilir fakat, bu kimin aracılığıyla gelirse ona acıyın.”

En mükemmel anne-babaların bile bazen, maddi kayıplar ya da beklenmedik kalıtsal hastalıklar aracılığıyla, çocuklarının acı çekmesinde bir kanal olmaları gerekebilir. Ancak bu tür olayları doğru bir açıyla değerlendirmek için, kendileri; yalnızca tek bir enkarnasyonun değil evrimsel bir açıdan yaklaşarak çocuklarını çevresel koşullara karşı olası en iyi tepkiyi vermeleri ve böylece kötüyü iyiye dönüştürmeleri için eğitmelidir. Aynı zamanda acı çekmenin, kötülükle eşanlı olması gerekeceği ve bazı değerli deneyimlerin ancak acı ve sınanma aracılığıyla geldiği unutulmamalıdır.

Fakat anne-babalar sefaletin hüküm sürdüğü evlere bilerek dünyaya gelmek isteyen bir varlığın “davet edilmesinden ya da fiziksel açıdan zayıf, hastalıklı çocuk doğurma riskinden titizlikle kaçınmalı ve böylece gelecekte kendileri adına olumsuzluk birikmesini önlemelidir. Burada hassas bir konu olarak doğum kontrolü meselesi ortaya çıkar ki bu, dünyaya gelme koşullarına ilişkin getirilecek bir açıklamanın bu konuyu ezoterik bakış açısıyla anlamayı mümkün kılmasından sonra, ileride ele alınacaktır.

Şimdi bir ruhun, günahlarını arafta ve iyi davranışlarını olağan cennet kavramını yansıtan bir çerçevede değerlendirmesinden sonra, deneyimlerini ilerletmek amacıyla bir kez daha yeryüzüne dönmeye hazırlandığında, neler olduğunu inceleyelim. Burada ele alınamayacak kadar karmaşık birtakım büyük yasaların işlemesi aracılığıyla söz konusu ruhun dünyaya getirileceği yer ve zamanda doğum koşulları, fiziksel beden, enkarne olan ruhun kaderinin tamamlanmasına yönelik uygun bir

ortamda bulunmasını sağlar.

Bilinen fiziksel araçlar sayesinde spermeler yumurtanın yakınına geldiğinde döllenme ya oluşur ya oluşmaz ve tohum ya da yumurtada fiziksel engeller, kusurlar olması dışında, bu şanslı yöneten yasalar ezoterik bilimler tarafından bilinmez. Oysa ezoterik bilimler, bu tür koşullar altında enkarne olmak için yeterli olgunluğa sahip bir ruh olduğu takdirde, bunun sözkonusu sağlanan araca kayacağını ve maddeyi yakalayacağını öğretir. Fakat bu tür bir ruh varolmadığında ya da dokuz ay sonraki astrolojik koşulların, gezegensel etkiler aracılığıyla kaderinin yönetilmesinde elverişli olmadığı söz konusu doğum fırsatı reddedilecek ve herhangi bir ruhun dünyaya gelmesi uygun olmayacağı için, söz konusu yumurta yalnızca bozulacak ve olağan doğal süreç içerisinde dışarı atılacaktır.

Cinsel birleşme oluştuğunda söz konusu iki yapının süptil güçleri birlikte akar ve çarpışan iki su akışı örneğinde olduğu gibi, bir girdap oluşur. Bu girdap, karşılıklı bedenlerin eşleşmesi olduğu ölçüde plânlarını genişletir. Böylece, birbirini yücelten ve aralarındaki sevginin oluşumu, spiritüel yapının unsurlarını taşıyan iki kişi çiftleştiğinde, bu şekilde yaratılan girdap üst plânlardan birine uzanacaktır. Fakat, sevgi kavramı fiziksel zevkle sınırlı iki kişi, anıldığı üzere yalnızca bir girdap girişi oluşturduklarında, girdapları hayvani tutkuların ikinci plânından öteye yayılamayacaktır. Ruhlar, dezenkarne olduklarında [bedeni terk ettiklerinde] tıpkı “kendi yerlerinde olduklarını düşünmelerine” benzer biçimde, bilinç düzeylerine uygun olarak, içsel dünyanın plânı üzerinde enkarnasyonu bekler. Ruhlar giriş girdabı sayesinde, plânları aşağı doğru kat ederek yoğun maddenin bir molekülü ile temasa geçer ve böylece tezahür plânında bir zemin kazanırlar. Çünkü bir çekirdek bağlamında yaşam kazanan bu molekül sayesinde yoğun maddenin bedeni bunların çevresinde oluşur. Dolayısıyla, girdap girişini, plânlara doğru geliştirdiği ölçüde, üst mental plânda zamanını bekleyen ruh, kendine uygun koşulları alt astral plânda bulan ruha kıyasla daha gelişmiş bir varlık olacaktır.

İki kişi, anne-baba olarak sunmaya hazırlandıkları hizmete layık bir varlığı enkarne olmaya davet etmeyi dilediklerinde ve bu arzuları gerçekleştirdiğinde, ruhun yetişkinlik çağına geldiğinde fazla yakın bencilce bir sevginin bağlarıyla boğulmadan dünyaya hizmet etmekte özgür olabilmesi için bir kenara çekilmeye hazır olmayı bilmelidirler. Böylelikle birlikte olmadan önce, tasavvur edebildikleri en yüce ideal üzerine meditasyon yapmalı ve birleşme sırasında bu meditasyonu devam ettirerek zihnin, diğer tüm bilinç durumlarını dışlama pahasına yalnızca fiziksel duyuların deneyimine düşmesine izin vermemelidir. Böylece açılan girdap aracılığıyla, son derece yüce karakterli varlıklar enkarne olabilir fakat anne-babalar, bu şekilde tasarlanan varlıkların, daha kişisel bir birlikten doğan çocukların geldikleri aileye ait olmalarında olduğu gibi hiçbir zaman kendilerine “ait” olmayacağını unutmamalıdır. Kuğulardan çirkin ördekler çıkar ve bu şekilde enkarne olan ruh gelişmişliği ölçüsünde, kendisini besleyenlerden büyük taleplerde bulunacaktır. Farklı standartlar, farklı idealler, farklı yaşam biçimleri ve hatta farklı sağlıksal koşullar, böylesi bir işi üstlenenlerin bilgeliğini ve sabırlarını büyük ölçüde zorlayacaktır. Uygulamalı okültizme açılan bu ilk adımları genel anlamda insanlığa elverişli kılmanın bilgisiyle birlikte, bu tür bir anlaşmanın kolay bir iş olmadığı ve bunun başarılı bir biçimde gerçekleşmesinin önemli zihin ve kişilik özellikleri gerektirdiği konusunda uyarmalıyız. Söz konusu kişiliğin gelişimi pürüzlü olduğunda ve büyük idealleri tasarlayabilmesine karşın alt plânın doğası bunu yolundan saptıracak kadar güçlü olduğunda bunu çevreleyen disiplin son derece katı ve zorlayıcı görünecektir. Çünkü ikisi arasında bir çıkar çatışması olduğunda, alt plân üst plânın, anne-baba çocuğun karşısında özveride bulunacaktır. Fakat anne-babalar, kendilerinde yatan güce layık olduklarını kanıtladıklarında, çocuklarının kendilerine geldiği üst plânlardaki yolun kendi gelişimleri için de önlerinde açık durduğunu göreceklerdir.

Hamileliği Önlemek ve Kürtaja İlişkin Ezoterik Öğreti

Ezoterist, yaşamı, doğası bunu harekete geçiren mekanizma sayesinde belirlenen bir güç olarak görür, aynı zamanda her plânın, kozmosun yönetimi dâhilinde gerçekleştireceği kendine özgü bir işlevi olduğuna inanır. Yaşam, fiziksel plânda üreme organları aracılığıyla işlerken, dünyaya gelecek ruhlar için araçların yaratılması görevini üstlenir ve kesin olarak başka herhangi bir amaç için kullanılmamalıdır. Tersisi durumda bu boşa harcanmış olur. Öte yandan, yaşam gücünün Birinci Plân bedenine, bunun yaşamını sürdürmesi için gerekenden çok daha büyük ölçülerde girmesine izin verildiğinde, devreyi tamamlamasına fırsat tanınmadığında, hem fiziksel hem zihinsel açıdan ciddi sıkıntılara neden olur. Söz konusu koşullar altında ruhların enkarne olması arzu edilmiyorsa, hem zihinsel hem fiziksel sağlığı etkileyebilecek biçimde yaşam güçlerini engellemek yerine, doğum kontrol yöntemlerine başvurmak daha iyidir. Fakat bu tür bir uygulamanın da abartılmaması gerekir. Bunun, cinsel ilişkinin yükümlülüklerini üstlenmeksizin yalnızca zevk elde etme aracı olarak değil, tıbbi bir yöntem olarak görülmesi gerekir. Dünyaya sağlıklı fiziksel bedenlere sahip varlıklar getirebilecek bir konumda olmasına karşın bencilce bir tutumla bunu engelleyen kişiler yaşamın kendisine karşı günah işlerler. Bunların beraberlikleri, her ne kadar Kilise ve devlet tarafından kutsansa da, bu, geçerli bir kutsanma değildir. Hiçbir beraberlik meyve vermediği sürece, bu ister bedenin ister ruhun meyvesi olsun, kozmik kutsan- maya erişemez. Cinsel sağlık koşullarıyla ilgili yanlış kavramlar iki türdür; bunlar sürekli cinsel ilişkinin kesinlikle gerekli olduğunu ya da tüm cinsel ilişkilerin kesinlikle gereksiz olduğunu iddia ederler. Bu yaklaşımlardan hiçbiri doğru değildir. Yaşam bir kanal içinde akmalıdır ve bunun için de tezahürün pozitif ve negatif kutupları gereklidir, fakat birlikteliğin odak noktası fiziksel üreme organları olmayabilir, bu pekâlâ zihin ya da ruh da olabilir. Entelektüel açıdan bizden daha üstün biri tarafından yazılmış bir kitap okuduğumuzda, bu, bizi yaratıcı eyleme yöneltebilir. Çünkü zihni, bizim zihnimizin verimini arttırmıştır. Aşağıda, kozmik bağlamda kutupsallaşmaya bir örnek verilmiştir.

Cinsel ilişkinin yararlarının bu sayede oluşan fiziksel tepkilerden değil, üzerinde yoğun fiziksel bedenlerin oluştuğu süptil maddenin eterik dublelerinde^[36] ya da karşıtlarında ortaya çıkan akımlardan ötürü elde edildiğini ve bunun auraların (psişik kişilerin, insan bedenini çevrelediğini gördükleri parlak gölgeli yayılımlar) karışması sayesinde gerçekleştiğini bilmek çoğu kişiyi şaşırtacaktır. Bu durumda, bir otobüste ya da trende yanımızda oturan insanlarla niçin bu tür bir ilişkiye girmediğimiz sorulabilir? Duygudaşlık bağlamında yanıt yoksunluğu, herhangi birinin auranın yüzeyine nüfuz etmesini engeller. Ancak, bu bağlamda bir yanıt olduğunda, iki beden tek bir aura zarfında odaklanana dek, auraları birbirine karışır ve cinsel ilişkinin erdemi de işte burada yatar; orgazmda değil, oluşan yakınlıkta. Aynı şekilde, bu tür yaşam güçlerinin karşılıklı değişiminin yokluğunda, kendini önemsememekle kişi kendine zarar verebilir.

Yaşam güçlerinin fiziksel plâna girişi, bunlar için süptil plânlardan biri üzerinde bir kanal oluşturulması ve buraya akmaları sağlanarak önlenemez fakat, tüm “kapakları” kapatarak, yersiz baskıdan kaçınmak mümkün değildir. Yaşam güçleri her zaman, dikkatin odaklaşmasını izleyeceklerdir. Mental üzerine yoğunlaştığımızda, bunlar zihne akacaklardır ve fiziksel beden durağanlaşacaktır. Fakat düşüncelerimiz üreme organları üzerinde odaklandığında, yaşam güçleri çok geçmeden varlıklarını orada hissettireceklerdir. Dolayısıyla, yaşam güçlerinin söz konusu organların kanalıyla akmasını istemiyorsak, düşüncelerimizi kendi doğamızın bu yönünden uzak tutarak bunu

sağlayabiliriz. Bu yalnızca bir düşünce denetimi sorunudur ve düşünce denetimini henüz başaramayan kişilere, uygulamalı okültizm konusuna girmeleri tavsiye edilmez.

Nihayet, doğumun önlenmesine ilişkin ezoterik bakış açısını özetlemek gerekirse; hamileliğin önlenmesine ilişkin yöntemler sinir hastalıklarına maruz kalmaktan iyidir. Ancak sorunun çözümündeki en doğru yöntem, düşünce denetimi ve yaşam güçlerini, boşa harcanacakları bir kanalla yönlendirmekten çok bunları, yaratıcı işlere ön ayak olabilecekleri kanallara yönlendirmektir. Bu, hedeflenecek amaç olmalıdır; fakat bu hedefe ulaşılmıncaya dek, zararsız doğum kontrol yöntemlerinin kullanılmasıyla kadının istenmeyen gebeliklerden korunması sağlanarak, bu istenmeyen güçlerden doğal kanallar aracılığıyla arınmak en iyisidir. İki kötü arasında en az kötü olanı seçilmelidir. Bir yıkıma dönüşmektense yaşam gücünü boşa harcamak en iyisidir.

Kürtaj, doğmamış bir bebeğin öldürülmesidir ve bu ancak, annenin yaşamının kurtarılması amacıyla yapıldığında haklı gösterilebilir. Yaşamın yumurtaya, döllenme anında girdiği unutulmamalıdır ve bu mikroskobik olmasına karşın, canlı bir ruhun aracıdır. Enkarne olan ego, döllenmesine öncülük ettiği yumurtayla hassas bağlarla ilişkidedir ve fiziksel aracına gelecek herhangi bir zarardan, söz konusu araç her ne kadar olgun olmasa da bundan etkilenir. Ancak kuşkusuz, canlılık oluşuktan sonra, verilecek zarar daha ciddi boyutlara ulaşır ki bu sırada ego, bundan önce olduğu gibi aracını gölgelemek yerine bunun içine girer, bu egzoterik olgu ortak yaşamızca da tanınır.

Enkarne olmak üzereyken ve şiddetli bir biçimde geri döndürülen bir ego, bu şekilde neden olunan zaman kaybı bir yana, ciddi bir şok ve dolayısıyla acı çeker. Çünkü, doğum, ölümden olduğu kadar basit bir olay değildir. İki insan, bir yaratma sürecine girdiklerinde, kendileri aracılığıyla enkarne olmayı isteyen bir ego için giriş hakkını kapsayan bir pazarlığa girmiş sayılır. Bir ego bu fırsattan yararlanmayı isterse, bunun aracını yıktıkları takdirde söz konusu varlığa karşı ciddi bir suç işlerler ya da doğum kontrolü yönteminin haksızca bir uygulaması aracılığıyla egolara girişi reddettikleri takdirde, Tanrı ve Yaşamı Bağışlayan'a karşı sorumluluklarını yerine getirmekten aciz kalırlar.

Rasgele Cinsel İlişkiler ve Cinsel İşlevlerin Doğal Olmayan Kullanımı

Rasgele cinsel ilişkiler okültist tarafından önemsiz olarak geçiştirilmez, çünkü, bunların içsel plânlardaki sonuçlarını ve görünmeyen dünyada ortaya çıkardıkları nedenleri çok iyi bilir.

Cinsellik ilişkisinin gerçek değeri ancak, insanın tüm yedi bedeninin birleşmesinin sağlanmasıyla elde edilebilir ve bu sadece bir yaşam süresinde değil bir evrim boyunca üstlenilecek bir görevdir. Sevgi duyguları, entelektüel ilgi ve spiritüel ideallerin tümünün de eşleşmesi gerekir ve bu sonuç ancak uzun yıllara dayanan yakın bir dostluk ilişkisi sayesinde gerçekleşebilir. Geçici beraberlikler en fazla duyuları bağlayabilir ve sonuçta daha derin bir birlikteliğin oluşmasını engeller çünkü her yeni ilişkide her şeye yeniden başlamak zorunda kalırız. Üst plânlara ancak sadakat yoluyla temas edebiliriz.

Bir ruha, en azından cinsel ilişkide olduğu kadar yakın bir biçimde dokunduğumuzda, karmik bir bağ oluşur ve bundan sonra önemli bir zaman dilimi için de bir ilişki varlığını korur. Dolayısıyla, söz konusu bir birlikteliğe girdiğimizde kendimize, hangi koşullar altında bir ilişki kurduğumuzu sorgulamamız yerinde olur. Bir genelev sayesinde açılan kanal aracılığıyla ırksal bilince girme fırsatını yakalayan psişik güçler bir ruha, bunun en içsel kısmına girdiğinde yararlı olabilecek midir? Belki de bu tür düşüncelere daha çok önem verilmiş olsaydı; tensel düşkünlüklerinden ötürü toplumda, yaşama değerini veren her şeyden yoksun bırakılmış alt bir sınıfın oluştuğu olgusundan etkilenmeyen kesimin hareketlerine çeki düzen vermesine katkıda bulunabilirdi.

Cinselliğin doğal olmayan biçimleriyle ilgili, tıp mesleğine yönelik kitaplar dışında yazmak geleneklerin kapsamına girmez. Ancak, bunlar, bilinci etkileyen bazı maddelerin gücüne ilişkin bilgiyle birlikte kara majinin kuvvetli tarafını oluşturduğu için, bunlara zorunlu olarak burada değinilecektir. Mistik olanın çekiciliğiyle, kötü amaçlı bir sefahat ağına çekilmek, bir okültizm öğrencisinin kesinlikle amacı olmamalıdır ve okült bir grupta inisiyasyon arayışında olan kişi dikkatli bir gözlemci olmalıdır. Çünkü bu tür grupların tümü, insanlığın yüksek çıkarlarına hizmet etmeyebilir.

İnisiyasyon Yolu bilimsel bir araştırma değil bir inançtır ve ancak yüreği saf olan tanrısallığı bilebilir. Kişinin ahlakında herhangi bir sapma tehlike işaretidir ve konuya yeni başlayanlar, eleştiriye açık bir yaşam süren okültistlerle görüşmekten kaçınmalıdır. Göklerin Krallığı, ne erkek ya da kadının öz-saygısını yitirmesi pahasına elde edilebilir ne de kötü olana göz yumarak herhangi bir inisiyasyonun değerli olmasını umut edebiliriz. Okült bir grup, saf olmayanı uzaklaştıracak denli yeterli yüksek ideallerle bezenmediği ölçüde, bundan uzak durmak gerekir.

Bir okültist bilerek kendisini kötüye adayabilir ya da ele aldığı güçlere ilişkin bilgisizliğinden ötürü kötünün ağına düşebilir ve her iki durumda da, konuya yeni başlayanlar için bir tehlike oluşturur. Günümüzde Batı ezoterik tradisyonunda en azından İngiliz localarında, bilerek kötü olan kişi azdır. Ancak, öğrettiklerini iddia ettikleri konular hakkında dehşete düşürücü ve saygısız bir biçimde cahil olan birçokları, en azından bu kadar hatta daha da fazla tehlikelidir. Çünkü, kötü bir kişi savuşturulabilir ya da korkup kaçması sağlanabilir oysa, beceri sınırlarını aşmış bir çılgını yolundan döndürmek zordur.

Uyuşturucu maddeler ya da cinsellikle oynanan her yerde tehlike vardır. Gerçek okültist, eğitim, disiplin, ve saf bir yaşam sürdürülmesiyle elde edilen spiritüel sezgiler aracılığıyla olayların gizli yanına ilişkin bir bilgiye ulaşır.

Cinsel sapma, uygulamalı okültizmin bakış açısıyla iki türe ayrılabilir: Üreme organlarının tek başına uyarılması ve aynı cinsiyetten iki kişi tarafından karşılıklı uyarılması.

Bunlardan ilkinde, sinir sistemine zarar verilir çünkü, önceki bölümde de açıklandığı gibi, eterik duble aracılığıyla buna karşılık gelecek herhangi bir geri dönüş olmadan bir enerji çıkışı olur. Ayrıca, bu şekilde açığa çıkan enerji olması gerektiği gibi İlahi olana döneceği yerde boşluğa karışır ve hemen hemen her zaman olduğu gibi söz konusu harekete fantezi eşlik ettiğinde, görünmeyen dünyaların alt plânlarında düşünce-formlan oluşur ve bu düşünce-formları kötü güçler tarafından ele geçirilmeye ve kendi hesaplarına aktif olmaya eğilimli olup, bunların oluştuğu yerin çevresine nüfuz eder. Burasının ortamını ve buraya gelen herkesi etkileyerek onları şehvet düşkünlüğüne davet eder. Bu düşünce biçimleri, Ortaçağ efsanelerinde erkek ve dişi şeytanlar olarak karşımıza çıkar.

Aynı cinsiyetten kişiler arasındaki cinsel uyarıma gelince; bu, ritüelle birleştirildiğinde, okült gelişimi sağlamaya yönelik, oldukça iyi bilinen bir yoldur. Etnolog ve tarihçilerin kayıtlarında görüldüğü gibi, tüm ırkların gizli edimlerinde ve tüm çağlarda gerileme dönemlerinde uygulanmıştır. Aynı türde iki güç akışı çağrıldığında bunlar doğal olarak geri dönüş kanalı bulamazlar çünkü araçların her ikisi de aynı kutba aittir. Bu güçler, bu nedenle büyüsel amaçlar için elverişlidir. Dolayısıyla, güç elde etmenin en kolay yollarından biri olarak genelde müstehcen olarak anılan uygulamalardan yararlandığını görürüz. Durugörü yeteneğinin geliştirilmesi için bazı uyuşturucu maddelere başvurulduğunda da aynı ahlak yoksunluğu karşımıza çıkar. Bu işler yapılabilir fakat bunun bir bedeli vardır ve bu bedel de, bu şekilde deneyimleyen kişinin, kendini hiçbir sınırlama olmadan geri varlıklara vermesi koşuludur. Bölünmüş bir eğilime teşebbüs edildiğinde, psikologların çatışma [conflict] olarak adlandırdığı durum gelişecek ve bunu zihinsel çöküş izleyecektir. Genç erkeklerden, kara-okültizmde çılgıncasına yararlanılması trajediden de öte bir şeydir. Kamuoyu, patlak veren bazı skandalların önemini kavrayamamakta ve dolayısıyla bunları yeterince ciddiye almamaktadır.

Cinsel Perhiz ve Riyazet

İnsanlar cinsel ilişkiden üç nedenle sakınırlar: İlki, bunun getirdiği yükümlülükleri karşılayacak bir konumda değillerdir; ikinci olarak cinsellik kendilerine iğrenç gelir; ve üçüncü olarak cinsel perhizin spiritüel yol olduğunu düşünürler.

Bunlardan ilkinin ele alırsak, her insanın vicdanı hakem olmalıdır ve bir başkasına zarar vermektense kendimizi feda ettiğimizde, bir yargılama hatasıyla böyle davranmak zorunda kalmış olsak bile, bu yolda büyük bir adım atmış oluruz. İkinci nedende ise, bu ancak tıbbi nedenlerden ötürü olabilir. Hiçbir sağlıklı insan bu şekilde yaratılmamıştır; bu tür bir itici duygu spiritüel değil hastalıklı bir belirtidir.

Söz konusu üçüncü neden biraz daha kapsamlı bir açıklamayı gerektiriyor. Çünkü, fiziksel riyazet din bilimciler tarafından her zaman spiritüel gelişmede bir “olmazsa olmaz” olgu olarak kabul edilmiştir. Tanrı’yı yarattığı eserini mahkûm ederek övebileceğimiz düşüncesi son derece tuhaftır. Çünkü eğer cinselliği hor görüyorsa niçin bunu yaratmıştır? İlk Üstatlar, kendilerini çevreleyen yozlaşmış bir paganizme tepki göstererek aşırılıklara aşırılıklarla karşı durdular. Aşırı serbestlikten ürkererek cinsel perhize sığındılar. Pek az insan, içinde doğduğu uygarlığı aşabilecek derecede büyüktür ve birçok öğreti evrensel ilkeler yerine belirli bir dönemin geleneklerine dayanır ve kendi gereksinimlerine yönelik oluşturulduğu için, söz konusu insanlarla birlikte ortadan kalkar. Günümüzde kadın ve erkek arasındaki ilişkiler ve bunların en maddi plânda yürütülenleri bile, Kilise’nin geleneklerini yapılandığı çağlarda hüküm süren koşullara kıyasla çok farklıydı. Erkek ve kadının insanca sevgisi – ki, fiziksel tutku bunun yalnızca bir bölümüdür – Üstatların mahkûm ettiği cinselliğin niteliğini oluşturmuyordu fakat burada, hayvani tarafın bunun insani özellikleri aşmasına dek yüceltilmesi söz konusuydu. Okültist, yedi plân öğretisinde sorunun çözümünü bulur. Onun için, her plân kendine özgü bir yere ve işleve sahiptir. Bu Yedinci Plân için olduğu kadar İkinci Plân için de geçerlidir. Yedi katlı doğasının her bir özelliğini gerekli gelişimi gösteremeyen insan mükemmel olamaz. Kötülük yanlış oranlardan ve yanlış yerleşmelerden kaynaklanır. Spiritüel gelişim çizgisinde hiçbir boşluk olmamalıdır. Sağlıklı bir fiziksel beden ve sağlıklı bir arzular-bedeni, sağlıklı bir zihnin temeli olmalıdır. Ters durumda spiritüel görüş açıklığı gerçekleşemez. İnisiyasyon, çeşitli düzeyleri bir plândan diğerine açar ve bunlardan hiç birini atlamaz. Bir insan kendi içinde her bir plân üzerinde işleyen becerileri geliştirmede süreci bunun önemini kavramaktan aciz kalacak ve bütünü uyumunu gerçekleştiremeyecektir.

Ezoteristin görüşü, insan doğasının her yönünün bütünüyle gelişmesi ve tüm insani işlevler için tam güce sahip olması gerektiğini söyleyen din bilimcilerin düşünceleriyle çakışır. Ancak, üst düzeydeki yaşamın bazı yönlerinde cinsel işlev olmayacağını söyleyen din bilimci ile aynı görüşü taşır. Buna karşın, bu tür işlevleri uygulamaktan kaçınması, bunları kötü olarak algılamasına değil, başka hedeflere yönelteceği bu enerjiye gerek duymasına dayanır.

Ezoterik cinsel perhizde anahtar sözcük, kötüden sakınmak değil, enerjinin yoğunlaştırılmasıdır. Çünkü ezoterist, Tanrı’nın yarattığı hiçbir şeyi kötü olarak görmez, fakat bunun doğru zaman ve yerde doğru olarak bulunması gerekir ve istekleri ne kadar yüce olursa olsun, gelişiminin belirli bir evresinde bunun kendisi için de doğru olması gerekir. Bir insanın, insanüstü olmayı umut edebilmesi için ilk önce her açıdan ve soylu bir biçimde insan olması gerektiğine inanır. Cinsel perhizi, yaşam

güçlerini bunlara gerek duyduğu plânlara yönlendirmek ve bunların söz konusu anda gereksinim duymadığı plânlara girişini önlemek için kullanır. Bunun gerekçesi bu tür bir kullanımın kötü olması değil fakat bunun boşa harcanacak olmasıdır. Bu amacı için, en mükemmel bir biçimde kendisine egemen olmalıdır. Bu öyle eksiksiz bir denetim olmalıdır ki, arzularını bastırması gerekmeyecektir çünkü, hiçbir arzu hissetmeyecektir. Bu egemenliği elde edene dek, içsel plândaki güçleri denetleyemez. Öyle ki, bunlar zamanından önce eline teslim edildiği takdirde, kendisine karşı dönecek ve onu parçalayacaktır. Dolayısıyla bu güçlerin gizli nitelikleri ortaya çıkar, çünkü zihin plânında düşünce bir şeydir ve ruhsal durum bir yerdir.

Sonuç

Ezoterisyen için cinsellik, yedi katlı içeriği dahilinde, bunu bir enerji kaynağı olmaktan çok bir tür günaha teşvik olarak gören insanların geneline göre çok daha büyük boyutlarda anlam taşır. Yaşam gücünün, varoluşun her bir plânında kutuplar şeklinde işlediğini görür ve bu en az alt plânda olduğu kadar üst plânda da kutsaldır. Buna, başkaları arasında ancak nadiren görülen bir korkusuzluk ve hatta içtenlik ile yaklaşır fakat bunu, çok daha nadiren rastlanan bir ciddiyetle denetler.

Bu sayfalarda amacım okura, cinselliğin amacının üst düzeylerdeki yönlerinin, mükemmel insanın gelişimi için temel oluşturduğunu göstermek ve görünmeyen güçlerin cahilce ele alınmasıyla ortaya çıkabilecek tehlikelere karşı kendisini uyarmaktı.

Kısa zaman önce [1930'ların başında] yaşadığımız afetlerden sonra, okült bilgilere yönelik büyük bir ilgi oluştu. Çoğu kişi bu söz konusu incelemeleri yeni duyumsamalar keşfetmek uğruna sürdürebilir fakat çoğunluk spiritüel bir yol arayışındadır. İnsanlar, istikrarsız görünüm ve fikir dalgaları arasında tutunabilecekleri değerli bir şey arayışındalar. Yüksek, gelişmiş doğaları insanlar ve nesnelere dünyasında bulamadığı besine gereksinim duyuyor. Arıyorlar, fakat neyi aradıklarını bilmiyorlar.

Bu kişilere şöyle bir yanıt verilebilir: Tüm çağlar boyunca insanlar arayışlarını sürdürdü ve bazıları buldu. Üst plânlara geçebileceğimiz bir kapı mevcut, fakat bu kapı ruhun içinde yer alıyor. Bu daha önce gözümüzün kapalı olduğu bu şeyleri algılamamızı sağlayan bir bilinç genişlemesidir ve bu tür bir algılamada, görünümlerden başka bir şeyi duyumsamadığımız zaman eksik olan gerçeklik duygusu ortaya çıkar. Bu genişleyen görüşe sahip olan her kimse, beş fiziksel duyunun sınırlamalarından kurtulmuş olur. Belleği doğumdan önceki zamana geri döner ve umutları, ölüm ötesi geleceğe uzanır. Nedenleri algılayabilir ve dolayısıyla kehanette bulunabilir ve algıladığı için çoğunlukla nedenlerini denetleyebilir. Kendi doğasının tüm yönleri uyumlu bir biçimde geliştiği için, evrenin tüm yönleriyle birdir, hiçbir şey kendisine yabancı değildir ve hiçbir varoluş biçimi kendisine düşman değildir. Yaşam yolu önünde açılmıştır ve bunu neşeyle geçer. Bunları yazan ben, bu şeyleri yaşadım.

^[1]**Okültizm** (İng. occult, occultism): Bu sözcüklerin kökeni Latince gizli anlamına gelen “occultus” sözcüğünden gelir. Okültizmin Osmanlıca’sı “ilmi-i gayb” veya “ilm-i ledün”dür. Türkçe karşılığı ise “gizli bilimler”dir. Pratik esaslara dayanmasına karşın teorik ve felsefi yönü de vardır. Popüler anlamda doğüstü olaylarla ilgili olmasına karşın, hermetik açıdan astroloji, simya ve teurji (maji) içerir. İnsanın ruhsal tekamülünü içeren daha derin anlamı da vardır.

^[2]**Okültist** (İng. occultist): Okültizm üzerine çalışma yapan kişi.

[3] **Okült** (İng. occult): Occultizm'in sıfatı. Occultizme ait, occultizme dair, occultizmle ilgili.

^[4]**Batı Ezoterik Tradisyon** (İng. Western Esoteric Tradition): Dion Fortune'un kullandığı terminojide Batı Ezoterik Tradisyonu (veya Geleneği), Doğu Ezoterik Tradisyonundan farklı batı psişik yapı, ırk ve kültürüne has ve uygun okült uygulamaları içeren kadim bir silsile ile aktarılan geleneksel psişik gelişme yoludur.

[5] **Teozofi** (İng. Theosophy): Terim, Grekçe'deki "tanrı" anlamına gelen theos sözcüğü ile "ilahi bilgelik" anlamındaki sophia (sophos) sözcüğü birleştirilerek türetilmiştir. Teozofi önemli ölçüde dünya ezoterik ve okült tradisyonların bir sentezi olmakla birlikte, bazı Gizli Üstatları veya Sanskritçede "büyük ruhlar" anlamına gelen Mahatmalardan geldiği iddia edilen bilgilere dayanmaktadır. Kaynağını önemli ölçüde Doğu Tradisyonlarından almış olmasından dolayı Anna Kingsford, Rudolf Steiner, Dion Fortune gibi bazı Batı kökenli okültistler koparak Batı Geleneğine yönelik kendi hareketlerini başlatmışlardır.

[6] **Madam Helena Petrova Blavatsky** (1831-1891): Bir zamanlar dünya çapında geniş yankısı olan ve yüz binlerce taraftarı olan Teozofik Cemiyetini Henry Steele Olcott ve William Judge ile birlikte 1875 kurmuştu. Yazdığı iki ciltlik “Peçesiz İsis” (Isis Unveiled) kitabının ilk cildi zamanının bilim anlayışı ve ikinci cildi din anlayışına meydan okuyordu. İki bin sayfalık bitmemiş eseri “Gizli Öğreti” (The Secret Doctrine) ise evren ve dünyanın yaratılışı insanoğlunun çeşitli evreler ve kök ırklarla tekamülünü ele almaktadır. Blavatsky’e göre bu geçmiş evreler Atlantis ve Lemurya (Mu), Hyperborya (Sibirya) gibi uygarlıkların yok olmasına sebep veren tufanlar ve felaketlerle sonlanmaktadır.

[7] **Altın Şafak Hermetik Cemiyeti** (The Hermetic Order of the Golden Dawn): Steven Cranmer'e göre "ruhsal, felsefi ve majikal gelişmeye adanmış inisiyatik bir cemiyettir. Altın Şafak tarafından etüt edilen kavramlar Yahudi Kabala, kadim Mısır ve Grek gizemleri, Hıristiyanlıktan bazı kesitler ile diğer birçok Batı ezoterik geleneğinin özgün bir sentezidir. 1887 yılında Dr. William Wynn Wescott, Dr. William Woodman ve Samuel Liddell Mathers tarafından Londra'da kuruldu. (bakınız www.hermetics.org)

[8] **Moina Mathers** (1865-1928) 1818 yılında Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin devamı olan Alfa ve Omega Cemiyetinin başkanı (Şef) Samuel Lidell Macgregor'un ölümünden sonra, karısı Moina Mathers cemiyetin başkanı olarak yerine geçmişti. Kendisi ünlü filozof ve Nobel ödülü sahibi Henri Bergson'un kız kardeşiydi ve Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin kurucu üyeleri arasında Yahudi asıllı tek kişiydi.

^[10]**İrk, Kök İrk** (İng. Root Race): Dion Fortune ırktan söz ettiği zaman özellikle Blavatsky'nin Gizli Öğreti kitabında üzerinde durduğu "kök ırklar" diye bir okült kavram analşılmalı. Blavatsky'e göre geçmiş dönemlerde felaketlerle son her bir çağa bağlı bir kök ırk vardı ve her bir kök ırkın yedi alt ırkı vardır. Günümüzde beşinci kök ırk hakimmiş, önceki dördüncü kök ırk Atlantislilermiş ve altıncı kök ırk ortaya çıkmak üzereymiş. Altıncı kök ırkla birlikte altıncı duyu dediğimiz algılama biçimleri ortaya çıkacaktı. Dion Fortune'un genelde söz ettiği ırk kavramı okült açıdan değişik titreşimlere tabii dünyamızın muhtelif coğrafyalara dağılmış alt ırklardır.

^[1]**Tradisyón** (İng. Tradition): Gelenek anlamına gelen bu sözcük ezoterik anlamda ağızdan kulağa ve/veya yazılı bir şekilde aktarılan belirli ezoterik öğretilerdir. Farklı coğrafyalarda, farklı dini ve etnik gruplarda bu öğretiler belirli kültürel farklar gösterir. Sufi tradiasyonu, Mahayana Budist tradisyonu, Şaman tradiyonu gibi.

[12]**Ezoterik** (İng. esoteric): Ezoterizm'in sıfatı. Ezoterizme ait, ezoterizme dair, ezoterizmle ilgili. Karşıt anlamı egzoterik'tir.

Ezoterist (İng. esoterist): Ezoterizm üzerine çalışmalar yapan kimse.

Ezoterizm (İng. esoterism): Aktarılagelen tradisyonlar ile alınmış derin ve hakiki bilgilerin ehil olmayanlardan gizlenerek, yalnızca ehillere öğretilmesi ve bu yolla edinilen bilgiler bütünü. Tanımından da anlaşılabilceği gibi, ezoterizm bir inanç sistemi veya bir yol değildir; birtakım yüksek bilgiler bütününe ve bu bilgilerin herkese açıklanmadan öğretilmesine verilen genel bir addır. Sözcük, Grekçe "iç, içsel, içrek" anlamındaki "esoterikos" sözcüğünden ya da "görüyorum, içsel olan, gizli olan" anlamlarına gelen "eisotheo" sözcüğünden türetilmiştir. Karşıt anlamlı "egzoterizm" dir. Osmanlıcası Bâtını'dir. Serge Hutin'e göre ezoterizm, "sembolik olarak saklı bir hakikati, gizli manayı meydana çıkarmaktır".

[13]**Sol el yolu** (İng. left hand path): Hint Tantra tradisyonundan Sanskritçe “vama marg”dan gelen bir terimdir. Geçen yüzyıl başlarındaki okült edebiyatında genelde kara veya gri maji içeren uygulama şekline denir. Esasen bu terim Tantrik okült anatomisinde bedenin sol tarafından geçen dişil kanaldan adını alır ve Tantrik çalışmalarında dişil enerji ağırlıklı cinsel çalışmalarını tercih eden yola verilir. Cinselliğe tiksindirici bulan Blavatsky sol el yola kara majiyi eş değerde bir anlam vermiştir. Dolayısıyla Din Fortune ve erken dönem modern okültizmde kullanılan sol el yolu esas anlamından farklı olarak etik değerlere yer vermeyen sadece güç ve çıkar peşindeki okültistlerin seçtiği yol anlama gelir.

^[14]**Dion Fortune** bunu yazdığı zamanda Hint Tantrik Tradisyonun gizli öğretileri henüz Ömar Garission tarafından 1964 yılında açıklanmamıştı (bakınız Tantrik Seks Yogası, Okyanus, 2010).

^[15]**Yaşam İksiri**, Filozuf Taşı veya Felsefe Taşı (İng. The Elixir of Life, Philosopher's Stone) Biri sıvı ve diğeri katı olan bu iki efsanevi nesne veya sembolik ifade simyagerlerin nihai hedefleridir. Yaşam iksiri ölümsüzlük verir ve filozof taşı basit metalleri altına çevirdiği iddia edilirdi.

^[16]**Işınlar** (İng. Seven Rays): Teozofların en karmaşık teorilerinden biridir ve kök ırklar ve evreler gibi birçok kavramla içiçedir. Bu kavramın kökenleri Hint kutsal metinlerde ve gnostik eserlerde mevcuttur. Teozoflar ve özellikle Alice Bailey gibi Neo-Teozoflara göre sayısı yedi olan ve kökeni Güneş Logos'u olan bu ışınlar, herbiri bir renk, erdem, astroljik özellik ve psikolojik tip içerir (renkler: kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, indigo, mor). Bu ışınların herbiri başında belirli üstatların ve bunların farklı öğreti, din ve kültürleri içerdiğine inanılır.

[17] **Büyük Üstatlar** (İng. Masters, Adepts, Sanskritçe Mahatma) Teozofi'nin belirgin öğretilerinden biri olmasına karşın, çeşitli tradisyon, mezhep, tarikatlarda tarih boyunca yaygın bir kavramdır. Dion Fortune'un görüşlerine göre Büyük Üstatlar "insan tekamülünün (evriminin) mükemmelliğe ermiş varlıklarıdır ve "huzura kavuşmanın" seçeneğinden farklı olarak insanlığa rehberlik etmek gibi bazı görevler icra ederler. Onların farklı çeşitleri ve dereceleri vardır." Büyük Üstat yerine sadece Üstat (adept) dediğimiz zaman ezoterik bir örgüt veya sistemde belirli bir inisiyatif dereceye ulaşmış kişi anlamına gelir. Üstatlar ve Büyük Üstatlar bedenli ve bedensiz olarak da ayrılmakta ve bu bazen okültistler arasında tartışma konusu olmuştur. Dion Fortune'a göre Büyük Üstatlar'dan sonraki derece Beşeriyet Efendisi mertebesidir.

[18] Bu genel anlamda doğru olsa da, bazı istisnalar vardır. Aynı şekilde bu batı için de geçerlidir. Belirtmek gerekir ki, Dion Fortune kadına ve dişil enerjilerin ezoterik yönüne çok önem verirdi ve bu eserlerine yansımaktadır.

[19] **Anglo-Sakson Irkları** (ing. Anglo-Saxon) Genel anlamda İngilizler. Esasen İngiltere'nin eski sakinleri İberler ve Pictler'di. Daha sonra İngiltereye Keltleri (Galler, İrlandalılar ve İskoçyalılar) yerleşti ve ada ülke tarihi boyunca bir dizi belli başlı istilalara uğradı, Romalılar'dan sonra 5. asırda bir Alman kolu olan Anglo-Saksonlar ve daha sonra Normanlar işgal etti. Bugünkü İngiliz ulusu bu etnik grupların karışımından oluşmuştur. Bu açıdan, Anglo-Sakson ırklarından söz etmek (ki buna bazen Kuzey Amerikalılar, Kanadalılar, Avustralyalılar, Yeni Zelandalılar ve Güney Afrikalılar da dahil edildiği görülmüştür) ne derece doğru bir ifadedir tartışılır. Belki belirli bir kültür veya dilden söz etmek daha doğru olabilir.

[20] **İnisiyasyon** (İng. initiation): Kimi disiplinlerde ya da öğretilerde, bireyin ruhsal gelişimi için 'ruhsal tesir'i alıp aktarabilen bir öğretmenin / ustanın (inisiyatör'ün) sert ve sürekli denetimi altında, bir düzen ve disiplin içerisinde, fiziksel ve ruhsal anlamda zorlu sınavlardan geçirilme, yöntemli olarak eğitilme. İnisiyasyonun Türkçe'de karşılığı tekris, ikrar veya ergenleme olarak aktarılmıştır. İkrarı Atilla Tokatlı "Gizli Örgütler" adlı eserinde iyi bir şekilde tarif etmiştir: "İkrar, dışardaki yabancı, biğane kişinin mahrem kişiye dönüşmesi, içeri alınmasıdır. 'Bireyde, varlığın bir alt kademesinden bir üst kademesine geçişi, ruhsal olarak gerçekleştirmeye yönelen süreçtir' (Serge Hutin). Burada söz konusu olan, 'bir takım sembolik fiiler edimler), manevi ve fizik tecrübeler aracılığıyla, yeni bir hayata doğmak üzere öldüğü hissini aşılmasıdır. İkrar'ın Batı dillerindeki karşılığı olan 'initiation', Latince'deki 'initium' sözcüğünden gelir. 'Initium' başlangıç, giriş demektir. Mahrem, ikrarlı karşılığı olan 'initie' (inisiye) de 'yola koyulmuş adam' anlamına gelir ve ikrarlı kişi mutasavvıf'tan (mistik'ten) burada ayrılır. Mutasavvıf, çoğu zaman bir münzevidir, bir 'intizamsızdır'. Oysa, kişi ancak ikrara dayanan (initiatiq) bir örgüt tarafından mahrem kılınabilir. Oysa, bu örgüt yeni mensuba eli yüzü düzgün bir doktrin'den çok ruhsal etki aşılar. Müritler ikrar'ın 'biğane aktarılmaz' karakteri üzerinde dururlar hep. Burada söz konusu olan şeyin deruni bakımından (içten) gerçekleştirilmesi gerekli haller olduğunu söylerler. R. Guenon'a göre, 'Öğrenilip aşılanabilecek tek şey bu hallerin kazanılmasına hazırlayıcı metodlardır... Aristoteles, Eleusis Gizemleri'nden söz ederken, 'öğrenmek yerine duymak' diyordu... Demek ki, ikrar yolu ile kişi kendi kendini kesin şekilde 'gerçekleştirmekte', saklı imkanlarını kuvveden fiile çıkarmaktadır. Gene müritlere göre ikrar hali, bir defa kazanılınca artık kaybedilmeyen daimi bir hâldir."

İnisiyatör (İng. initiator): Bir inisiyasyonda üstat (usta) olan kimse.

İnisiye (Fr. initiate): Bir inisiyasyon sürecini tamamlamış, ruhsal tesir'i kendi başına çekip çevresine dağıtabilecek ve böylece üstat (inisiyatör) olabilecek dzeye gelmiş kimse.

^[21]**Araç** (İng. vehicle) Okült terminolojide beden yerine kullanılan yaygın bir sözcüktür. Zira okültistler bedeni eldiven gibi ruh ve daha süptil bedenler tarafından giyilen ve kullanılan ve ölüm anında terk edilip atılan bir araç olarak görürler.

[\[22\]](#) **Yaşam Güçleri** (İng. life-forces) Dion Fortune kitabın ileriki bölümlerinde bu kavramı açıklayacaktır.

[23]**Tezahür** (İng. manifest, manifestation): Cem Çobanlı: “Mistik, okült ve spiritüalist terminolojilerde kullanılan bir terimdir. Kullanıldığı yere göre değişik anlamlar içermekle birlikte, en geniş anlamıyla, “manevi bir gücün birtakım somut belirtiler veya olaylarla kendisini veya etkisini göstermesi” olarak tanımlanır. Mistiklere göre, kâinat Tanrı’nın bir tezahürüdür; okültistlere göre, görünen âlem görünmeyen âlemin tezahürüdür, spiritüalistlere göre, maddi kâinat ruhların tezahür aracıdır.” Süptil veya soyut bir şeyin somut bir halle geçmesi. Hiçlikten bir şeyin varolması. Yaratılış.

Yüce Tezahür Etmemiş Olan (İng. Great Unmanifest): Okült açıdan nihai olarak tezahürat bir birlik halinden çokluk haline geçiştir. Tezahürat bir üst realiteden alt realiteye bir geçiş ve iniştir ve indikçe özelliklerin ayrışması yaşanır. Birlik ise bir hiçlik mertebesinden doğmuştur. Hiçlik yokluk ile aynı şey değildir, sadece özelliğe bürünmemiştir. Tüm evrenin menşei ve yuvası olan bu hiçliğe Tezahür Etmemiş Olan denilir. Bu okült açıdan Tanrı kavramına en yakın kavramdır. Dion Fortune’un Kozmik Doktrin kitabı şöyle başlar: ‘Tezahür Etmemiş Olan’ saf varoluştur. Her şeyin başlangıcı olan kaynaktır. O varolan tek ‘gerçek’ tir. Yalnız O özdür. Yalnız O sürekli olandır; geri kalan herşey bir illüzyondur, geçicidir. Onun hakkında söyleyebileceğimiz tek şey, ‘O, O’dur’. O, nitelendirilemeyen, geçmişi olmayan, saf oluş halidir. O’nun bildiğimiz hiçbir şey olamayacağı açıktır; çünkü bir şeyi bilebilmemiz için onun tezahür etmiş olması gerekir. ‘Tezahür Etmemiş Olan’ Büyük Yokluk’tur; aynı zamanda açığa çıkmamış olan sonsuz kudrettir.

[24] **Plân** (İng. plane): Düzey, ortam. Spiritüel terminolojide mekân ya da âlem anlamında kullanılır; maddi plân, astral plân, mental plan, kozal plân gibi. Teosofik literatürde epey ince işlenmiş bir konu olan plânları üst üste bir binanın katları gibi düşünmek yerine, iç içe aynı ortamda düşünmek daha doğrudur. Modern fizikçilerin paralel evrenler veya sicim teorine bağlı olarak onbir boyutlu evren olarak geliştirdikleri aynı esasları paylaşır.

[25]**Süptil:** (İng. subtle) İnce. Cem Çobanlı: “Spiritüalist ve okült terminolojide, maddenin bilinen üç haline (katı, sıvı, gaz) oranla daha ince, titreşimsel hızı yüksek ve yoğunluğu daha az hallerdeki maddeleri niteleyen bir sözcüktür.”

[26] **Maji** (İng. magic): Cem Çobanlı: “Büyü. Dünyanın ince, akışkan maddeleriyle ilgili doğa yasalarını kullanan kimselerin, imajinatif etkinlikleri veya birtakım tesirler göndermeleri sonucunda canlı veya cansız nesnelere etkilemesi. Tarihte büyük majisyenler genellikle eski inisiyasyonlarda yetişmiş inisiyelerden çıkmıştır. Bu yüzden büyücü sözcüğünün Kalde ve Pers dillerindeki karşılığı bilge ve rahip anlamına geliyordu. Maji sözcüğünün kökeni olan Grekçe’deki “magus” sözcüğü Grekçe’ye, bilge ve rahip anlamına gelen bu, “magus” ve “magh” sözcüklerinden geçmiştir.” Aleister Crowley: “Maji irade doğrultusunda değişiklik yaratmanın Sanatı ve Bilimidir.” Madam Blavatsky: “Majikal güçlerin kullanımı doğal, ancak Doğanın basit bilinen işlevlerine üstün olan güçlerin kullanımınıdır. Bir mucize Doğa kanunlarının ihlali değildir. Bu sadece cahil insanlar için geçerlidir. Maji bir bilimdir, Doğa güçlerinin, görünen ve görünmeyen alemlerin kanunlarının derin ve engin bir bilgisidir. Bir adeptin (üstadın) elinde Spiritüalizm (ruhçuluk) majiye dönüşür, çünkü o Doğa kanunları ihlal etmeden evren kanunlarını birleştirmeyi bilmektedir. Bir deneyimli medyumun elinde ise, Spiritüalizm bilinçaltı büyücülüğe dönüşmektedir, çünkü kendisine vermek istedikleri bilgi dışında haklarında hiç bir şey bilmediği çeşitli ruhların kontrol-dışı oyuncağı haline gelmektedir. Bilmeden iki alem arasında kendisinde bir iletişim kapısını açmaktadır ve bu kapıdan astral alemde mekan edinmiş Doğa'nın kör güçleri dahil, ayırım yapmadan iyi ve kötü ruhları da geçit yapabilmektedir.”

[27] **Monad** (Yun. monas): Cem Çobanlı “Felsefede, varlığın yapısal, özsel birliği. Teozofide, bölünmez, parçalara ayrılamaz spiritüel unsur; ilahi-spiritüel yaşam-atomu. Buna göre, monad’lar sonsuzdur, bütündür, yaşamın ve bilinçliliğin merkezidir.”

[28] **Spiritüel:** (İng. spiritual) Cem Çobanlı: “1) Ruha ait, ruhla ilgili, ruha dair, ruhsal. 2) Manevi.”

^[29]**Durugörü** (İng. Clairvoyance): Bir duyu dışı algılama (DDA) şekli olarak insan gözünün algılamadığı ve fizik ötesi süptil şeyleri görebilme yetisi anlamına gelir.

[30] **Psişik** (İng. psychic) 1- Cem Çobanlı: “Ruh” anlamındaki “psi-şe” (Grekçe “psikhe”) sözcüğünün sıfatı olup, “bedene bağlı ruh ile ilgili” ya da “alışılmamış ruhsal fenomenler ile ilgili” anlamında kullanılır. Metapsişik ya da parapsişik alanda çok sık kullanılan “psişik” teriminin sık sık “psikolojik” terimi ile karıştırıldığı görülmektedir. Psişik ile psikolojik terimleri arasındaki temel fark, birinin (psişik) bedenli ruhu, diğerrinin (psikolojik) zihni ilgilendirmesidir. 2- Parapsikolojide, duydudışı algılama (ESP) veya psikokinezi (PK) alanlarında herhangi bir yeteneği olan kişi

[31] **Psişizm** (İng.Pychism) Genelde bilinçsiz olarak gelişen duyu dışı algılama (DDA).

^[32]**Reenkarnasyon** (İng. reincarnation, Lat. re-incarnatio): Ruh göçü, yeniden ete-kemiğe bürünme, yeniden beden edinme.

[33] **Bireysellik ve Kişilik** (İng. Individuality and Personality): Bu kavram ayrıca Gurdjieff'in Dördüncü Yol sisteminde de öz ve kişilik olarak vardır. Personality kelimesi Latince'de "maske" anlamına gelen "persona" sözcüğünden türemiştir. Gurdjieff'e göre kişilik çevreden edindiğinin tesirlerden ortamdandır. Öz ise insanın kendi doğasında var olan özelliğidir.

[34] **Evrin süreci**, kozmik devinimlerde evrenin çok büyük zaman birimlerinde Tanrı Brahma'nın nefes alışverişine benzetilen yaratılış ve yok oluş süreleriyle ilgilidir.

^[35]**Enkarnasyon** (İng. incarnation, Lat. incarnatio): Ete-kemiğe bürünme, beden edinme, dogma, dünyaya gelme. Genelde reenkarnasyon ile ilgili olarak tekrar bedenlenme olarak kullanılır.

[36] **Egzoterik** (İng. exoteric) Ezoterik'in tersi, dışrak, zahiri. Yüzeysel anlayış tarzı.

Eterik Duple (İng. Etheric double): Fizik bedenın süptil maddelerden oluşan kopyasıdır. Bunu, kimi okültizm ve teozofî yazarları “esîrî beden” terimiyle ifade etmişlerdir. Teozoflar ve okültistlere göre eterik plân fizik plânın bir parçası olup üst katmandır. Eterik Beden Astral beden ile aynı değildir. Astral Plân Eterik Plânın üstündedir.